

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Четвртак, 18. јул 2013. године
БАЊА ЛУКА

Број 60 Год. XXII

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1049

На основу Амандмана L на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 8/96), д о н о с и м

УКАЗ

О ПОСТАВЉЕЊУ ШЕФА ПРЕДСТАВНИШТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У РЕПУБЛИЦИ ГРЧКОЈ

Василиос Лампру поставља се за шефа Представништва Републике Српске у Републици Грчкој, са сједиштем у Солуну.

Број: 01-111-2242/13
12. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

1050

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О НУСПРОИЗВОДИМА ЖИВОТИЊСКОГ ПОРИЈЕКЛА

Проглашавам Закон о нуспроизводима животињског поријекла, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој сједници, одржаној 27. јуна 2013. године, а Вијеће народа 8. јула 2013. године констатовало да усвојеним Законом о нуспроизводима животињског поријекла није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2190/13
9. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О НУСПРОИЗВОДИМА ЖИВОТИЊСКОГ ПОРИЈЕКЛА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се начин разврставања, поступања са нуспроизводима животињског поријекла и њи-

ховим производима који нису намијењени исхрани људи, методе њихове прераде, хигијенски услови, начин њиховог транспорта, услови за изградњу објеката за сакупљање, прераду и збрињавање нуспроизвода животињског поријекла, поступак са нуспроизводима животињског поријекла у посебним случајевима, начин спровођења службене контроле и самоконтроле, као и начин збрињавања нуспроизвода животињског поријекла.

Члан 2.

Овај закон примјењује се на:

а) нуспроизводе животињског поријекла и њихове производе који нису намијењени исхрани људи утврђене посебним прописима и

б) производе који, одлуком произвођача, више нису намијењени исхрани људи, као што су:

1) производи животињског поријекла који могу бити намијењени исхрани људи у складу са прописима из области ветеринарства и

2) сировине животињског поријекла намијењене производњи производа животињског поријекла.

Члан 3.

(1) Овај закон не примјењује се на:

а) сирову храну за кућне љубимце поријеклом из малопродажних објеката или објеката за складиштење;

б) труп или дио трупа дивљих животиња, изузев дивљачи, за које не постоји сумња, односно потврда присуства заразне болести која се може пренијети на људе или животиње, изузев водених животиња које су сакупљене ради промета;

в) труп или дио трупа дивљачи који, у складу са добром ловачком праксом, нису сакупљени последице одстрела;

г) нуспроизводе животињског поријекла који потичу од дивљачи и меса дивљачи којим ловци директно снабдијевају крајњег потрошача или локални малопродажни објекат, а који директно снабдијева крајњег потрошача малим количинама дивљачи или меса дивљачи;

д) сирово млијеко, колострум и њихове производе који се уништавају или користе на пољопривредном газдинству на којем су произведени;

ђ) љуштуре од шкољкаша без меког ткива и меса;

е) сирову храну за кућне љубимце поријеклом из малопродажних објеката у којима се резање и складиштење врши искључиво у сврху снабдијевања потрошача директно на лицу мјеста;

ж) угоститељски отпад, изузев ако:

- 1) долази из међународног промета,
- 2) је намијењен исхрани животиња,

3) је намијењен стерилизацији под притиском или пре ради неком од метода прописаних овим законом или за производњу био-гаса или компоста;

з) сирову храну за кућне љубимце добијену од животиња закланих на пољопривредном газдинству искључиво за властиту домаћу потрошњу,

и) измет и урин, изузев ђубрива и неминерализованог гуана и

ј) јајне ћелије, ембрионе и сјеме за потребе осјемењавања животиња.

(2) Овај закон не утиче на ветеринарске прописе чији је циљ контрола и искорјењивање болести животиња.

Члан 4.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) нуспроизводи су животињски трупови и саставни дијелови животињског тијела, који нису намијењени исхрани људи, као и здравствено неисправни прехранбени производи и животињски производи,

б) производи добијени од нуспроизвода животињског поријекла су производи добијени након једног или више третмана, измена или поступака прераде нуспроизвода животињског поријекла,

в) производи животињског поријекла су сви производи добијени од животиња, дивљачи и животиња које слободно живе у водама, инкубирана јаја, као и животињско сјеме, јајне ћелије и ембриони и мед и сви производи који дјелимично или у цијелости потичу од животиње,

г) животиња означава сваког сисара изузев човјека, свако четвороножно биће које није сисар, домаће и дивље птице, рибе, рептиле и љускаре, остала хладнокрвна бића било које врсте и пчеле које праве мед,

д) животиње за држање су животиње које се гаје или држе за производњу хране, односно за производњу вуне, коже, крзна или у друге привредне сврхе,

ђ) еквида, односно копитари су таксономска породица коња и сродних животиња, укључујући магарце, зебре, носороге и тапире и све постојеће врсте у које спадају у род Equus,

е) дивља животиња је свака животиња коју људи не држе,

ж) удаљено подручје је подручје у којем је популација животиња мала и гдје су објекти толико удаљени да су организована сакупљања и превоз неприхватљиви у односу на локално уклањање,

з) кућни љубимци су пси, домаће мачке, домаће птице, мали глодари, тераријумске, акваријумске и друге животиње, које се узгајају или држе за рекреацију, друштво, заштиту или помоћ човјеку,

и) водене животиње су рибе из надразреда Agnatha и разреда Chondrichthyes и Osteichthyes, мекушци из кољена Mollusca и љускари из поткољена Subphylum Crustacea,

ј) субјекат у пословању је физичко лице, предузетник или правно лице који поседује нуспроизвод животињског поријекла или његов производ под контролом, укључујући превознике, трговце и кориснике,

к) корисник је физичко лице, предузетник или правно лице који поседује нуспроизводе животињског поријекла и производе добијене од њих за исхрану у посебне сврхе, за истраживање или за друге посебне сврхе,

л) објекат или погон је мјесто у којем се рукује са нуспроизводима животињског поријекла или производима добијеним од њих, изузев бродова за риболов,

љ) стављање у промет је продаја нуспроизвода животињског поријекла или њихових производа, прописано овим законом, неком трећем лицу или било који други об-

лик испоруке, уз наплату, или складиштење ради касније испоруке купцу,

м) трансмисивне спонгиформне енцефалопатије су све преносиве спонгиформне енцефалопатије изузев оних које се појављују код људи (у даљем тексту: ТСЕ),

н) специфични ризични материјал су ткива и органи који су као такви дефинисани у складу са посебним прописом којим се прописују мјере за спречавање појаве, ширења, сузбијање и искорјењивање трансмисивних спонгиформних енцефалопатија,

њ) стерилизација под притиском је прерада нуспроизвода животињског поријекла, након смањења честица не више од 50 mm, на температури вишој од 133 °C у сржи, током најмање 20 минута без прекида, при апсолутном притиску од најмање 3 бара,

о) ђубриво је измет или урин животиња за гајење, са стељом или без стеље, изузев од риба из узгоја,

п) овлашћено одлагалиште отпада је депонија отпада у складу са прописима који уређују област заштите животне средине,

р) органско ђубриво и побољшавачи земљишта су материјали животињског поријекла који се користе за одржавање или побољшавање исхране биљака, одржавање или побољшавање физичких и хемијских својстава и биолошке активности земљишта, одвојено или заједно, укључујући стајњак, неминерализован гуано, садржај пробавног тракта, компост и сварене остатке хране,

с) материјал из центрифуга или материјал из сепаратора муља је материјал који је сакупљен као нуспроизвод, након чишћења сировог млијека и одвајања обраног млијека и павлаке из сировог млијека,

т) отпад је свака супстанца или производ коју власник одбацује или намјерава да одбаци или се од њега тражи да одбаци,

ћ) спалионица је сваки непокретни или покретни погон и опрема намијењена за термичку обраду отпада са искоришћавањем произведене топлоте изгарењем или без искоришћавања, укључујући спаљивање путем оксидације отпада и друге термичке обраде, као што су: процеси пироллизе, гасификација или плазма процеси, а обухвата цијели погон, укључујући све линије за спаљивање, пријем отпада, складиштење, предобрада и обрада у погону, отпад, гориво, систем снабдијевања ваздухом, котловница, постројења за обраду издувних гасова у погону, постројења за обраду или складиштење остатака и отпадних вода, димњак, уређаји и системи за контролу спаљивања, вођење записа и праћење услова спаљивања,

у) коспалионица је сваки непокретни или покретни погон чија је основна сврха стварање енергије или производња материјала и производа који користи отпад, као основно или додатно гориво, или у којем је отпад термички обрађен ради одлагања, уколико се коспаљивање одвија на такав начин да је главна сврха погона термички третман отпада, погон ће се сматрати спалионицом, а обухвата цијели погон, укључујући све линије за спаљивање, пријем отпада, складиштење, предобраду и обраду у погону, отпад, гориво, систем снабдијевања ваздухом, котловницу, постројења за обраду издувних гасова у погону, постројења за обраду или складиштење остатака и отпадних вода, димњак, уређаје и системе за контролу спаљивања, вођење записа и праћење услова спаљивања и

ф) гуано је измет (фекалије и урин) морских птица, фока и шишмиша.

Члан 5.

(1) Нуспроизводе животињског поријекла и производе добијене из нуспроизвода животињског поријекла (у даљем тексту: нуспроизводи) пријемчиве врсте животиња на болест није дозвољено отпремити из објеката, погона или зона који су предмет ограничења у складу са прописима из области ветеринарства или због постојања заразних болести: говеђа куга, куга малих преживара (лаг. Peste des petits ruminants), везикуларна болест свиња, болест плавог јези-

ка, епизоотична хеморагична болест јелена, богиње оваца и коза, везикуларни стоматитис, заразна узетост свиња (Тјешинска болест), болест квргаве коже, грозница долине Рифта.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, нуспроизводи се могу отпремити из објекта ако су обезбијеђени у складу са другим одговарајућим прописима, тако да не може довести до ширења болести преносивих на људе или животиње.

II - КАТЕГОРИЗАЦИЈА НУСПРОИЗВОДА

Члан 6.

(1) Нуспроизводи се разврставају зависно од степена ризика за јавно здравље и здравље животиња на материјал Категорије 1, Категорије 2 и Категорије 3.

(2) Министар доноси правилник којим прописује услове и техничке захтјеве за руковање, обраду, прераду и складиштење нуспроизвода, као и услове за обраду отпадних вода.

Члан 7.

У материјал Категорије 1 убрајају се сљедећи нуспроизводи:

а) сви дијелови трупа, односно лешине, укључујући кожу сљедећих животиња:

1) за које се сумња да су заражене ТСЕ-ом или код којих је присуство ТСЕ-а службено потврђено,

2) убијених у спровођењу мјера искорјенивања ТСЕ-а,

3) које нису узгајане на пољопривредним газдинствима, укључујући посебно кућне љубимце и животиње из зоолошких вртова и циркуса, те дивљих животиња,

4) животиње коришћене у експериментима за научне сврхе,

5) дивљих животиња, када се сумња да су заражене болестима које се могу пренијети на људе или животиње;

б) цијели трупови животиња или дијелови трупова животиња са којих није уклоњен специфични ризични материјал;

в) нуспроизводи добијени од животиња којима су давале материје које су забрањене и производи животињског поријекла који садрже остатке загађивача из животне средине и друге штетне материје, ако прелазе допуштене прописане границе;

г) нуспроизводи који садрже остатке других супстанци и контаминаната (органохлорна једињења, укључујући полихлороване бифениле, органофосфорна једињења, хемијски елементи и боје) који су изнад дозвољених количина;

д) нуспроизводи прикупљени током третмана отпадних вода, из објеката или погона за прераду материјала Категорије 1, или из других објеката у којима се ризични материјал уклања;

ђ) угоститељски отпад из превозних средстава у међународном промету и

е) измијешани нуспроизводи Категорије 1 са било којим материјалом Категорије 2 или са материјалом Категорије 3 или обоје.

Члан 8.

У материјал Категорије 2 убрајају се сљедећи нуспроизводи:

а) стајско ђубриво, неминерализовани гуано и садржај пробавног тракта;

б) нуспроизводи прикупљени током третмана отпадних вода, из постројења за прераду материјала Категорије 2, или из клаоница;

в) нуспроизводи који садрже остатке ветеринарско-медицинских производа и контаминаната, ако прелазе дозвољене границе утврђене прописима о дозвољеним количинама ветеринарско-медицинских производа и пестицида у производима животињског поријекла;

г) производи животињског поријекла који више нису за исхрану људи због присуства страних тијела у тим производима;

д) производи животињског поријекла из увоза који не испуњавају ветеринарско-здравствене услове за увоз, ако се не изврши поврат земљи извозници, изузев материјала Категорије 1;

ђ) животиње и дијелови животиња, изузев материјала Категорије 1 и Категорије 3, и то:

1) угинуле животиње, изузев оних за клање или убијених за исхрану људи, укључујући убијене животиње у сврху контроле болести,

2) фетуси,

3) јајне ћелије, ембриони и сјеме за осјемењавање животиња, који нису намијењени за осјемењавање,

4) угинули пилићи у љусци јајета;

е) мјешавине нуспроизвода Категорије 2 и Категорије 3 и

ж) други нуспроизводи, изузев материјала Категорије 1 или Категорије 3.

Члан 9.

У материјал Категорије 3 убрајају се сљедећи нуспроизводи:

а) трупови и дијелови закланих животиња или ловне дивљачи, тијела или дијелови убијених животиња који су употребљиви за исхрану људи, али нису намијењени исхрану људи из комерцијалних разлога;

б) трупови или дијелови трупа животиња закланих у клаоницама након анте мортем прегледа који су хигијенски исправни за исхрану људи, или трупови и дијелови трупа ловне дивљачи, хигијенски исправни за исхрану људи у складу са прописаним критеријумима, и то:

1) дијелови трупа, који су оцијењени као неупотребљиви за исхрану људи на којима нема никаквих знакова болести које се могу пренијети на људе или животиње,

2) главе перади,

3) коже, укључујући одстрањене дијелове приликом обраде кожа, рогови и ноге, укључујући фаланге, карпалне и метакарпалне кости, тарзалне и метатарзалне кости код животиња, изузев преживара који подлијежу тестирању на бовине спонгиформне енцефалопатије (у даљем тексту: БСЕ) и преживара који су тестирани на БСЕ и болест Scrapie, а добијени резултати су негативни;

в) чекиње свиња;

г) перје;

д) нуспроизводи који потичу од живине и лагоморфа за које је дозвољено клање на пољопривредном газдинству са животињама које не показују знакове заразних болести које се могу пренијети на људе или животиње;

ђ) крв која потиче од животиња које нису показале знакове заразних болести које се путем крви могу пренијети на људе или животиње и које су заклане у клаоници након прегледа, и то:

1) животиња, изузев преживара за које постоји обавеза лабораторијског испитивања на присуство ТСЕ,

2) преживара који су лабораторијски испитани на присуство ТСЕ, а резултат лабораторијског испитивања је био негативан;

е) који настају при производњи производа намијењених за исхрану људи, укључујући одмаћене кости, чварке и муљ из сепаратора или центрифуге за прераду млијека;

ж) производи животињског поријекла, или храна која садржи производе животињског поријекла, који више нису намијењени исхрану људи из комерцијалних разлога или због проблема у производњи, грешака у паковању и недостатака амбалаже или других недостатака који не представљају опасности за здравље људи и здравље животиња;

з) храна за кућне љубимце и храна за животиње животињског поријекла или храна за животиње која садржи

споредне производе животињског поријекла или прерађене производе која више није намијењена исхрани животиња из комерцијалних разлога, грешака у производњи, грешака у паковању или других недостатака који не представљају ризик за јавно здравље или здравље животиња;

и) крв, постелица, вуна, перје, длака, рогови, дијелови копита и сирово млијеко који потичу од живих животиња које не показују знакове заразних болести које се могу пренијети путем тих производа на људе или животиње;

ј) водене животиње и дијелови тих животиња, изузев морских сисара, које нису показале знакове заразних болести које се могу пренијети на људе или животиње;

к) нуспроизводи поријеклом од водених животиња из објеката за производњу производа намијењених исхрани људи;

л) материјал поријеклом од животиња које нису показале знакове заразних болести, а које се могу пренијети тим материјалом на људе или животиње:

1) шкољке од љускара са меким ткивима или месом,

2) материјал поријеклом од копнених животиња, нуспроизводи валионица, јаја, нуспроизводи јаја, укључујући и љуске јаја, једнодневни пилићи убијени из економских разлога;

љ) копнени и водени бескичмењаци, изузев врста патогених за људе или животиње;

м) животиња и њихових дијелова из реда Rodentia и Lagomorpha, изузев материјала Категорије 1 из члана 7. тачка а) подт. 3, 4. и 5. овог закона и материјала Категорије 2 из члана 8. овог закона;

н) коже, папци, перје, вуна, рогови, длака и крзно од животиња које нису показивале клиничке знакове било које болести која се преко тих производа може пренијети на људе или животиње, изузев оних из тачке б) овог члана;

њ) масно ткиво животиња које нису показивале клиничке знакове болести која се може пренијети на људе или животиње, које су заклане у клаоници и које су оцијењене као хигијенски исправне за исхрану људи након анте мортем прегледа у складу са ветеринарским прописима и

о) угоститељски отпад, изузев из члана 7. тачка ђ) овог закона.

III - ОДЛАГАЊЕ, ЗБРИЊАВАЊЕ И КОРИШЋЕЊЕ НУСПРОИЗВОДА

Члан 10.

(1) Није дозвољено коришћење нуспроизвода за:

а) исхрану копнених животиња, изузев за исхрану крзнашица, са прерађеним протеинима животињског поријекла добијеним из тијела или дијелова тијела животиња исте врсте,

б) исхрану животиња које се узгајају на пољопривредним газдинствима, изузев за исхрану крзнашица, угоститељским отпадом или храном која садржи угоститељски отпад,

в) исхрану домаћих животиња на обрађеним пашњацима, директно кроз испашу или храњењем силажом, са земљишта на којем се примјењују органска ђубрива и побољшивачи земљишта, изузев ако се испаша или исхрана силажом обавља након 21 дан од дана примјењивања и

г) исхрану риба из узгоја са прерађеним протеинима рибе исте врсте.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују услови исхране домаћих животиња пашом са земљишта на којима се примјењују органска ђубрива и побољшивачи земљишта.

Члан 11.

Са материјалом Категорије 1 поступа се на један од следећих начина:

а) ако се сматра отпадом, спаљује се, и то:

1) директно без претходне обраде или

2) након обраде, а уз трајно обиљежавање тако добијеног производа, уз стерилизацију под притиском ако надлежни ветеринарски инспектор тако захтијева;

б) ако се сматра обновљивим извором енергије уништава се коспаљивањем директно, без претходне обраде или након обраде уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала, а уз стерилизацију под притиском на захтјев надлежног ветеринарског инспектора;

в) врши се стерилизација под притиском, уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала и закопава се у одобреним депонијама, изузев материјала из члана 7. тачка а) подт. 1. и 2;

г) у случају да је то материјал из члана 7. тачка ђ), закопава се у одобреним депонијама;

д) користи се као гориво, са претходном обрадом или без ње и

ђ) користи се за производњу производа прописаних овим законом.

Члан 12.

Са материјалом Категорије 2 поступа се на један од следећих начина:

а) ако се сматра отпадом, спаљује се, и то:

1) директно без претходне обраде,

2) након обраде, уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала, а уз стерилизацију под притиском ако надлежни ветеринарски инспектор тако захтијева;

б) ако се сматра отпадом, врши се коспаљивање, и то:

1) директно, без претходне обраде,

2) након обраде, уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала, а уз стерилизацију под притиском ако надлежни ветеринарски инспектор тако захтијева;

в) врши се стерилизацијом под притиском, уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала и закопава се у одобреним депонијама;

г) користи се за производњу органских ђубрива и побољшивача земљишта, након стерилизације под притиском, уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала;

д) врши се компостирање или претварање у био-гас:

1) након стерилизације под притиском, уз трајно обиљежавање тако добијеног материјала или

2) у непрерађеном или прерађеном стању, у случају када је ријеч о ђубриву, пробавном тракту и садржају пробавног тракта, млијеку, млијечним производима, колоструму, јајима и производима, за које надлежни ветеринарски инспектор сматра да не представљају опасност за ширење заразне болести;

ђ) може се примјенити на земљиште без обраде, у случају када је ријеч о ђубриву, садржају пробавног тракта одвојеног од пробавног тракта, млијеку, млијечним производима и колоструму за које надлежни ветеринарски инспектор сматра да не представљају опасност за ширење заразне болести;

е) силира се, компостира или се од њега производи био-гас у случају да је ријеч о материјалу поријеклом од водених животиња и

ж) користи се као гориво, са претходном обрадом или без ње, односно за производњу производа прописаних овим законом.

Члан 13.

Са материјалом Категорије 3 поступа се на један од следећих начина:

а) ако се сматра отпадом, спаљује се, са претходном обрадом или без ње;

б) користи се као обновљив извор енергије или се уништава коспаљивањем;

в) након обраде, збрињава се на одобрену депонију;

г) обрађује се, изузев материјала Категорије 3 који се промијенио распадањем или кварењем тако да представља

ризик за здравље људи или здравље животиња и користи се за производњу:

- 1) хране за животиње узгајане на пољопривредном газдинству, изузев крзнашица,
- 2) хране за крзнашице,
- 3) хране за кућне љубимце,
- 4) органских ђубрива и побољшивача земљишта;
- д) производи се сирова храна за кућне љубимце;
- ђ) компостира се или претвара у био-гас;
- е) у случају материјала поријеклом од водених животиња, силира се, компостира се или претвара у био-гас,
- ж) у случају шкољки од љускара, изузев оних наведених у члану 3. став 1. тачка ђ) овог закона, љуске јаја, користе се под условима које одређује надлежни ветеринарски инспектор у циљу заштите јавног здравља и животиња;
- з) користи се као гориво, са претходном обрадом или без ње;
- и) користе се за производњу производа прописаних овим законом;
- ј) ако је ријеч о угоститељском отпаду из члана 9. тачка н), стерилише се под притиском или обрађују према методама за компостирање или претварање у био-гас и
- к) ако је ријеч о сировом млијеку, колоструму и њиховим производима за које надлежни ветеринарски инспектор не сматра да представља опасност од заразних болести преносивих на људе и животиње, може се примјенити на земљиште без обраде.

Члан 14.

Изузетно од чл. 11, 12. и 13. овог закона, могу се:

- а) материјали Категорије 2 и Категорије 3, уз претходно прибављено Рјешење о одобрењу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство), користити за припрему и примјену на земљиште као био-динамички препарат у складу са прописима којим се уређује област органске производње и означавање еколошких производа,
- б) материјали Категорије 3, уз претходно прибављено Рјешење о одобрењу Министарства, користити за храњење кућних љубимаца и
- в) уколико је ријеч о материјалу животињског поријекла, изузев материјала Категорије 1 који настаје у току хируршких интервенција на живим животињама или током окота животиња на пољопривредном газдинству, уз претходно прибављено Рјешење о одобрењу Министарства, збринуту на пољопривредном газдинству.

Члан 15.

- (1) Изузетно од чл. 11, 12. и 13. овог закона, Министарство може одобрити коришћење нуспроизвода за изложбе, умјетничке активности, дијагностику, едукативне или истраживачке сврхе ако је осигурана контрола ризика који се односе на јавно здравље и здравље животиња.
- (2) Рјешење о одобрењу из члана 14. овог закона обавезно садржи:
 - а) забрану накнадне употребе нуспроизвода за друге сврхе и
 - б) обавезу збрињавања нуспроизвода на сигуран начин по јавно здравље и здравље животиња или поново отпремање на мјесто поријекла.
- (3) У случају опасности по јавно здравље и здравље животиња, посебно у случају појаве нових могућих ризика, захтијева се доношење мјера за цијелу територију Републике Српске.
- (4) Министар доноси правилник којим се прописују услови за складиштење, паковање, трајно обиљежавање и употребу нуспроизвода из става 1. овог члана.

Члан 16.

- (1) Изузетно од чл. 12. и 13. овог закона, Министарство може одобрити, ако је осигуран надзор над ризицима о пи-

тању јавног здравља и здравља животиња, прикупљање и коришћење материјала Категорије 2, ако потиче од животиња које нису убијене или нису угинуле због присуства или сумње на присуство болести преносивих на људе или животиње, као и материјала Категорије 3, за исхрану следећих животиња:

- а) зоолошких животиња,
 - б) гмизаваца и птица грабљивица, изузев у зоолошком врту,
 - в) крзнашица,
 - г) дивљих животиња,
 - д) паса из регистрованих узгајалишта или узгоја ловачких паса,
 - ђ) паса и мачака у склоништима и
 - е) ларви и црва који се користе као мамци за риболов.
- (2) Министар доноси правилник којим прописује услове под којима се обавља сакупљање, складиштење и коришћење материјала Категорије 1, 2 и 3 за исхрану животиња у посебне сврхе, као и мјере за спречавање ризика по јавно здравље и здравље животиња.

(3) Изузетно од члана 11. овог закона, Министарство може одобрити, у складу са условима прописаним правилником из става 2. овога члана:

- а) исхрану материјалом Категорије 1 из члана 7. став 1. тачка б) и материјалом поријеклом од животиња из зоолошког врта за храњење животиња у зоолошком врту и
- б) исхрану материјалом Категорије 1 из члана 7. став 1. тачка б) угрожених или заштићених врста птица лешинара и других врста птица које живе у свом природном станишту.

Члан 17.

(1) Изузетно од чл. 11, 12. и 13. овог закона, Министарство може одобрити уклањање отпада:

- а) закопавањем угинулих кућних љубимаца и копитара,
- б) спаљивањем или закопавањем на лицу мјеста или на неки други начин под надзором ветеринарске инспекције, материјала Категорије 1 из члана 7. тачка а) подтачка 5. и тачка б) овог закона, материјала Категорије 2 и материјала Категорије 3 у удаљеним подручјима,
- в) спаљивањем или закопавањем на лицу мјеста или на неки други начин под инспекцијским надзором материјала Категорије 1 из члана 7. тачка б) овог закона, материјала Категорије 2 и материјала Категорије 3 у подручја гдје приступ није могућ или гдје приступ зависи од географских или климатских услова, елементарне непогоде, који представљају ризик за здравље и сигурност лица која сакупљају отпад или гдје приступ захтијева коришћење несразмјерно великих финансијских средстава,
- г) неким другим начином, изузев спаљивања или закопавања на лицу мјеста, под инспекцијским надзором, у случају материјала Категорије 2 и материјала Категорије 3 који не представљају опасност за здравље животиња и јавно здравље, када количина материјала не прелази седмичну количину која се одређује у односу на природу дјелатности и поријекло животиња од којих настају нуспроизводи,
- д) спаљивањем или закопавањем на лицу мјеста, под условима који спречавају пренос ризика о питању јавног здравља и здравља животиња, нуспроизвода, изузев материјала Категорије 1 из члана 7. тачка а) подтачка 1. овог закона, у случају избијања епидемије болести животиња које се обавезно пријављују, ако превоз до најближег погона за обраду или одлагање нуспроизвода повећава опасност од ширења ризика по јавно здравље и здравље животиња или у случају распрострањеног избијања епизоотичних болести, ако капацитет погона не може задовољити потребе и
- ђ) спаљивањем или закопавањем на лицу мјеста, под условима који спречавају опасност по јавно здравље и здравље животиња, пчела и нуспроизвода пчеларства.

(2) Министарство прикупља податке о:

- а) подручју које се сматра удаљеним подручјем и

б) коришћењу и одобравању из става 1. т. в) и г) овог члана, с обзиром на материјал Категорије 1 и материјал Категорије 2.

(3) Министар, уз сагласност министра здравља и социјалне заштите, доноси правилник којим прописује услове за контролу ризика по јавно здравље и здравље животиња у случају спаљивања и закопавања на лицу мјеста.

(4) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) доноси уредбу о висини накнаде коју су дужни да плате субјекти у пословању са храном који производе нуспроизоде животињског поријекла, а који нису намијењени исхрани људи, у сврху њиховог еколошки прихватљивог збрињавања, на приједлог Министарства.

Члан 18.

(1) У циљу управљања ризицима по живот и здравље људи и животиња и животну средину, прерада нуспроизвода и добијених производа, у зависности од категорије материјала, врши се примјеном одговарајуће основне методе прераде, односно алтернативне методе прераде, у складу са овим законом.

(2) Алтернативне методе прераде из става 1. овог члана су:

- а) алкална хидролиза,
- б) хидролиза под високим притиском и високом температуром,
- в) процес био-гас хидролизе под високим притиском,
- г) производња био-дизела,
- д) сагоријевање масти животињског поријекла у котларницама,
- ђ) термомеханичка производња био-горива и
- е) Брукс гасификација.

(3) Захтјев за одобрење алтернативних метода коришћења или збрињавања нуспроизвода Министарству подноси заинтересовано правно или физичко лице.

(4) Министар доноси правилник којим прописује основне и алтернативне методе прераде нуспроизвода и поступак одобравања алтернативних метода прераде нуспроизвода животињског поријекла.

IV - ОБАВЕЗЕ СУБЈЕКТА У ПОСЛОВАЊУ

Члан 19.

(1) Субјекти у пословању обавезни су да поднесу захтјев за упис у Регистар објеката, који води Министарство, прије почетка обављања дјелатности производње, превоза, руковања, обраде, складиштења, стављања у промет, дистрибуције, коришћења или збрињавања нуспроизвода.

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана, достављају се подаци о:

- а) категорији нуспроизвода који су под контролом субјекта у пословању,
- б) начину обраде нуспроизвода и
- в) објекту у коме се обављају дјелатности из става 1. овог члана.

(3) Министар доноси правилник којим прописује услове за регистрацију субјеката, објеката и погона у пословању, као и инфраструктуре и опреме која се користи у објекту или погону.

Члан 20.

(1) По пријему захтјева за упис у Регистар објеката, министар рјешењем формира Комисију за преглед објекта, која има највише пет чланова, а од којих је најмање један запослен у Министарству.

(2) Рад Комисије за преглед објекта уређује се пословником о раду, који Комисија доноси уз сагласност министра.

(3) Трошкове рада Комисије из става 1. овог члана сноси подносилац захтјева.

(4) При именовану Комисије за преглед објеката поштује се равноправна заступљеност оба пола.

(5) Висину накнаде за преглед објеката, као и висину накнаде за рад чланова Комисије из става 1. овог члана утврђује Влада уредбом, на приједлог Министарства.

(6) Министар доноси рјешење о одобрењу за рад објекта ако је комисијским прегледом објекта или погона утврђено да они испуњавају услове прописане чланом 19. став 3. овог закона.

(7) Министар рјешењем може привремено одобрити обављање дјелатности у објекту, ако објекат или погон не испуњава све услове о питању инфраструктуре и опреме којима се осигурава примјена оперативних процедура у складу са овом законом.

(8) Рјешење из става 7. овог члана издаје се на период од три мјесеца до шест мјесеци.

(9) Субјекти у пословању обавезни су престати са радом ако Министарство укине своје рјешење или у случају да је издато рјешење из става 8. овог члана, а субјекат не испуни све услове прописане овим законом.

Члан 21.

(1) Субјекти у пословању дужни су да прибаве рјешење о одобрењу за рад објекта или погона, које доноси министар, ако се у објекту или погону обавља једна или више сљедећих дјелатности:

- а) прерада нуспроизвода стерилизацијом под притиском, са основним методама обраде или одобрене алтернативне методе у складу са чланом 18. овог закона;
- б) збрињавање и спаљивање нуспроизвода као отпада;
- в) збрињавање или поновно коришћење нуспроизвода, ако су отпад, путем коспаљивања;
- г) коришћење нуспроизвода као горива;
- д) производња хране за кућне љубимце;
- ђ) производња органских ђубрива и побољшивача земљишта;
- е) прерада нуспроизвода у био-гас или компост;
- ж) руковање нуспроизводима након сакупљања, као што је сортирање, резање, хлађење, замрзавање, сољење, уклањање коже или материјала специфичног ризика;

з) складиштење нуспроизвода;

и) складиштење производа добијених од нуспроизвода који се:

1) збрињавају на депонију или спаљују или се поново користе или збрињавају коспаљивањем,

2) користе као гориво,

3) користе као храна за животиње, искључујући објекте или погоне одобрене или регистроване у складу са ветеринарским прописима и

4) користе као органска ђубрива и побољшивачи земљишта, искључујући складиштење на мјесту директне примјене.

(2) Рјешењем из става 1. овог члана обавезно се утврђује да објекат испуњава услове за производњу нуспроизвода:

а) одређене категорије из чл. 7, 8. или 9. овог закона;

б) више од једне категорије из чл. 7, 8. или 9. овог закона ако се такви поступци обављају:

1) трајно под условима строгог раздвајања које онемогућују ризик по јавно здравље и здравље животиња и

2) привремено под условима који спречавају контаминацију услед избијања епизоотичне болести или у другим ванредним и непредвидивим околностима.

(3) Планирање и подстицање производње, потрошње и изградње постројења за производњу електричне енергије из обновљивих извора (био-гас) уређују се прописима из области обновљивих извора енергије.

(4) Министар доноси правилник којим прописује услове који се односе на сагоријевање нуспроизвода, спаљи-

вање и коспаљивање у погонима високог и ниског капацитета и погонима који производе био-гас или компост из става 1. овог члана.

Члан 22.

(1) Субјекти у пословању бришу се из Регистра објеката у случају:

- а) подношења захтјева за брисање из Регистра објеката и
- б) укидања рјешења о одобрењу за рад објекта.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују облик, садржај и начин вођења Регистра објеката.

Члан 23.

(1) Субјекти у пословању дужни су да сакупљају, означавају и превозе нуспроизоде без одлагања, на начин да спречавају ризик по јавно здравље и здравље животиња.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, Министарство може одобрити превоз ђубрива на истом пољопривредном газдинству или између пољопривредних газдинстава.

(3) Субјекти у пословању дужни су да обезбиједу да нуспроизоде током превоза прате одговарајућа документа која садрже податке о врсти и поријеклу нуспроизвода, количини и о крајњем одредишту.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, превоз нуспроизвода може се обављати без докумената или сертификата ако је низак ниво ризика по јавно здравље и здравље животиња.

(5) Министар доноси правилник којим прописује услове за издавање, садржај и облик обрасца документа који мора да прати пошиљку и здравственог сертификата, као и услове под којима здравствени сертификат прати нуспроизводе током превоза.

(6) Министар доноси правилник којим прописује сакупљање, превоз, обиљежавање и етикетирање у складу са категоријама материјала нуспроизвода.

Члан 24.

(1) Субјекти у пословању који испоручују, превозе или примају нуспроизоде или производе добијене од нуспроизвода обавезни су да воде евиденцију пошиљки, докумената и здравствених сертификата, изузев када је одобрење за транспорт нуспроизвода без докумената или здравствених сертификата издатих у складу са чланом 6. и чланом 24. став 2. овог закона.

(2) Субјекти у пословању из става 1. овог члана обавезни су да поштују систем слједивости и поступке за идентификацију:

а) других субјеката у пословању од којих су преузели нуспроизоде и

б) других субјеката у пословању којима испоручују.

(3) Субјекти у пословању дужни су да надлежној ветеринарској инспекцији омогуће увид у информације из става 2. овог члана.

(4) Министар доноси правилник којим прописује облик, садржај и начин вођења евиденција из става 1. овог члана.

Члан 25.

(1) Субјекти у пословању обавезни су да осигурају да објекти за обављање дјелатности из члана 21. став 1. т. а) и ж) испуњавају сљедеће услове, и то да:

а) су конструисани на начин који обезбјеђује њихово ефикасно чишћење и дезинфекцију, као и одговарајуће направљене подове за одвод отпадних вода,

б) имају приступ одговарајућим просторијама за личну хигијену (свлагационице, гардеробе, туш-кабине, умиваонице за особље),

в) имају одговарајућу заштиту против штеточина, као што су инсекти, глодари и птице,

г) одржавају инсталације и опрему у добром стању и обезбјеђују да се опрема за мјерење калибрира редовно и

д) имају адекватну опрему за чишћење и дезинфекцију контејнера и возила у циљу избјегавања ризика од контаминације.

(2) Лица која раде у погону из става 1. овог члана обавезна су да носе прикладну, чисту и, гдје је то потребно, заштитну одјећу.

(3) У објекту или погону:

а) лицима која раде у нечистом дијелу објекта или погона није дозвољен улазак у чисти дио објекта или погона без претходне промјене радне одјеће и обуће и без дезинфекције,

б) није дозвољено помјерање опреме и машина из нечистог у чисти дио објекта или погона без претходне дезинфекције и

в) субјекат у пословању утврђује поступке који се односе на кретање лица и исправну употребу дезинфекционих баријера.

(4) У објектима који обављају дјелатности из члана 21. став 1. тачка а) руковање нуспроизводима обавезно се обавља на такав начин да се избјегну ризици од контаминације и да се нуспроизводи обраде у најкраћем могућем року.

(5) Током обраде нуспроизвода сваки њихов дио мора бити подвргнут прописаној температури у прописаном временском року уз спречавање поновног онечишћења.

(6) Након обраде, производи се ускладиште на такав начин да се избјегну ризици од контаминације.

(7) Субјекти у пословању дужни су да редовно контролишу параметре, посебно температуру, притисак, вријеме, величину честица, гдје је могуће аутоматски.

(8) Поступци чишћења успостављају се и документују за све дијелове објекта или погона.

Члан 26.

(1) Обрада, прерада или складиштење нуспроизвода у објектима или погонима обавезно се одобрава у складу са прописима којим се уређује област ветеринарства.

(2) Министар доноси правилник којим прописује услов за спречавање унакрсне контаминације нуспроизвода гдје се складиште, третирају или прерађују.

(3) Сировине за производњу желатина и колагена који нису намијењени исхрани људи складиште се, обрађени или прерађени у објектима на тај начин да је ризик преноса болести спријечен одвајањем таквих сировина од сировина за производњу производа животињског поријекла.

Члан 27.

(1) Субјекти у пословању обавезни су да успоставе, спроводе и одржавају властите провјере у својим објектима или погонима у складу са овим законом.

(2) Субјекти у пословању обавезни су да осигурају да се нуспроизводи за које се сумња или утврди да нису у складу са овим законом задрже у објекту или погону до њиховог збрињавања, изузев ако су намијењени за збрињавање ван објекта или погона у складу са овим законом.

Члан 28.

(1) Субјекти у пословању обавезни су да успоставе, спроводе и одржавају писане процедуре или поступке на основу начела анализе опасности и критичних контролних тачака (НАССР) за обављање сљедећих дјелатности:

а) за прераду нуспроизвода,

б) за прераду нуспроизвода у био-гас или компост,

в) за руковање и складиштење више од једне категорије нуспроизвода или производа добијених од нуспроизвода у истом објекту или погону и

г) за производњу хране за кућне љубимце.

(2) Субјекти у пословању у спровођењу поступака из става 1. овог члана обавезни су да:

а) утврде све опасности и предузму све мјере за њихово спречавање, уклањање или их сведу на прихватљиви ниво,

б) утврде критичне контролне тачке, у једном или више корака, на којима је контрола битна ради спречавања или уклањања опасности или њеног смањивања на прихватљиви ниво,

в) успоставе критичне границе код критичних контролних тачака које одвајају прихватљиво од неприхватљивог, ради спречавања, уклањања или смањивања утврђених опасности,

г) успоставе и спроводе ефикасан надзор над поступцима код критичних контролних тачака,

д) утврде корективне радње када се надзором утврди да критичне контролне тачке нису под контролом,

ђ) успоставе процедуре валидације и верификације за поступке из т. а) до д) и

е) воде евиденције пропорционално врсти и величини објекта у циљу доказивања ефикасности примјене мјера наведених из т. а) до ђ).

(3) У случају да се изврши измјена у производу, процесу или фази производње, прераде, складиштења и дистрибуције, субјекти у пословању обавезни су да преиспитају своје поступке и направе потребне измјене.

Члан 29.

(1) Министарство подстиче развој, ширење и добровољно коришћење водича за добру праксу, посебно за примјену НАССР принципа, као што је наведено у члану 28. овог закона.

(2) Субјекти у пословању могу користити такве водиче на добровољном основу.

V - СТАВЉАЊЕ У ПРОМЕТ

Члан 30.

Нуспроизводи намијењени исхрани животиња које се гаје на пољопривредним газдинствима, изузев крзнашица, могу бити стављени у промет под условом да:

а) су материјали Категорије 3 или су произведени од материјала Категорије 3, изузев материјала из члана 9. т. љ), м) и н) овог закона,

б) су прикупљени, односно обрађени, у складу са правилником из члана 16. став 2. овога закона и

в) долазе из одобрених или регистрованих објеката или погона.

Члан 31.

(1) Органска ђубрива и побољшивачи земљишта могу бити стављени у промет и могу се користити под условима да:

а) потичу из материјала Категорије 2 или материјала Категорије 3,

б) су произведени у складу са условима за стерилизацију под притиском или са другим условима за спречавање ризика по јавно здравље и здравље животиња,

в) долазе из одобрених или регистрованих објеката или погона и

г) су произведени од месно-коштаног брашна из материјала Категорије 2 и обрађених животињских протеина помијешаних са компонентом којом се искључује коришћење смјесе за исхрану животиња.

(2) Остаци од прераде у био-гас или компост могу бити стављени у промет и користити се као органска ђубрива и побољшивачи земљишта.

(3) Изузетно од става 1. тачка г) овог члана, мијешање није потребно за материјале чија је употреба за исхрану животиња искључена самим саставом или амбалажом.

(4) Министар доноси правилник којим прописује услове за производњу и употребу одређених нуспроизвода животињског поријекла као органских ђубрива и побољшивача земљишта.

Члан 32.

Субјекти у пословању могу ставити у промет следеће производе добијене од нуспроизвода:

а) козметичке производе у облику супстанце или правка, намијењених за стављање у додир са спољашњим дијеловима људског тијела (епидермис, коса, нокти, усне и спољашњи полни органи) или са зубима и слузокожом усне шупљине са циљем искључиво или у највећем дијелу за чишћење и заштиту да би их одржавали у добром стању, промијенили изглед или исправили тјелесне мирисе;

б) активна медицинска средства која су намијењена да се у цијелости или дјелимично уграде, оперативно или медицински, у људско тијело или за медицинске интервенције у природне отворе;

в) медицинске уређаје, односно инструменте, апликаторе, апарате, софтвер, материјалне или друге дијелове, било да се користи сам или у комбинацији, укључујући софтвер намијењен од произвођача да би се користио у дијагностичке или терапијске сврхе, који се користе за људе у сврху:

1) дијагнозе, превенције, праћења, лијечења или ублажавања болести,

2) дијагнозе, праћења, лијечења, ублажавања или надокнаде за озледе или хендикеп,

3) испитивања, замјене или модификације анатомских или физиолошких процеса,

4) контроле зачећа;

г) ин витро дијагностичке медицинске уређаје;

д) ветеринарско-медицинске производе који се користе за лијечење или спречавање болести животиња;

ђ) љековите супстанце за лијечење или спречавање болести људи и

е) било које материје или комбинације материја које се могу давати људима са циљем успостављања медицинске дијагнозе или обнављања, исправљања или модификовања физиолошке функције код људи.

Члан 33.

(1) Увоз, прикупљање и кретање нуспроизвода за производњу производа из члана 32. овог закона и производња производа добијених од нуспроизвода врши се у складу са прописима којим су уређене те области.

(2) Неискоришћени материјал из објеката или погона из члана 21. овог закона збрињава се у складу са прописима који уређују ту област.

Члан 34.

Производи добијени из нуспроизвода из члана 32. овог закона не подлијежу испуњавању условима прописаним овим законом и предмет су посебних прописа.

Члан 35.

(1) Сигурним нуспроизводима сматрају се нуспроизводи:

а) од којих нема опасности по јавно здравље и здравље животиња,

б) који се сакупљају и превозе под условима који искључују ризике по јавно здравље и здравље животиња и

в) који су увезени и превезени под условима који искључују ризике по јавно здравље и здравље животиња.

(2) Субјекти у пословању дужни су да обезбиједу документацију о условима из става 1. овог члана, укључујући биосигурносне мјере предузете да би се искључили ризици по јавно здравље и здравље животиња.

(3) Субјект у пословању је обавезан да чува документацију из става 2. овог члана, која је доступна на захтјев надлежној ветеринарској инспекцији.

(4) Нуспроизводе из става 1. тачка в) овог закона прати здравствени сертификат.

Члан 36.

(1) Сигурна обрада обухвата примјену процеса производње материјала којим се смањују на прихватљив ниво ризици по јавно здравље и здравље животиња, а који могу настати од материјала који се користи или других супстанци које настају током производног процеса.

(2) Путем анализе крајњег производа обавезно се обезбјеђује да добијени производ од нуспроизвода не представља ризик за јавно здравље и здравље животиња.

Члан 37.

Сигурна крајња употреба нуспроизвода подразумијева коришћење производа добијених од нуспроизвода:

а) под условима који не представљају ризике за јавно здравље или здравље животиња и

б) који могу представљати опасност за јавно здравље и здравље животиња под условом да је употреба у посебне сврхе оправдана ветеринарским прописима, нарочито оних који се односе на заштиту јавног здравља и здравља животиња.

Члан 38.

(1) Субјекти у пословању могу ставити у промет производе добијене од нуспроизвода:

а) од материјала Категорије 3, изузев материјала из члана 9. т. љ), м) и н) овог закона,

б) у случају увоза хране за кућне љубимце или сировина за храну за кућне љубимце од материјала Категорије 1 из члана 7. тачка в) овог закона, у складу са правилником из става 2. овог члана и

в) у случају сирове хране за кућне љубимце, од нуспроизвода из члана 9. т. а) и б) подт. 1. и 2. овог закона.

(2) Министар доноси правилник којим прописује услове за стављање у промет увезене хране за кућне љубимце или хране за кућне љубимце произведене од увезених нуспроизвода.

Члан 39.

(1) Субјекти у пословању могу ставити у промет производе добијене од нуспроизвода, изузев производа из чл. 28, 29, 30. и 32. овог закона, ако нису намијењени за исхрану животиња које се гаје на пољопривредним газдинствима, за примјену на земљишту са ког се те животиње хране или су намијењени исхрани крзнашница.

(2) Субјекти у пословању обезбјеђују контролу ризика по јавно здравље и здравље животиња:

а) кроз сигуран извор у складу са чланом 35. овог закона,

б) сигурно поступање у складу са чланом 36. овог закона, ако извор не осигурава довољну контролу и

в) који потврђује да се производи добијени од нуспроизвода користе у складу са чланом 37. овог закона.

Члан 40.

(1) Финални производи из чл. 38. и 39. овог закона, који више не представљају значајну опасност за јавно здравље или здравље животиња, не подлијежу испуњавању услова прописаних овим законом и предмет су посебних прописа.

(2) Министар доноси рјешење о одобрењу за стављање у промет нуспроизвода из чл. 30, 31, 38. и 39. овог закона.

VI - НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

(1) Управни надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове, путем ветеринарске инспекције и ветеринарских инспектора јединица локалне самоуправе, у складу са овлашћењима утврђеним прописом којим се уређује област ветеринарства.

(3) У вршењу инспекцијског надзора из става 2. овог члана надлежни ветеринарски инспектор, поред овлашћења утврђених прописом којим се уређује област ветеринарства и општих овлашћења прописаних законом којим се уређује област инспекција, има права и дужност да:

а) наложи отклањање утврђених неправилности у примјени овог закона и одреди рок и начин отклањања неправилности,

б) забрани руковање и стављање у промет нуспроизвода и њихових производа који нису намијењени исхрани људи, ако се те дјелатности обављају без рјешења о одобрењу за обављање тих дјелатности и супротно одредбама овог закона,

в) наложи отклањање неправилности у погледу услова за обављање дјелатности,

г) забрани обављање дјелатности, ако се неправилности у погледу услова за обављање дјелатности руковања и промета нуспроизвода и њихових производа који нису намијењени исхрани људи не отклоне у остављеном року,

д) поднесе приједлог Министарству за укидање рјешења о одобрењу које се доноси на основу одредаба овог закона, ако се утврди да за то постоје разлози прописани овим законом и

ђ) предузме и друге мјере прописане законом.

Члан 42.

(1) Ако у току инспекцијског надзора надлежни ветеринарски инспектор утврди да један или више услова за обављање дјелатности из овог закона није испуњен, дужан је да предузме одговарајуће мјере и о томе обавијести Министарство.

(2) Министарство у складу са природом и тежином недостатака и потенцијалних ризика за јавно здравље и здравље животиња може:

а) да привремено укине одобрење ако:

1) услови за одобравање или рад објекта или погона више нису испуњени,

2) субјект у пословању не отклони недостатке у остављеном року,

3) постоје потенцијални ризици по јавно здравље и здравље животиња који не захтијевају укидање одобрења;

б) укине одобрење за објекат или погон ако:

1) услови одобрења или рада објекта или погона нису испуњени,

2) субјекат у пословању не отклони недостатке у остављеном року из разлога који се односе на инфраструктуру за објекат или погон, на број запослених под његовим надзором и због озбиљне опасности за јавно здравље и за здравље животиња који захтијевају велико прилагођавање рада објекта или погона прије него што субјекат у пословању може поднијети захтјев за поновно одобрење и

в) одреди неопходне мјере да би се отклонили постојећи недостаци у објектима или погонима.

(3) Надлежна инспекција може у складу са природом и тежином недостатака и у односу на потенцијалне ризике за јавно здравље и здравље животиња изрећи мјеру забране вршења дјелатности, најдуже до шест мјесеци.

Члан 43.

Новчаном казном од 15.000 КМ до 45.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако:

а) не поштује општа ограничења за здравље животиња (члан 5),

б) нуспроизводе и производе добијене из нуспроизвода не разврстава у прописане категорије (члан 6),

в) користи нуспроизводе и њихове производе којима је ограничена или забрањена употреба (члан 10),

г) не збрињава и користи материјал Категорије 1 на прописани начин (члан 11),

д) не збрињава и користи материјал Категорије 2 на прописани начин (члан 12),

ђ) не збрињава и користи материјал Категорије 3 на прописани начин (члан 13),

е) поступа супротно прописаним одступањима за нуспроизводе (члан 14),

ж) нема одобрење Министарства за сакупљање, превоз и збрињавање нуспроизвода (члан 17),

з) нема одобрења Министарства за алтернативне методе коришћења или збрињавања нуспроизвода или за производе добијене од нуспроизвода (члан 18),

и) регистрацију објеката и погона обавља супротно одредбама овог закона (члан 19),

ј) нема одобрење Министарства за објекат или погон (члан 21),

к) сакупља, означава и превози нуспроизводе којим се не спречава ризик по јавно здравље и здравље животиња (члан 23),

л) не спроводи опште хигијенске услове у објектима и погонима (члан 25),

љ) обавља руковање нуспроизводима на начин којим се врши унакрсна контаминација или које представља ризик преноса болести (члан 26),

м) нема, не спроводи и не одржава писане процедуре или поступке на основима начела НАССР (члан 28),

н) ставља на тржиште нуспроизводе и производе добијене од нуспроизвода за исхрану фармских животиња, изузев крзнашица (члан 30),

њ) ставља на тржиште и користи органска ђубрива и побољшиваче земљишта који не испуњавају прописане услове (члан 31),

о) не обавља сигурну обраду (члан 36),

п) не обавља сигурну крајњу употребу (члан 37),

р) ставља на тржиште храну за кућне љубимце супротно прописаним условима (члан 38) и

с) ставља на тржиште остале производе добијене од нуспроизвода супротно прописаним условима (члан 39).

(2) Новчаном казном од 3.000 КМ до 9.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву.

(3) Новчаном казном од 3.000 КМ до 9.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник.

(4) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице.

Члан 44.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако:

а) нема одобрење Министарства за коришћење нуспроизвода и њихових производа за истраживање и друге посебне намјене (члан 15),

б) нема одобрења Министарства за исхрану животиња у посебне сврхе (члан 16),

в) објекат није уписан у Регистар (члан 20),

г) не обезбједи слједивост нуспроизвода или производа добијених од нуспроизвода (члан 24),

д) не спроводи властите провјере у својим објектима или погонима (члан 27),

ђ) ставља на тржиште производе добијене од нуспроизвода који не испуњавају прописане услове (члан 32) и

е) не користи сигурне нуспроизводе (члан 35).

(2) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву.

(3) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник.

(4) Новчаном казном од 800 КМ до 2.400 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

(1) Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

а) уредбу о висину накнаде за збрињавање нуспроизвода (члан 17. став 4) и

б) уредбу о висину накнаде за преглед објеката за нуспроизводе (члан 20. став 5).

(2) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети слjedeће прописе:

а) Правилник о условима и техничким захтјевима за руковање, обраду, прераду и складиштење, паковање, обиљежавање и употребу нуспроизвода и њихових производа (члан 6. став 2. и члан 15. став 4),

б) Правилник о условима исхране домаћих животиња пашом са земљишта на којима се примјењују органска ђубрива и побољшивачи земљишта (члан 10. став 2),

в) Правилник о условима под којима се обавља сакупљање, складиштење и коришћење материјала Категорије 1, 2 и 3 за исхрану животиња у посебне сврхе (члан 16. став 2),

г) Правилник о основним и алтернативним методама прераде нуспроизвода (члан 18. став 4),

д) Правилник о условима за регистрацију субјеката у пословању са нуспроизводима, облику и садржају и вођењу Регистра (члан 19. став 3. и члан 22. став 2),

ђ) Правилник о условима који се односе на сагоријевање, спаљивање и коспаљивање нуспроизвода и погоне који производе био-гас или компост (члан 21. став 4),

е) Правилник о условима за издавање, садржај и облик обрасца документа и здравственог сертификата за нуспроизводе током превоза (члан 23. став 5),

ж) Правилник о сакупљању, превозу, обиљежавању нуспроизвода и њихових производа (члан 23. став 6),

з) Правилник о облику, садржају и вођења евиденција субјекта у пословању са нуспроизвода (члан 24. став 4),

и) Правилник о условима за спречавање унакрсне контаминације нуспроизвода (члан 26. став 2),

ј) Правилник о условима за производњу и употребу нуспроизвода као органских ђубрива и побољшивача земљишта (члан 31. став 4) и

к) Правилник о условима за стављање у промет хране за кућне љубимце произведених од нуспроизвода (члан 38. став 2).

(3) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, уз сагласност министра здравља и социјалне заштите, донијети Правилник о условима за контролу ризика по јавно здравље и здравље животиња у случају спаљивања и закопавања (члан 17. став 3).

Члан 46.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се од 1. јуна 2014. године.

Број: 01-1519/13
27. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1051

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ШУМАМА**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о шумама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој сједници, одржаној 27. јуна 2013. године, а Вијеће народа 8. јула 2013. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о шумама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2191/13
9. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ШУМАМА****Члан 1.**

У Закону о шумама ("Службени гласник Републике Српске", број 75/08) у члану 5. у ставу 3. запета и ријечи: "Агенције за шуме, која се оснива у саставу Министарства" бришу се.

Члан 2.

У члану 8. у ставу 1. тачка а) брише се.

Члан 3.

У члану 21. у ставу 2. ријеч: "морају" мијења се ријечју: "ће", а умјесто тачке ставља се запета и додају ријечи: "а незавршени радови из текуће године морају се завршити у наредној години".

У ставу 3. послије ријечи: "високим шумама" додају се ријечи: "са природном обновом".

У ставу 4. послије ријечи: "високе шуме" додају се ријечи: "са природном обновом".

Члан 4.

У члану 22. у ставу 1. ријечи: "Агенција за шуме дужна је" замјењују се ријечима: "Јавно предузеће шумарства дужно је".

Члан 5.

Члан 23. мијења се и гласи:

"(1) Јавно предузеће шумарства дужно је израђивати шумскопривредне основе за шуме у својини Републике.

(2) Израду шумскопривредних основа, дугорочног програма газдовања подручјем крша, елабората за проглашење заштитних шума и шума са посебном намјеном, пројеката за шумске комуникације, пројеката за извођење радова у шумарству, других пројеката у шумарству и инвестиционих програма газдовања шумским плантажама могу вршити привредна друштва регистрована за ту дјелатност, која у радном односу на неодређено вријеме имају најмање четири дипломирана инжењера шумарства са положеним стручним испитом и која посједују лиценцу за рад коју издаје Министарство.

(3) Инвеститори су обавезни да при изради шумскопривредне основе обезбиједи надзор, односно контролу и рецензију.

(4) Министар доноси правилник којим се прописује поступак надзора над израдом шумскопривредног основа.

(5) Сагласност на шумскопривредне основе даје Министарство на основу стручног мишљења комисије за рецензију, коју именује министар.

(6) Комисију из става 5. овог члана чини пет чланова из реда дипломираних инжењера шумарства, а њихова обавеза је да, на основу поднесеног приједлога шумскопривредног основа и остале документације, сачини стручно мишљење на основу којег се доноси одлука о усвајању шумскопривредног основа.

(7) Министар доноси правилник којим се прописују услови за издавање лиценце привредним друштвима која обављају послове из ст. 1. и 2. овог члана.

(8) Министар доноси правилник о стручном испиту који полажу дипломирани инжењери шумарства за обављање послова из ст. 1. и 2. овог члана."

Члан 6.

У члану 29. у ставу 1. ријечи: "Агенција за шуме" замјењују се ријечима: "Јавно предузеће шумарства".

Члан 7.

У члану 31. ст. 2, 3. и 4. бришу се.

У ставу 5. ријечи: "Агенција за шуме" замјењују се ријечју: "Министарство".

Члан 8.

У члану 39. у ставу 4. ријечи: "Агенција за шуме" замјењују се ријечју: "Министарство".

Члан 9.

У члану 48. у ставу 2. ријечи: "Агенција за шуме одговорна је" замјењују се ријечима: "Корисник шума и шумског земљишта у својини Републике одговоран је".

Члан 10.

У члану 52. у ставу 1. ријечи: "Агенцију за шуме" замјењују се ријечју: "Министарство".

Члан 11.

У члану 74. у ставу 3. послије ријечи: "пројектом" запета и ријечи: "о чему обавјештава Агенцију за шуме" бришу се.

У ставу 6. ријечи: "Агенција за шуме" замјењују се ријечју: "Министарство".

Члан 12.

Члан 77. мијења се и гласи:

"(1) Остали шумски производи користе се у складу са смјерницама из Основа и програма коришћења осталих шумских производа, као и прописа који уређују ову област.

(2) Корисник шума и шумског земљишта у својини Републике има право коришћења осталих шумских производа, уз надокнаду од 3% продајне цијене производа коју издваја на посебан рачун корисника шума и шумског земљишта у својини Републике, а коју је обавезан усмјерити за ревитализацију осталих шумских производа на локалитете са којих они потичу.

(3) За шумскопривредна подручја на којима корисник шума и шумског земљишта у својини Републике не врши сакупљање осталих шумских производа расписује се јавни конкурс.

(4) Надокнада за сакупљање осталих шумских производа за правна лица и предузетнике (комерцијалне сакупљаче) износи 5% од продајне цијене производа.

(5) Надокнада из става 4. овог члана уплаћује се на посебан рачун корисника шума и шумског земљишта у својини Републике до 5. у мјесецу за претходни мјесец и користи се искључиво за ревитализацију осталих шумских производа на локалитетима са којих они потичу.

(6) Министар доноси правилник којим се прописују услови коришћења и начин сакупљања осталих шумских производа."

Члан 13.

У члану 79. ријечи: "Агенције за шуме" замјењују се ријечју: "Министарства".

Члан 14.

У члану 81. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Планирање, изградњу и одржавање путева у функцији газдовања шумама врши корисник шума и шумског

земљишта у својини Републике у складу са планском документацијом на коју је сагласност дало Министарство.”.

Члан 15.

У члану 84. у ставу 2. ријечи: “Агенција за шуме” замјењују се ријечима: “корисник шума и шумског земљишта у својини Републике”.

Члан 16.

У члану 85. у ставу 1. ријечи: “Агенцију за шуме” замјењују се ријечју: “Министарство”.

У ставу 2. ријечи: “Агенција за шуме” замјењују се ријечју: “Министарство”.

У ставу 3. ријечи: “Агенције за шуме” замјењују се ријечју: “Министарства”.

Члан 17.

У члану 87. у ставу 2. послије ријечи: “Министарство” ријечи: “уз стручну помоћ Агенције за шуме сразмјерно удјелу у површини шума у својини Републике и шума у приватној својини” бришу се.

Послије става 2. додаје се нови став 2а, који гласи:

“(2а) Средства посебних намјена за шуме користе се за одрживи развој шумарства у складу са намјенама из члана 95. овог закона.”.

Члан 18.

У члану 88. у ставу 1. т. а) и б) бришу се.

Члан 19.

Члан 89. мијења се и гласи:

“(1) Накнаде за коришћење шума и шумског земљишта у својини Републике (средства за просту репродукцију) издвајају се из оствареног укупног прихода корисника шума и шумског земљишта у својини Републике, с тим да издвојена средства не могу бити мања од 10% вриједности продатих шумских сортимената утврђеној по цијенама у шуми на пању, по цјеновнику корисника шума и шумског земљишта у својини Републике.

(2) Надокнада из става 1. овог члана уплаћује се на посебан рачун корисника шума и шумског земљишта у својини Републике мјесечно и користи се у оквиру шумскопривредног подручја, односно шумског газдинства на коме су остварена.

(3) Неутрошена средства за просту репродукцију користе се за проширену репродукцију шума.

(4) Средства из става 1. овог члана користе се за припрему земљишта за природно подмлађивање, пошумљавање, попуњавање новоподигнутих шумских култура, његу шумских култура и шумских састојина, прве прореди шумских култура, заштиту шума од биљних болести, штеточина и пожара, пројектовање, изградњу, реконструкцију и одржавање шумских камионских путева и за израду шумскопривредних основа.

(5) Контролу уплате и утрошка средстава из става 1. овог члана врши Министарство.

(6) Корисник шума и шумског земљишта у својини Републике дужан је да плаћа надокнаду за развој неразвијених дијелова општине са које потичу продати сортименти у износу од 10% финансијских средстава остварених продајом шумских дрвених сортимената утврђених по цјеновнику, по цијенама франко камионски пут.

(7) Дио средстава из става 6. јединице локалне самоуправе, на чијој територији се налазе заштићена подручја, обавезне су издвојити намјенски за одрживи развој заштићених подручја, а према годишњем плану о утрошку намјенских средстава.

(8) Надокнада из става 6. овог члана уплаћује се на рачун јавних прихода општине или града, а користи се за изградњу, реконструкцију и одржавање инфраструктуре и других објеката на руралним подручјима јединице локалне самоуправе са које потичу продати сортименти, а на основу годишњег плана о утрошку намјенских средстава који

доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе, уз сагласност Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

(9) Надокнаду из става 6. корисник шума и шумског земљишта у својини Републике плаћа квартално до 5. у мјесецу за претходни квартал. Корисник шума и шумског земљишта у својини Републике није дужан уплатити ова средства уколико јединица локалне самоуправе није усвојила годишњи план о утрошку намјенских средстава.

(10) Национални паркови и индустријске и друге шумске плантаже нису обавезници плаћања надокнаде из ст. 1. и 6. овог члана.”.

Члан 20.

Члан 90. мијења се и гласи:

“(1) Надокнаду за обављање послова од општег интереса у шумама у приватној својини уплаћују власници приватних шума у омјеру: 80% на рачун извршиоца стручно-техничких послова у шумама у приватној својини и 20% на рачун јединице локалне самоуправе са чијег подручја потичу сортименти.

(2) Основицу за обрачун надокнаде за обављање послова од општег интереса у шумама у приватној својини у износу од 10% чини тржишна вриједност нето посјечене дрвне масе утврђена на мјесту утовара у транспортно средство (франко камионски пут) по цјеновнику корисника шума и шумског земљишта у својини Републике.

(3) Висина надокнаде из става 2. овог члана обрачунава се и уплаћује у поступку вршења дозволе, односно одобравања сјече шума, а прије издавања отпремног исказа.

(4) Средства која се уплаћују на рачун јединице локалне самоуправе са чијег подручја потичу сортименти могу се користити искључиво за израду шумскопривредних основа за шуме у приватној својини, подизање нових шума, његу шума и заштиту шума у приватној својини.”.

Члан 21.

Члан 93. мијења се и гласи:

“Контролу обрачуна средстава из члана 88. и члана 89. став 6. овог закона врши Пореска управа Републике Српске.”.

Члан 22.

У члану 94. у ставу 1. ријечи: “из чл. 89. и 91.” замјењују се ријечима: “из члана 88.”.

У ставу 2. ријечи: “Законом о Пореској управи Републике” замјењују се ријечима: “прописом којим се уређује порески поступак”.

Члан 23.

Члан 95. мијења се и гласи:

“(1) Надокнада за унапређивање општекорисних функција шума (проширена репродукција) користи се за финансирање израде и реализацију Шумарског програма Републике Српске, Стратегије развоја шумарства Републике Српске, Дугорочног програма газдовања подручјем крша, финансирање газдовања шумама и шумским земљиштем на подручју крша, за обављање активности Савјета за шумарство Републике Српске, успостављање и одржавање информационог система у шумарству, успостављање и одржавање катастра шума и шумског земљишта, финансирање утврђивања граница шума и шумског земљишта у својини Републике, израду и спровођење инвентуре шума на великим површинама, подршку заштићеним подручјима кроз унапређивање и развој социјалних функција шума и реализацију пројеката унапређивања шума у свим облицима својине шума и шумског земљишта, као и за:

а) подизање нових шума,

б) унапређивање производње шумског репродуктивног материјала,

в) обављање шумскоузгојних радова у високим деградираним шумама, изданаџним шумама, голетима и кршу,

- г) спровођење заштите шума у ванредним околностима,
- д) попуњавање, његу и прве прореди у културама подигнутим из средстава проширене репродукције шума,
- ђ) издвајање нових и унапређивање стања постојећих сјеменских објеката,
- е) очување, унапређивање и усмјерено коришћење бидиверзитета шумских еко-система,
- ж) издвајање, конзервацију и очување заштићених подручја,
- з) научноистраживачки рад и образовање у области шумарства,
- и) изградњу и одржавање инфраструктурних објеката у функцији газдовања шумама,
- ј) газдовање шумама и шумским земљиштем на подручју крша,
- к) успостављање, одржавање и унапређивање система стручно-саветодавне подршке власницима приватних шума,
- л) подршку удруживању власника приватних шума,
- љ) унапређивање и развој социјалних функција шума и
- м) друге намјене за унапређивање шума.

(2) За непланиране мјере заштите шума које могу да проузрокују последице ширих размјера (пожари, градација инсеката и слично) резервише се 5% средстава проширене репродукције шума, а за развој ловства у Републици резервише се 2% средстава проширене репродукције шума.

(3) Министар доноси правилник којим прописује услове и критеријуме, начин и поступак коришћења средстава посебних намјена за шуме.”

Члан 24.

У члану 102. у ставу 1. у тачки х) ријечи: “Агенцију за шуме” замјењују се ријечју: “Министарство”.

У ставу 1. последије тачке ш) додаје се нова тачка аа), која гласи:

“аа) дрво и дрвне сортименте произведене у шуми вози од пања и транспортује супротно одредбама члана 72. став 1. овог закона.”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Новчаном казном од 300,00 до 900,00 КМ казниће се физичко лице за прекршај из става 1. т. ж), з), и), ј), м), о), п), т), у) и ч) овог члана.”.

Члан 25.

У члану 103. у ставу 1. у тачки а) ријечи: “Агенцију за шуме” замјењују се ријечју: “Министарство”.

Члан 26.

У члану 104. у ставу 1. последије ријечи: “Републике” бришу се запета и ријечи: “који израђује Агенција за шуме”.

Члан 27.

Члан 105. брише се.

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1520/13
27. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1052

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 25. Општег колективног уговора (“Службени гласник Републике Српске”, број 40/10), Влада Републике Српске, на 20. сједници, одржаној 18.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ НАЈНИЖЕ ЦИЈЕНЕ РАДА

I

Овом одлуком утврђује се најнижа цијена рада у износу од 106,00 КМ, а примјењиваће се за обрачун плата од 1. јула 2013. године и не односи се на доспјела и неисплаћена примања.

II

Најнижа цијена рада, утврђена тачком I ове одлуке, односи се на све запослене у области:

- просвјете и културе,
- унутрашњих послова,
- републичке управе и
- правосуђа.

III

Најнижа цијена рада за запослене у органима јединица локалне самоуправе утврђује се у износу од 100,00 КМ, а примјењиваће се за обрачун плата од 1. јула 2013. године и не односи се на доспјела и неисплаћена примања.

IV

Овлашћују се ресорни министри да са Синдикатом радника унутрашњих послова Републике Српске, Синдикатом образовања, науке и културе Републике Српске, Синдикатом управе Републике Српске и Синдикатом правосуђа Републике Српске потпишу Протокол о утврђивању најниже цијене рада у складу са т. I и III ове одлуке.

V

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија.

VI

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању најниже цијене рада (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 5/08, 114/08 и 117/09).

VII

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1505/13
18. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1053

На основу члана 70. Закона о дјечијој заштити - Пречишћени текст (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 4/02, 17/08 и 1/09), чл. 3. и 12. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О УСКЛАЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ЈАВНИ ФОНД ЗА ДЈЕЧИЈУ ЗАШТИТУ

I

Овом одлуком врши се усклађивање акта о оснивању Јавне установе Јавни фонд за дјечију заштиту са Законом о дјечијој заштити, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 74/10) и Уредбом о класификацији дјелатности Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 9/13).

II

Оснивач Јавне установе Јавни фонд за дјечију заштиту је у име Републике Српске Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

III

Назив Фонда гласи: Јавна установа Јавни фонд за дјечију заштиту.

Скраћени назив Фонда гласи: ЈУ Јавни фонд за дјечију заштиту (у даљем тексту: Фонд).

Сједиште Фонда је у Бијељини, Улица јерменска 1а.

IV

Фонд је јавна установа која обавља дјелатност од општег интереса у области друштвене бриге о дједи, а својство правног лица стиче уписом у судски регистар код надлежног суда.

V

У правном промету са трећим лицима Фонд иступа у своје име и за свој рачун, а за обавезе одговара без ограничења, свим својим средствима.

VI

Дјелатност Фонда је:

- 84.30 Дјелатности обавезног социјалног осигурања.

VII

Средства за Фонд обезбјеђују се:

- стопом доприноса за дјечију заштиту утврђеном Законом о доприносима ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12),

- поклонима, донацијама и прилозима физичких и правних лица,

- коришћењем расположивих средстава и права,

- из буџета Републике,

- од издавања, односно промета хартија од вриједности и

- од домаћих и иностраних кредита.

VIII

Органи управљања Фондом су: управни одбор, надзорни одбор и директор.

IX

Управни одбор има пет чланова, које именује и разрешава Влада, на приједлог Министарства здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство), након спроведеног поступка јавне конкуренције.

Запослени у Фонду не могу бити чланови управног одбора.

X

Управни одбор обавља сљедеће послове:

- доноси статут Фонда,

- одлучује о пословању Фонда,

- разматра и усваја извјештај о пословању и годишњи обрачун,

- доноси програм рада и финансијски план Фонда,

- одлучује о коришћењу средстава, у складу са Законом и Статутом Фонда и

- врши друге послове утврђене Законом и Статутом Установе.

XI

Надзорни одбор обавља надзор над радом и пословањем Фонда.

Надзорни одбор има три члана, које именује и разрешава Влада, на приједлог Министарства, након спроведеног поступка јавне конкуренције.

Запослени у Фонду не могу бити чланови надзорног одбора.

XII

Фондом руководи директор. Директор представља и заступа Фонд и одговоран је за законитост рада Фонда.

Директора Фонда именује и разрешава Влада, на период од четири године, уз претходно спроведен поступак јавне конкуренције.

Општи и посебни услови за именовање директора Фонда утврђују се Статутом Фонда, у складу са Законом.

XIII

Надзор над законитошћу рада Фонда врши Министарство.

XIV

Фонд ће своју организацију и опште акте ускладити са Законом о дјечијој заштити, Законом о систему јавних служби, Законом о класификацији дјелатности и Регистру пословних субјеката по дјелатностима у Републици Српској и Уредбом о класификацији дјелатности Републике Српске и овом одлуком, у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове одлуке, и извршити промјене уписа у судски регистар код надлежног суда.

XV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1424/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1054

На основу члана 16. став 6. Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске" бр. 73/10, 104/11 и 84/12), а у вези са чланом 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

О Д Л У К У

**О УТВРЂИВАЊУ ОПРАВДАНОСТИ ОСНИВАЊА
ВИСОКЕ ШКОЛЕ ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА
ЕКВАТОР И ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ
НА ЕЛАБОРАТ**

I

Утврђује се, на основу мишљења ресорних министарстава и Савјета за развој високог образовања и осигурање квалитета о Елаборату о оправданости оснивања Високе школе организационих наука Екватор, да не постоји оправданост оснивања Високе школе организационих наука Екватор, са сједиштем у Бањој Луци.

II

Не даје се сагласност на Елаборат о оправданости оснивања Високе школе организационих наука Екватор, са сједиштем у Бањој Луци.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске."

Број: 04/1-012-2-1419/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1055

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

О Д Л У К У

**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА
СРЕДСТАВА ЗА КАПИТАЛНА УЛАГАЊА**

I

Даје се сагласност Пореској управи Републике Српске на План утрошка средстава за капитална улагања са рачуна

принудне наплате у износу од 2.000.000,00 КМ за реализацију треће фазе набавке интегрисаног информационог система заснованог на савременим свјетским рјешењима.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Пореска управа Републике Српске и Министарство финансија.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1448/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1056

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА ЗА КАПИТАЛНА УЛАГАЊА**

I

Даје се сагласност Пореској управи Републике Српске на План утроска средстава за капитална улагања у укупном износу од 743.400,00 КМ са рачуна принудне наплате за набавку, како слиједи:

- софтверских лиценци, у износу од 110.000,00 КМ,
- рачунарске и комуникационе опреме,
у износу од..... 633.400,00 КМ.
УКУПНО 743.400,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Пореска управа Републике Српске и Министарство финансија.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1449/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1057

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА**

I

Даје се сагласност на План утроска средстава буџетском кориснику Предсједник Републике Српске (организациони код 0101001), за период 01. јануар - 30. септембар 2013. године, у износу од 20.353,98 КМ, и то са позиције:

- 415200 - текући грантови
непрофитним организацијама 20.353,98 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија Републике Српске и Служба Предсједника Републике.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1452/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1058

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 3. став 4-7. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИНТЕРНИ ПЛАН И ПРОГРАМ УТРОШКА СРЕДСТАВА**

I

Даје се сагласност Министарству унутрашњих послова Републике Српске на Интерни план и програм утроска средстава из средстава остварених продајом сталне имовине Министарства унутрашњих послова, у укупном износу од 55.000,00 КМ на буџетској позицији:

- 511200 - издаци за инвестиционо одржавање, реконструкцију и адаптацију зграда и објеката.

II

Средствима из претходног члана извршиће се замјена кровног покривача на објекту Полицијске станице Источно Сарајево.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство унутрашњих послова и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1440/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1059

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ МИНИСТАРСТВУ УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА - ТЕКУЋИ ГРАНТ ДРУШТВУ ЧЛАНОВА МАТИЦЕ СРПСКЕ У РС, за период 1. јануар – 30. јун 2013. године**

I

Даје се сагласност Министарству управе и локалне самоуправе (организациони код 1141) на План утроска средстава - текући грант Друштву чланова Матице српске у РС - за период 1. јануар - 30. јун 2013. године, и то са позиције:

415200 - текући грант Друштву чланова Матице српске у РС, у износу од 3.327,95 КМ.

II

Финансијска средства из тачке I ове одлуке додјељују се Матици српској - Друштву чланова Матице српске у Републици Српској за суфинансирање реализације програмских активности, циљева и доприноса афирмацији и развијању културне, научне и образовне сарадње са институцијама из Републике Србије.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство управе и локалне самоуправе и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1421/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1060

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ МИНИСТАРСТВУ УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА - ТЕКУЋИ ГРАНТОВИ КАРИТАСУ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ, за период 1. јануар - 30. јун 2013. године

I

Даје се сагласност Министарству управе и локалне самоуправе (организациони код 1141) на План утrophка средстава - текући грантови Каритасу у Републици Српској - за период 1. јануар - 30. јун 2013. године, и то са позиције: 415200 - текући грантови Каритасу у Републици Српској, у износу од 5.546.58 КМ.

II

Финансијска средства из тачке I ове одлуке додјељују се Каритасу у Републици Српској за суфинансирање следећих пројеката:

- Пучка кухиња,
- Кућна нега за старе и болесне на локацији Приједор/Љубија.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство управе и локалне самоуправе и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1422/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1061

На основу чл. 5. и 39. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", број 75/04), Влада Републике Српске, у функцији Скупштине акционара ЈП Завод за уџбенике и наставна средства, а.д. Источно Ново Сарајево, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О РАСПОДЈЕЛИ ДОБИТИ

I

Нето добит ЈП Завод за уџбенике и наставна средства а.д. Источно Ново Сарајево, остварена у пословној 2012. години, у износу од 118.083,00 КМ и нераспоређена добит из ранијег периода распоређује се на следећи начин:

- у обавезне резерве 13.371,00 КМ,
- у нераспоређену добит 104.712,00 КМ.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1453/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Скупштине,
Жељка Цвијановић, с.р.

1062

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА

I

Утврђује се да је од општег интереса изградња саобраћајнице која спаја магистрални пут Бијељина - Тузла са локацијом Новог градског гробља у Бијељини, па се у ту сврху може извршити потпуна експропријација некретнина означених као:

- дио 1471/2 зв. "Панђуша" у нарави пословна зграда у привреди површине 10 м², пословна зграда у привреди површине 107 м², пословна зграда у привреди површине 170 м² и земљиште уз привредну зграду површине 2856 м², укупно 3149 м², уписана у Лист непокретности број 2418, к.о. Бијељина Село на којој је као корисник уписан АД "Водовод и канализација" Бијељина са дијелом 1/1 и зк. ул. број 1485, к.о. Бијељина Село у ком је АД "Водовод и канализација" Бијељина уписано са трајним правом коришћења са дијелом 1/1;

- дио 1472/1 зв. "Панђуша" у нарави њива 5. класе површине 4537 м² и дио 1478/1 зв. "Панђуша" у нарави њива 5. класе површине 2694 м², обје уписане у Лист непокретности број 2370, к.о. Бијељина Село на којима је као корисник уписан Панџић (Алије) Јусуф са дијелом 1/1, односно зк. ул. број 938 к.о. Бијељина Село, као својина Панџић (Алије) Јусуфа са 1/1 дијела;

- дио к.ч. 1474/1 зв. "Панђуша" у нарави њива 6. класе површине 696 м² и дио к.ч. 1474/2 зв. "Панђуша" у нарави њива 6. класе површине 204 м², обје уписане у Лист непокретности број 2645, к.о. Бијељина Село на којој су као корисници уписани Краснићи Садика Јасна са дијелом од 1/4, Муратовић Јусуфа Садик са дијелом од 2/4 и Муратовић Садика Амир са дијелом од 1/4, односно у зк. улошку број 2287, к.о. Бијељина Село као сусвојина Краснићи Садика Јасна са дијелом од 1/4, Муратовић Јусуфа Садик са дијелом од 2/4 и Муратовић Садика Амир са дијелом од 1/4;

- дио к.ч. 1475/1 зв. "Панђуша" у нарави њива 5. класе површине 984 м² уписана у Лист непокретности број 2368, к.о. Бијељина Село на којој је као корисник уписана Панџић Омера Сабина са дијелом 1/1, односно зк. ул. број 938 к.о. Бијељина Село, као својина Панџић Омера Сабине са дијелом 1/1;

- дио 1476/1 зв. "Панђуша" у нарави њива 5. класе површине 708 м² уписана у Лист непокретности број 906, к.о.

Бијељина Село на којој су као корисници уписани Бахтић Енвера Јасмина са дијелом 1/8, Ганић Мехмедалије Минета са дијелом од 2/8, Латхгани Енвера Адина са дијелом од 1/8, Липничевић Мехмедалије Мејра са дијелом 2/8 и Трбић Мехмедалије Фикрета са дијелом од 2/8, односно зк. ул. број 883 к.о. Бијељина Село, као сусвојина Бахтић Енвера Јасмина са дијелом 1/8, Ганић Мехмедалије Минета са дијелом од 2/8, Латхгани Енвера Адина са дијелом од 1/8, Липничевић Мехмедалије Мејра са дијелом 2/8 и Трбић Мехмедалије Фикрета са дијелом од 2/8;

- дио 1477/1 зв. "Панђуша" у нарави њива 5. класе површине 1310 м² и дио 1477/2 зв. "Панђуша" у нарави њива 5. класе површине 360 м², обје уписане у Лист непокретности број 2646, к.о. Бијељина Село на којој су као корисници уписани Беговић Мустафе Зекеријах са дијелом 2/6, Беговић Османа Фуад са дијелом од 1/6, Беговић Османа Зијад са дијелом 1/6 и Ганић Мустафе Емира са дијелом 2/6, односно зк. ул. број 2469 к.о. Бијељина Село, сусвојина Беговић Мустафе Зекеријах са дијелом 2/6, Беговић Османа Фуад са дијелом од 1/6, Беговић Османа Зијад са дијелом 1/6 и Ганић Мустафе Емира са дијелом 2/6;

- дио 1488/2 у нарави пашњак 2. класе површине 218 м², дио 1484/2 у нарави поток површине 42 м² и дио 1489/2 у нарави пашњак 2. класе површине 181 м², све уписане у Посједовни лист број 398, к.о. Бијељина Село на којима је као посједник уписан СИЗ за хидромелиорацију Бијељина са дијелом 1/1, а којима по старом премјеру одговарају парцеле број 2563/1 уписана у зк. ул. број 6723 к.о. Бијељина и дио к.ч. 2512 уписане у зк. ул. број 6634 к.о. Бијељина;

- дио 1486/2 зв. "Панђуша" у нарави шума 4. класе површине 22 м², уписана у Лист непокретности број 977 к.о. Бијељина Село, односно зк. ул. број 938 к.о. Бијељина Село као посјед и својина општине Бијељина;

- дио к.ч. 1499/2, зв. "Панђуша" у нарави њива 7. класе површине 712 м² уписана у Лист непокретности број 977, к.о. Бијељина Село, односно зк. уложак број 938, к.о. Бијељина Село;

- дио 1494 зв. "Панђуша" у нарави стамбена зграда површине 29 м² и двориште површине 205 м² и дио 1495/2 зв. "Панђуша" у нарави њива 6. класе површине 292 м², обје уписане у Лист непокретности број 148, к.о. Бијељина Село на којима је као корисник уписан Челиковић Мухарема Алија са дијелом 1/1, односно зк. уложак број 938, к.о. Бијељина Село;

- дио 1497/3 зв. "Панђуша" у нарави њива 6. класе површине 549 м² и њива 7. класе површине 808 м², што укупно износи 1357 м², уписана у Лист непокретности број 493, к.о. Бијељина Село на којој су као сукорисници уписани: Муминовић Нурије Хасан са дијелом од 1/6, Муминовић Нурије Јусуф са дијелом од 1/6, Муминовић Нурије Шевко са дијелом од 1/6, Муминовић Суље Рукија са дијелом од 2/6 и Ђуртић Нурије Шевала са дијелом од 1/6, односно зк. уложак број 938, к.о. Бијељина Село.

II

Корисник експропријације је Град Бијељина.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1428/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1063

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА

I

Утврђује се да је од општег интереса изградња Улице Вука Караџића у Требињу, па се у ту сврху може извршити потпуна експропријација некретнина означених као:

- к.ч. бр. 2855/1 КО Требиње (стари операт) звана двориште, површине 1164м² уписана у зк. уложак бр. 323, државна својина право власништва Луч Инвест д.о.о. Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1466/1 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078, површине 1164 м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2855/16 КО Требиње (стари операт) звана Економско двориште површине 607м² уписана у зк. уложак бр. 323, државна својина право власништва Луч Инвест д.о.о. Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1466/16 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078, површине 607м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2855/24 КО Требиње (стари операт) звана Економско двориште површине 188м² уписана у зк. уложак бр. 323, државна својина право власништва Луч Инвест д.о.о. Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1466/24 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078, површине 92м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2855/23 КО Требиње (стари операт) звана Економско двориште површине 273м² уписана у зк. уложак бр. 323, државна својина право власништва Луч Инвест д.о.о. Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1466/23 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078, површине 273 м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2855/21 КО Требиње (стари операт) звана Економско двориште површине 405м² уписана у зк. уложак бр. 323, државна својина право власништва Луч Инвест д.о.о. Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1466/21(нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078, површине 405 м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2855/19 КО Требиње (стари операт) звана Економско двориште површине 282м² уписана у зк. уложак бр. 323, државна својина право власништва Луч Инвест д.о.о. Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1466/19 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078, површине 282 м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2856/3 КО Требиње (стари операт) звана Брањача, ораница, површине 185м² уписана у зк. уложак бр. 478, сувласништво Мијановић Милутин син Драга са 1/16, Мијановић Јована кћи Драга са 1/16, Јокановић Лука син Благоја са 1/96, Јокановић Благо син Сава са 1/192, Јокановић Дужан син Сава са 1/192, Јеремић рођ. Дурсун Даница са 169/240, Јеремић рођ. Будимир Марија са 3/20, што одговара к.ч. бр. 1466/12 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078 површине 185 м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње,

- к.ч. бр. 2856/4 КО Требиње (стари операт) звана Брањача, ораница, површине 329м² уписана у зк. уложак бр. 478, сувласништво Мијановић Милутин син Драга са 1/16, Мијановић Јована кћи Драга са 1/16, Јокановић Лука син Благоја са 1/96, Јокановић Благо син Сава са 1/192, Јокановић Дужан син Сава са 1/192, Јеремић рођ. Дурсун Даница са 169/240, Јеремић рођ. Будимир Марија са 3/20, што одговара к.ч. бр. 1466/13 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1078 површине 329м² посједник Луч Инвест д.о.о. Требиње.

II

Корисник експропријације је Град Требиње.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1427/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1064

На основу члана 14. Закона о експропријацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ**О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА****I**

Утврђује се да је од општег интереса изградња - реконструкција главног дистрибутивног цјевовода на дионици Хрупјела - Виногради у Требињу, па се у ту сврху може извршити непотпуна експропријација некретнина означених као:

- к.ч. бр. 5427/10 КО Требиње (стари операт) звана градилиште, површине 427м² уписана у зк. уложак бр. 2236, државна својина право коришћења Тома Башића сина Сава из Требиња са 1/1, што одговара к.ч. бр. 233/1 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 2., површине 2958м² посједник Агић Асима Рабија рођ. Ћатовић са 1/3, Кривић Асима Џенана рођ. Ћатовић са 1/3, Рамић Асима Рамиза рођ. Ћатовић са 1/3,

- к.ч. бр. 5411/3 КО Требиње (стари операт) звана кућа са двориштем површине 373м² уписана у зк. уложак бр. 1937, право власништва Милић Милан син Васиља са 1/1, што одговара к.ч. бр. 233/5 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 1826, површине 373м² посједник Милић Васиља Милан са 1/1,

- к.ч. бр. 5411/1 КО Требиње (стари операт) звана ораница код густјерне, површине 676м² уписана у зк. уложак бр. 2946, државна својина право коришћења Хабул Џемала сина Мехмеда са 1/1, што одговара к.ч. бр. 229 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 461, површине 788м² посједник Хабул Мехмеда Рашид са 1/1,

- к.ч. бр. 5342/1 КО Требиње (стари операт) звана под Међинама, пашњак, површине 4531м² уписана у зк. уложак бр. 11, државна својина орган управљања СО Требиње са 1/1, што одговара к.ч. бр. 228/1 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 451, површине 508м² посједник Батлак Хамзе Рабија са 4/25, Хабул Бајра Њамила рођ. Овчина са 5/25, Хабул Хамзе Мустафа са 1/25, Хабул Мехмеда Рашид са 5/25, Хабул Рамиза Хусо са 5/25, Хабул Салка Раза са 2/25, Хабул Салка Салих са 3/25 и дио к.ч. бр. 2533/1 КО Требиње (нови операт), уписана у Пл. бр. 322, површине 3333м², посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 5404/3 КО Требиње (стари операт) звана Пашњак за кућом, површине 175м² уписана у зк. уложак бр. 1767, државна својина, што одговара к.ч. бр. 2533/1 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 322 површине 3333м², посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 5450/109 КО Требиње (стари операт) звана Пашњак, површине 1890м² уписана у зк. уложак бр. 11, државна својина орган управљања СО Требиње, што одговара к.ч. бр. 2533/1 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 322 површине 3333м², посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 5450/1 КО Требиње (стари операт) звана пашњак у Хрупјелима површине 11499м² уписана у зк. уложак бр. 11, државна својина са 1/1, орган управљања СО Требиње, што одговара к.ч. бр. 2535/1 (нови операт) КО Требиње, уписана у Пл. бр. 322, површине 3244 м² посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 923/2 КО Горица (стари операт) звана аутопут, Пут, површине 49015м² уписана у зк. уложак бр. 250, државна својина, право коришћења Републички фонд за путеве Сарајево са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1753/1 (нови операт) КО Горица, уписана у Пл. бр. 151, површине

4497м² посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 830/1 КО Горица (стари операт), звана гробље, површине 30439м², уписана у зк. уложак бр. 1017, државна својина право коришћења Српско Православне црквене школске општине у Требињу са 1/1 што одговара к.ч. бр. 553/1 (нови операт) КО Горица уписана у Пл. бр. 497, површине 1021м², посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 832/2 КО Горица (стари операт), звана Међине код гробља, пашњак, површине 1825м², уписана у зк. уложак бр. 250, државна својина право коришћења Републички фонд за путеве Сарајево са 1/1, што одговара к.ч. бр. 1745 (нови операт) КО Горица уписана у Пл. бр. 151, површине 53994м² и к.ч. бр. 1740 (нови операт) уписана у Пл. бр. 151, посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1,

- к.ч. бр. 846/2 КО Горица (стари операт), звана Посељача, Виноград, површине 1493м², уписана у зк. уложак бр. 250, државна својина право коришћења Републички фонд за путеве Сарајево са 1/1, што одговара к.ч. бр. 473/6 (нови операт) КО Горица уписана у Пл. бр. 1654, површине 363м², посједник Бошњак Анђелка кћи Августина са 1/1,

- к.ч. бр. 846/3 КО Горица (стари операт), звана Посељача, ораница, површине 2231м², уписана у зк. уложак бр. 183, државна својина право коришћења Бошњак Анђелка кћи Августина са 1/1, што одговара к.ч. бр. 473/1 (нови операт) КО Горица уписана у Пл. бр. 1654, површине 2231м², посједник Бошњак Анђелка кћи Августина са 1/1,

- к.ч. бр. 846/17 КО Горица (стари операт), звана Посељача, ораница, површине 99м², уписана у зк. уложак бр. 183 државна својина право коришћења Бошњак Анђелке кћи Августина, са 1/1 што одговара к.ч. бр. 473/5 (нови операт) КО Горица уписана у Пл. бр. 1654, површине 99м², посједник Бошњак Анђелка кћи Августина са 1/1,

- к.ч. бр. 835/2 КО Горица (стари операт) звана путеви, Пут, површине 2228м², уписана у зк. уложак бр. 181, државна својина, орган управљања СО Требиње, право коришћења Пољопривредни комбинат Требиње са 1/1 што одговара к.ч. бр. 474/1 (нови операт) КО Горица уписана у Пл. бр. 151, површине 1134м², посједник Др. св. кор. јавни некатегорисани путеви са 1/1.

II

Корисник експропријације је Град Требиње.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1423/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1065

На основу члана 14. Закона о експропријацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ**О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА****I**

У Одлуци о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-589/10, од 08.04.2010. године, у тачки I последије алинеје 4 додаје се нова алинеја, која гласи:

“ - дио к.ч. бр. 1 “Ада” њива 3. класе у површини од 3367,м² и њива 4. класе у површини од 1440,м² уписана у пл. бр. 249 к.о. Кулаши, посјед Агатић (Марко) Кате, Бен-

чић (Марко) Ане, Павловић (Марко) Доче, Перковић (Марко) Анте, Перовић (Марко) Илије и Перковић (Марко) Стјепана, са по 1/6 дијела, што се по старом премјеру односи на дио к.ч. бр. 460/4 "Ада" њива у површини од 4267 м² и дио к.ч. бр. 460/9 "Ада" њива у површини од 540 м² уписане у зк. ул. бр. 177 к.о. Поповићи, својина Перковић (Иво) Стјепана са 1/1 дијела".

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1426/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1066

На основу члана 6. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/02, 91/06 и 92/09) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ПРЕДУЗЕЋУ ДОО "МАЉЧИЋ" ГРАДИШКА
("Службени гласник Републике Српске", број 88/08)

I

У Одлуци о додјели концесије за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске предузећу ДОО "Маљчић" Градишка, број: 04/1-012-2185/08, од 11.09.2008. године ("Службени гласник Републике Српске", број 88/08), у тачки II број: "112,8506" замјењује се бројем: "112,3255".

II

Овлашћује се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде да са концесионаром закључи анекс I Уговора о концесији.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1416/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1067

На основу члана 6. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/02, 91/06 и 92/09) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ПРЕДУЗЕЋУ ДОО "ДАРКО КОМЕРЦ" КОСЈЕРЕВО - ЛАКТАШИ
("Службени гласник Републике Српске", број 113/06)

I

У Одлуци о додјели концесије за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске предузећу ДОО "Дарко комерц", Косјерево, Лакташи, број: 04/1-012-2369/06, од 16.11.2006. године ("Службени гласник Репу-

блике Српске", број 113/06), у тачки II број: "402,5559" замјењује се бројем: "256,0713".

II

Овлашћује се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде да са концесионаром закључи анекс I Уговора о концесији.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1415/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1068

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 33. став 3. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07 и 110/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године доноси

РЈЕШЕЊЕ

1. Републици Српској, прије коначности рјешења о потпуној експропријацији, дозвољава се ступање у посјед некретнина експроприсаних Рјешењем Републичке управе за геодетске и имовинскоправне послове, Подручне јединице Прњавор, бр. 21.36/473-9-4/09, од 10.06.2013. године, а у сврху изградње објекта саобраћајне инфраструктуре – ауто-пута Бања Лука – Добој, и то:

- к.ч. бр. 251/14, звана "Луг", њива у површини од 1964 м²;

- к.ч. бр. 253/2, звана "Луг", пашњак у површини од 1272 м²;

- к.ч. бр. 253/4, звана "Луг", пашњак у површини од 575 м²;

- к.ч. бр. 253/6, звана "Луг", њива у површини од 2292 м²;

уписане у посједовни лист бр. 602, к.о. Насеобина Лишња, као посјед Тимков Васиља, сина Ивана из Насеобине Лишње, са 1/1 дијела, стари број к.ч. 200/14, 200/2, 200/15 и 200/12, уписане у зк. ул. бр. 129, к.о. Мујинци, као власништво Тимков Васиља, сина Ивана из Насеобине Лишње, са 1/1 дијела.

2. Прије предаје у посјед експроприсаних некретнина првостепени орган ће обезбиједити све доказе који су потребни за одређивање накнаде за експроприсане некретности.

3. Тужба поднесена против овог рјешења не одлаже његово извршење.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1425/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1069

На основу члана 29. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 59/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а након разматрања захтјева Православног епископа захумско-херцеговачког и приморског, Мостар, Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

РЈЕШЕЊЕ

1. Српској православној црквеној општини мостарској одобрава се експлоатација камена, у количини до 7.000 м³, без уговора о концесији, а за потребе обнове Храма Васкрсења Христовог у Пребиловцима.

2. Експлоатација камена вршиће се на локалитету "Читлук", општина Невесиње, на парцелама означеним као к.ч. 29/1 к.о. Бојиште (стари премјер), што одговара к.ч. 458, 459 и 460 к.о. Бојиште (нови премјер) уписане као посјед ЈПШ "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац.

3. Српска православна црквена општина мостарска обавезује се да:

- утврди и геодетски снимом стање терена прије почетка и након завршетка експлоатационих радова и достави Министарству индустрије, енергетике и рударства извјештај о извршеној експлоатацији и утрошку камена,

- прије почетка експлоатације ријешити питања коришћења земљишта и

- након завршене експлоатације извршити рекултивацију деградираног земљишта, односно побољшање и обнову оштећене животне средине.

4. Српска православна црквена општина мостарска обавезује се да за извођење радова по овом рјешењу ангажује привредно друштво које испуњава услове прописане Законом о рударству.

5. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1403/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1070

На основу члана 29. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 59/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а након разматрања захтјева Православног епископа захумско-херцеговачког и приморског, Мостар, Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Српској православној црквеној општини мостарској одобрава се експлоатација камена, у количини до 8.000 м³, без уговора о концесији, а за потребе обнове Саборне цркве Свете Тројице у Мостару.

2. Експлоатација камена вршиће се на локалитету "Читлук", општина Невесиње на парцелама означеним као к.ч. 29/1 к.о. Бојиште, (стари премјер) што одговара к.ч. 458, 459 и 460 к.о. Бојиште (нови премјер) уписане као посјед ЈПШ "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац.

3. Српска православна црквена општина мостарска обавезује се да:

- утврди и геодетски снимом стање терена прије почетка и након завршетка експлоатационих радова и достави Министарству индустрије, енергетике и рударства извјештај о извршеној експлоатацији и утрошку камена,

- прије почетка експлоатације ријешити питања коришћења земљишта и

- након завршене експлоатације извршити рекултивацију деградираног земљишта, односно побољшање и обнову оштећене животне средине.

4. Српска православна црквена општина мостарска обавезује се да за извођење радова по овом рјешењу ангажује привредно друштво које испуњава услове прописане Законом о рударству.

5. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1404/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1071

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08)

и члана 97. став 2. Закона о шумама ("Службени гласник Републике Српске", број 75/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА ЗАКЉУЧЕЊЕ УГОВОРА О ЗАМЈЕНИ НЕКРЕТНИНА - ШУМЕ И ШУМСКОГ ЗЕМЉИШТА У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Даје се сагласност за закључење Уговора о замјени некретнина - шуме и шумског земљишта у својини Републике Српске између Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Мирјане (Будимир) Шимшић из Вишеграда.

2. Предмет Уговора из члана 1. овог рјешења су некретности означене као: к.ч. бр. 2649, зване "Доње Поље", укупне површине 6822 м², у нарави ливада 8. класе, односно шума 2. класе, уписане у Пл. 290/0 к.о. Џанкићи, које су у власништву Мирјане (Будимир) Шимшић из Вишеграда, и к.ч. бр. 4337/3, 4337/6 и 4337/7, зване "База бијесно брдо", у нарави шума, уписане у Пл. бр. 173/21 к.о. Вишеград 2., укупне површине 2547 м², која су у власништву Републике Српске, уписане као посјед са 1/1 на ЈПШ "Шуме РС" а.д. Соколац, ШГ "Панос" Вишеград.

3. Овлашћује се министар пољопривреде, шумарства и водопривреде проф. др Стево Мирјанић да закључи Уговор из тачке 1. овог рјешења.

4. Задужује се Правобранилаштво Републике Српске да изврши укњижење права власништва на некретности означеној као: к.ч. бр. 2649, званој "Доње Поље", укупне површине 6822 м², у нарави ливада 8. класе, односно шума 2. класе, уписане у Пл. 290/0 к.о. Џанкићи, у корист Републике Српске.

5. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1417/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1072

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА ПОПУНУ УПРАЖЊЕНИХ РАДНИХ МЈЕСТА У ЦЕНТРУ ЗА ЈЕДНАКОСТ И РАВНОПРАВНОСТ ПОЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ - ГЕНДЕР ЦЕНТРУ

1. Даје се сагласност Центру за једнакост и равноправност полова Републике Српске - Гендер центру за попуну упражњених радних мјеста државних службеника и намјештеника:

- виши/а стручни/а сарадник/ца за нормативно правне послове..... 1 извршилац/тељица,

- службеник/ца за опште послове и послове јавних набавки 1 извршилац/тељица,

- службеник/ца за административно-техничку подршку програма и пројеката..... 1 извршилац/тељица.

2. Задужује се Центар за једнакост и равноправност полова Републике Српске - Гендер центар да попуно упражњених радних мјеста изврши у складу са законом прописаном конкурсном процедуром.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1395/13
27. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1073

На основу члана 19. став 2. Закона о средњем образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 106/09 и 104/11) и члана 43. став 1. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08 и 11/09), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРОМЈЕНУ НАЗИВА ШКОЛСКОГ ЦЕНТРА “ПЕТАР КОЧИЋ” СРБАЦ У ЦЕНТАР СРЕДЊИХ ШКОЛА “ПЕТАР КОЧИЋ” СРБАЦ

1. Даје се сагласност на промјену назива Школског центра “Петар Кочић” Србац у Центар средњих школа “Петар Кочић” Србац од школске 2013/14. године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1410/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1074

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДОПУНИ РЈЕШЕЊА број: 04/1-012-2-1052/13, од 15.05.2013. године

1. У Рјешењу број: 04/1-012-2-1052/13, од 15.05.2013. године, у тачки 1. иза ријечи “Правобранилаштво Републике Српске” додаје се нови став, који гласи: Радна група је дужна предложити нацрт Закона о имовини и потраживањима којима управља Фонд за управљање некретностима и потраживањима Републике Српске Влади Републике Српске, који ће бити упућен Народној скупштини Републике Српске на усвајање.”.

2. У тачки 3. Рјешења иза ријечи: “Војо Павичић, Правобранилаштво Републике Српске, додају се ријечи: ”предсједник Радне групе”, а иза ријечи “Милан Радујко, Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште Замјеника Бијељина, замјеник предсједника Радне групе”.

У тачки 3. додаје се нови став, који гласи: “Трошкове консултантских услуга сносиће Министарство финансија као ресорно министарство, које ће закључити посебни уговор у складу са Законом о јавним набавкама Републике Српске.”.

3. У осталом дијелу Рјешење број: 04/1-012-2-1052/13, од 15.05.2013. године, остаје неизмијењено.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1446/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1075

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 6. став 1. Закона о Енциклопедији Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број

38/07), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗМЈЕНИ РЈЕШЕЊА О ИМЕНОВАЊУ УРЕЂИВАЧКОГ ОДБОРА ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. У Рјешењу о именовању Уређивачког одбора Енциклопедије Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/11) у тачки 1. подтачка 3) ријечи: “Александар Џомбић, предсједник Владе Републике Српске” замјењују се ријечима: ”мр Жељка Цвијановић, предсједница Владе Републике Српске”.

У подтачки 13) ријечи: “Антон Касиповић, министар, Министарство просвјете и културе Републике Српске” замјењују се ријечима: “проф. др Горан Мутабџија, министар, Министарство просвјете и културе Републике Српске”.

У подтачки 20) ријечи: “Марко Ашанин, директор Завода за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево” замјењују се ријечима: “Раде Ристовић, директор Завода за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево”.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1397/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1076

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ИНТЕРРЕСОРНЕ РАДНЕ ГРУПЕ ЗА САРАДЊУ СА ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЦИВИЛНОГ ДРУШТВА

1. У Интерресорну радну групу за сарадњу са организацијама цивилног друштва именују се следећи чланови:

- 1) Миланка Шопин, Министарство управе и локалне самоуправе,
- 2) Јелена Медар Петровић, Министарство здравља и социјалне заштите,
- 3) Александра Вукашиновић, Министарство индустрије, енергетике и рударства,
- 4) Јована Чаркић, Министарство за економске односе и регионалну сарадњу,
- 5) Мира Васић, Министарство рада и борачко-инвалидске заштите,
- 6) Зорица Гарача, Министарство просвјете и културе,
- 7) Јелена Карић, Министарство породице, омладине и спорта,
- 8) Марица Ђокић, Министарство трговине и туризма,
- 9) Љиљана Ђурковић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,
- 10) Мирза Бајровић, Министарство науке и технологије,
- 11) Јасмин Самарџић, Министарство за избјеглице и расељена лица,
- 12) Сандра Ковачевић Ђурђевић, Министарство саобраћаја и веза,
- 13) Маја Перић, Министарство финансија,
- 14) Горан Војводић, Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију,
- 15) Вишња Мајсторовић, Министарство унутрашњих послова,
- 16) Бранкица Арежина, Министарство правде.

2. Задатак Интерресорне радне групе је да активно учествује и прати реализацију пројекта “Изградња капацитета институција власти за укључивање у дијалог са цивилним друштвом при утврђивању политика у Босни и Херцеговини”, те да након извршене анализе важећих прописа којима се уређују статус, организација и додјела финансијских средстава удружењима грађана и фондацијама из буџета Републике Српске и буџета јединица локалне самоуправе, да приједлоге за успостављање јединствене базе података, односно регистра на нивоу Републике Српске о организацији и статусу удружења грађана и фондација, изворима и висини додијелених средстава истим, као и приједлоге о начину на који би требало да се врши контрола утрошка додијелених средстава.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1420/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1077

На основу члана 9. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и Одлуке о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе “Воде Српске” (“Службени гласник Републике Српске”, број 39/13), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ “ВОДЕ СРПСКЕ”

1. Именује се Комисија за избор чланова Управног одбора Јавне установе “Воде Српске” у сљедећем саставу:

- Михајло Стевановић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,
- Павле Карапетровић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,
- Ненад Ђукић, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,
- Рада Баричанин, Јавна установа “Воде Српске”,
- Бојан Кнежевић, Јавна установа “Воде Српске”.

2. Задатак Комисије је да размотри приспјеле пријаве на Конкурс, сачини листу са ужим избором кандидата који испуњавају критеријуме за именовање, по потреби прикупи додатне информације о кандидатима, обави интервју са кандидатима и након тога предложи ранг-листу кандидата Влади Републике Српске на разматрање и доношење коначне одлуке.

3. Комисија је дужна поступак избора из тачке 2. овог рјешења спровести у складу са Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, Одлуком о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе “Воде Српске” и Одлуком о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе “Воде Српске”.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1432/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 25. и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ПРЕХРАМБЕНУ ИНДУСТРИЈУ, ИНДУСТРИЈУ СТОЧНЕ ХРАНЕ И ИНДУСТРИЈУ ПИЋА У МИНИСТАРСТВУ ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

1. Др Вид Копача, дипл. инжењер технологије, разрјешава се дужности вршиоца дужности помоћника министра за прехранбену индустрију, индустрију сточне хране и индустрију пића у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1433/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 26. став 1. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ВОДОПРИВРЕДУ У МИНИСТАРСТВУ ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

1. Михајло Стевановић, дипломирани грађевински инжењер, поставља се за помоћника министра за водопривреду у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1435/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 17. сједници, одржаној 26. и 27.06.2013. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ПРУЖАЊЕ СТРУЧНИХ УСЛУГА У ПОЉОПРИВРЕДИ

1. Славко Радановић, магистар наука из области пољопривреде, поставља се за вршиоца дужности помоћника министра за пружање стручних услуга у пољопривреди у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1434/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), Влада Републике Српске, на 18. сједници, одржаној 03.07.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШНОЦА ДУЖНОСТИ СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Марија Ђукић, дипломирани правник, поставља се за вршиоца дужности секретара Министарства просвјете и културе Републике Српске, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1439/13
3. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1078

На основу члана 54. Закона о сточарству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 34/06 и 100/11) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О КВАЛИТЕТУ СВЈЕЖЕГ СИРОВОГ МЛИЈЕКА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се захтјеви које у погледу квалитета мора задовољавати свјеже сирово млијеко (у даљем тексту: сирово млијеко) при откупу, начин испитивања квалитета тог млијека, услови које морају испуњавати лабораторије за испитивање квалитета сировог млијека и начин утврђивања основне цијене.

Члан 2.

(1) Откупљивати се може млијеко коме се утврђује квалитет и које је добијено од здравих музних грла.

(2) Квалитет сировог млијека утврђује лабораторија овлашћена (у даљем тексту: овлашћена лабораторија) од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство) на прописаном броју узорака, у складу са одредбама овог правилника.

II - ОСНОВНИ ЗАХТЈЕВИ КВАЛИТЕТА МЛИЈЕКА

Члан 3.

(1) Сирово млијеко је природни секрет млијечне жлијезде, добијено редовном и непрекидном мужом једне или више здравих и правилно храњених крава, оваца или коза, коме није ништа додато или одузето и није загријавано на температури преко 40 °С.

(2) Сирово млијеко мора да потиче од музних животиња које до порода имају најмање 30 дана или је од порода прошло више од осам дана.

(3) Сирово млијеко, зависно од врсте музних животиња од којих је добијено, разврстава се као кравље, овчије и козје млијеко.

Члан 4.

(1) Сирово млијеко мора имати својствен изглед, боју, мирис и укус.

(2) Сирово млијеко мора најкасније два сата након муже бити охлађено на температури до највише 6 °С и у моменту откупа да му температура није виша од 4 °С.

Члан 5.

Кравље млијеко мора задовољавати сљедеће услове квалитета:

- а) да садржи најмање 3,20% млијечне масти,
- б) да садржи најмање 3% протеина,
- в) да садржи најмање 8,50% суве материје без масти,
- г) да му је специфична тежина од 1,028 до 1,034 g/cm на температури од 20 °С,
- д) да му је степен киселости од 5,6 до 6,4 OSH, а pH вриједност од 6,55 до 6,75,
- ђ) да му тачка мржњења није виша од 0,517 °С и
- е) да му је резултат алкохолне пробе са 72% етилним алкохолом негативан.

Члан 6.

Овчије млијеко мора задовољавати сљедеће услове квалитета:

- а) да садржи најмање 4% млијечне масти,
- б) да садржи најмање 3,80% протеина,
- в) да садржи најмање 9,50% суве материје без масти,
- г) да му је специфична тежина од 1,034 до 1,042 g/cm на температури од 20 °С,
- д) да му је степен киселости од 8 до 12 OSH, а pH вриједност од 6,5 до 6,8 и
- ђ) да му тачка мржњења није виша од -0,56 °С.

Члан 7.

Козје млијеко мора да задовољи сљедеће услове квалитета:

- а) да садржи најмање 2,80% млијечне масти,
- б) да садржи најмање 2,50% протеина,
- в) да садржи најмање 7,50% суве материје без масти,
- г) да му је густоћа од 1,024 до 1,040 g/cm на температури од 20 °С,
- д) да му је степен киселости од 6,5 до 8 OSH, а pH вриједност од 6,4 до 6,7 и
- ђ) да му тачка мржњења није виша од -0,54 °С.

Члан 8.

(1) Сирово млијеко не смије да садржи резидуе изнад максимално дозвољених које имају фармаколошко или хормонално дјеловање, те антибиотике, пестициде, детерџенте и друге штетне материје које мијењају органолептичка својства млијека.

(2) Сирово млијеко не смије да садржи механичке нечистоће.

(3) Сирово млијеко не смије да садржи додате количине воде.

Члан 9.

Сматра се да је сирово млијеко које ће се при даљој пре ради термички обрађивати стандардног квалитета у погледу микроорганизама и соматских ћелија ако задовољава сљедеће критеријуме:

- а) кравље млијеко (геометријски просјек):
 - 1) број микроорганизама до 100.000/ml на 30 °С и
 - 2) број соматских ћелија до 400.000/ml;
- б) овчије и козје млијеко (геометријски просјек):
 - 1) број микроорганизама до 1.000.000/ml на 30 °С.

III - УЗИМАЊЕ УЗОРАКА ЗА УТВРЂИВАЊЕ КВАЛИТЕТА СИРОВОГ МЛИЈЕКА

Члан 10.

(1) Узимање узорака за испитивање квалитета сировог млијека (у даљем тексту: узимање узорака) обавља за то оспособљено и овлашћено лице (у даљем тексту: овлашћени узимач).

(2) Оспособљавање лица из става 1. овог члана спроводи овлашћена лабораторија.

(3) Овлашћена лабораторија лицу из става 1. овог члана додјељује код, уписује га у Регистар оспособљених и овлашћених узимача узорача млијека и издаје сертификат.

(4) Узимање узорака за испитивање присуства резидуа, осим оспособљеног лица из става 1. овог члана, може обављати и овлашћено лице откупљивача.

Члан 11.

Узимање узорака и поступак са њима мора бити у складу са стандардом BAS EN ISO 707:2010 Млијеко и млијечни производи – Упутство за узорковање.

Члан 12.

(1) Узимање узорака сировог млијека обавља се сваки мјесец на откупним мјестима, најмање два пута од сваког произвођача појединачно, методом случајног избора, и то:

- а) два за утврђивање садржаја млијечне масти,
- б) два за утврђивање садржаја протеина,
- в) два за утврђивање укупног броја микроорганизама,
- г) један за утврђивање броја соматских ћелија,
- д) два за утврђивање тачке мржњења и
- ђ) један за утврђивање појаве резидуа.

(2) Мљекара, односно организатор откупа сировог млијека (у даљем тексту: откупљивач) може, приликом откупа, испитивати појаву резидуа на мјестима откупа и код произвођача.

(3) Ако се испитивањем утврди појава резидуа у сировом млијеку прије испоруке у мљекару, откупљивач сировог млијека узме узорак из свих расхладних уређаја на откупним мјестима и фармама гдје је сирово млијеко сабирано, те након тога, код свих произвођача који су испоручили сирово млијеко у расхладне уређаје у којима је утврђена позитивна реакција на резидуе.

Члан 13.

(1) Систем адекватног узимања узорака и даљи поступак са њима послови су овлашћене лабораторије, откупљивача и Министарства.

(2) Послови овлашћене лабораторије из става 1. овог члана су:

а) припрема бочице за узорковање са конзервансом, сталцима и бар-код наљепницама и транспорт тога од лабораторије до откупљивача,

б) транспорт узорака од откупљивача до лабораторије и в) анализа узорака сировог млијека и достава резултата анализе Министарству, откупљивачу и произвођачима.

(3) Бар-код наљепнице овлашћена лабораторија доставља произвођачима млијека за шест мјесеци унапријед.

(4) Послови откупљивача из става 1. овог члана су:

а) обезбиједити сваком овлашћеном узимачу узорака приступ до мјеста узимања узорака свјежег млијека и неметано узимање узорака,

б) транспорт узорака у адекватном расхладном режиму од мјеста узимања узорака до мљекаре, односно сједишта организатора откупа и

в) адекватно чување узорака до момента преузимања од стране овлашћене лабораторије.

(5) Послови Министарства из става 1. овог члана су:

а) ангажовање контролних асистената за надзор, узорковање и контролу система узорковања млијека, а које ће за ове послове оспособити овлашћена лабораторија,

б) ангажовање ветеринарске, пољопривредне и тржишне инспекције у контроли укупног система контроле квалитета свјежег сировог млијека у складу са овим правилником.

(6) Стручну координацију послова из става 1. овог члана вршиће представници овлашћене лабораторије и Министарства.

(7) Узимање узорака врши лице које је обучено за узимање узорака и које има сертификат издат од овлашћене лабораторије.

(8) Приликом предаје узорака овлашћеној лабораторији, откупљивач и овлашћена лабораторија евидентирају укупан број узетих узорака и тачан датум и вријеме предаје узорака.

IV - ОТКУП МЛИЈЕКА, ОТКУПНА МЈЕСТА И ПРЕВОЗ МЛИЈЕКА

Члан 14.

(1) Откуп млијека врши се на откупним и сабирним мјестима која задовољавају хигијенске услове за потребе сабирања и откупа млијека, односно имају обезбијеђен прикључак струје и микробиолошки исправне воде, те да су материјали коришћени у изграђеној сабирној станици од непорозног материјала, као и да се откупно и сабирно мјесто може физички обезбиједити у одсуству одговорног лица.

(2) Откупна и сабирна мјеста запреминског капацитета преко 2.000 литара сировог млијека морају имати обезбијеђен алтернативни извор напајања електричном енергијом (агрегат).

(3) Откупљивачи млијека дужни су да изврше идентификацију откупних и сабирних мјеста и утврде, на основу запреминског капацитета лактофриза, називе добављача који испоручују млијеко на сабирну станицу.

(4) На откупном и сабирном мјесту води се евиденција, на дневном нивоу, о броју и називу добављача, количини окупљеног млијека, броју музних грла од којих се узима млијеко, млијечним картонима, тачном времену узимања узорака и имену и презимену овлашћеног узимача за потребе анализа.

(5) За објекте и опрему на откупним и сабирним мјестима одговара лице одговорно откупљивачу.

(6) Откупна мјеста морају бити означена шифром откупног мјеста и називом откупљивача.

(7) На откупним и сабирним мјестима морају јасно бити истакнути спискови произвођача млијека са наведеним бројем музних грла и количинама произведеног сировог млијека.

(8) На фармама музних грла на којима постоји лактофриз није дозвољено сакупљање млијека које води поријекло са других фарми.

(9) Са једне откупне и сабирне станице, а из једног лактофриза, млијеко се предаје искључиво једном прерађивачу млијека, осим ако производњу и продају сировог млијека врши произвођач регистрован као привредно друштво или предузетник.

Члан 15.

(1) Превоз млијека врши се искључиво у транспортној цистерни направљеној од нерђајућег челика или алу-легура, у којој се не мијења својство млијека и која се може очистити, прати и дезинфиковати.

(2) Превоз млијека обавља се у транспортној цистерни у којој се температура млијека неће промијенити за више од 2 °C у току транспорта.

(3) Транспортна цистерна мора бити опремљена потребним уређајима за претакање млијека (циријева, пумпе и слично) и расхладном комором за транспорт узорака од мјеста узорковања до лабораторије или мљекаре.

Члан 16.

(1) На захтјев откупљивача сагласност на откупне линије, објекте и опрему из чл. 14. и 15. овог правилника даје Министарство, на период до двије године.

(2) Захтјев за сагласност на откупне линије, објекте и опрему садржи: назив откупљивача, адресу откупљивача, дневни капацитет откупа, име одговорне особе на откупном и сабирном мјесту, редослијед откупних и сабирних станица са временом преузимања сировог млијека.

(3) Откупљивач сировог млијека, који је уједно и прерађивач млијека, уз захтјев из става 2. овог члана доставља и:

а) копију рјешења о упису у регистар привредних друштава (ако је откупљивач привредно друштво) или рјешење о занатско-предузетничкој дјелатности (ако је откупљивач предузетник),

б) списак опреме на појединачним откупним и сабирним мјестима са капацитетима лактофриза по линијама откупа и

в) уговор са одговорним лицем власником објекта у коме се налази откупно или сабирно мјесто, а уколико је власник објекта откупљивач, онда и изјаву о власничком статусу.

(4) Откупљивач привредно друштво или предузетник доставља и доказе о запослењу дипломираног инжењера пољопривреде – смјер сточарски, дипломираног инжењера прехрамбене технологије или дипломираног ветеринара.

(5) Ако је откупљивач привредно друштво или предузетник које врши откуп и сабирање млијека за даљу продају прерађивачу млијека, поред документације из ст. 2, 3. и 4. овог члана, уз захтјев подноси и уговор са прерађивачем млијека (мљекара).

(6) Све промјене на откупном и сабирном мјесту у погледу објеката, опреме и одговорног лица откупљивач је дужан пријавити Министарству у року 15 дана.

V - ИСПИТИВАЊЕ КВАЛИТЕТА СИРОВОГ МЛИЈЕКА

Члан 17.

(1) Цијена анализе сировог млијека по узорку је 9,36 КМ са ПДВ-ом, а узорке плаћају произвођач млијека и откупљивач, уколико другачије не уговоре.

(2) Уколико је узорак неадекватан усљед неправилног узимања узорка, произвођач млијека није обавезан плаћати понављање анализе, него плаћа откупљивач чији је био узимач узорака, осим ако је узорковање и анализа извршена на основу захтјева произвођача млијека.

(3) Трошкове анализа збирног узорка (млијеко од више произвођача у једном лактофризу) сноси откупљивач.

(4) Уколико се анализом збирног узорка са откупног или сабирног мјеста утврди да је млијеко лошијег квалитета од оног квалитета утврђеног код појединачних произвођача, обуставља се откуп млијека са откупног или сабирног мјеста док се не добију приближни резултати појединачних и збирног узорка.

Члан 18.

(1) Испитивање квалитета сировог млијека (у даљем тексту: испитивање) обавља се референтним, стандардним и рутинским методама.

(2) Референтна метода испитивања користи се у референтној лабораторији за провјеру резултата испитивања која је обављена стандардним или рутинским методама.

(3) Стандардна метода испитивања користи одобрене мјерне уређаје за испитивање.

(4) Рутинска метода испитивања користи се у случајевима када се не може организовати испитивање стандардним методом.

Члан 19.

(1) Испитивање обавља лабораторија мјерним уређајима који су овјерени или калибрисани и имају сљедивост, односно за које је спроведена валидација и акредитација.

(2) Тачност обављених испитивања из става 1. овог члана провјерава се референтним методама у референтној лабораторији.

Члан 20.

(1) Појединачни и просјечни резултати испитивања, садржај млијечне масти и протеина утврђују се процентуалним вриједностима од два децимална мјеста.

(2) Из појединачних резултата добијених анализом израчунава се за сваки мјесец, користећи аритметичку средину, просјечан садржај млијечне масти и протеина у сировом млијеку.

(3) Из појединачних резултата добијених током испитивања посљедња два мјесеца израчунава се, користећи геометријску средину, просјечан број микроорганизама.

(4) Из појединачних резултата добијених испитивањем током задња три мјесеца израчунава се, користећи геометријску средину, просјечан број соматских ћелија.

(5) Тачка мржњења одређује се вриједношћу која се изражава у степенима Целзијуса (°C).

Члан 21.

Лабораторија СМС поруком доставља произвођачу млијека појединачане резултате испитивања одмах након анализе млијека, а произвођачу и мљекари, односно организатору откупа млијека збирне резултате са класама најкасније до 1. у мјесецу за претходни мјесец, уз омогућавање сталног увида у базу података произвођачима млијека.

Члан 22.

(1) Ако се испитивање због оправданих разлога (елементарне непогоде) не може обавити на броју узорака из члана 12. овог правилника, просјечна вриједност израчунаће се користећи расположиве податке два претходна испитивања.

(2) Произвођачи који имају оправдане прекиде у испоруци млијека (засушење), имају право на повлачење просјечних вриједности из претходног периода.

(3) Произвођач обавјештава овлашћену лабораторију о прекиду испоруке млијека.

Члан 23.

(1) Ако се испитивањем броја микроорганизама и соматских ћелија утврде просјечне вриједности више од оних прописаних чланом 9. овог правилника, лабораторија извјештава о томе произвођача, откупљивача и надлежног ветеринарског инспектора.

(2) Лабораторија обавјештава ветеринарску инспекцију уколико утврди појаву резидуа изнад дозвољеног нивоа у сировом млијеку.

(3) Сирово млијеко код којег се утврди појава резидуа у концентрацији већој од дозвољеног нивоа, додата вода и механичке нечистоће – не откупљује се.

(4) Произвођачу ће бити дозвољена поновна испорука сировог млијека када потврдом, издатом од надлежне ветеринарске инспекције, а на основу лабораторијског налаза, докаже да сирово млијеко више не садржи резидуе.

(5) Произвођач свјежег млијека код кога овлашћена лабораторија утврди да квалитет свјежег млијека може угрозити здравље потрошача и музног грла од којег се млијеко узима искључује се из откупа док надлежна ветеринарска установа (која је добила епизоотиолошко подручје на коме се фарма налази) не изда увјерење да се откуп може наставити.

Члан 24.

(1) Ако се испитивањем утврди да је сировом млијеку додата вода, откупљивач може обуставити откуп таквог млијека и надлежној инспекцији пријавити случај.

(2) Произвођач може наставити да испоручује сирово млијеко из става 1. овог члана након 15 дана од дана обуставе.

Члан 25.

(1) Лабораторија је дужна да води евиденцију о датуму узимања узорака, конзервисања, методама и датуму испитивања и добијеним резултатима.

(2) Евиденција из става 1. овог члана чува се двије године, те се на захтјев надлежног органа мора ставити на увид.

VI - РАЗВРСТАВАЊЕ СИРОВОГ МЛИЈЕКА

Члан 26.

(1) Званични резултати лабораторијског испитивања квалитета свјежег сировог млијека услов су за откуп млијека и употребу за јавну потрошњу, као и за остваривање права на новчане подстицаје за производњу млијека.

(2) Појединачне узорке млијека од произвођача са откупних и сабирних мјеста узимају овлашћени узимачи узорака.

(3) Уколико се на откупном или сабирном мјесту у један лактофриз сакупља млијеко од више добављача, обавезно је узимање збирног узорка.

(4) Бочица са узорком мора бити са бар-кодом произвођача, а на поклопцу бочице мора бити код узимача узорка.

(5) Контролни асистенти, поред комерцијалних узорака, узимају и контролне узорке код произвођача, на откупним и сабирним мјестима, у складу са захтјевима лабораторије и уз одобрење Министарства.

VII - УСЛОВИ КОЈЕ ТРЕБА ДА ИСПУНИ ЛАБОРАТОРИЈА

Члан 27.

Овлашћење за обављање испитивања свјежег сировог млијека Министарство даје лабораторији која је регистрована за обављање те дјелатности код надлежног суда или је у саставу правног субјекта регистрованог за обављање такве дјелатности, а испуњава и друге услове прописане овим правилником.

Члан 28.

Лабораторија мора имати посебне радне просторије за:

- а) преузимање и адекватно складиштење узорака,
- б) смјештај уређаја и инструмената за испитивање,
- в) смјештај хемикалија, лабораторијске опреме и посуђа,
- г) прање и сушење лабораторијске опреме и посуђа и
- д) обраду резултата и припрему извјештаја.

Члан 29.

(1) Лабораторија мора организовати систем узимања узорака млијека прописан у члану 12. овог правилника, те располагати мјерним уређајима из члана 19. овог правилника, инструментима и другом опремом за испитивање која је усаглашена се научним и технолошким нивоима.

(2) Лабораторија мора имати писана упутства за спровођење испитивања, те за употребу и рад свих мјерних уређаја и инструмената који се користе за припрему и испитивање узорака.

Члан 30.

(1) Лабораторија мора имати у радном односу стручно оспособљене раднике:

а) најмање једног радника са завршеним дипломским студијама пољопривредног, ветеринарског, технолошког или хемијског смјера и двије године радног искуства,

б) раднике четвртог степена образовања, тј. пољопривредне, ветеринарске или хемијске техничаре, оспособљене за рад на одговарајућим пословима, с тим да је број радника примјерен обиму рада лабораторије и

в) помоћно особље према обиму рада лабораторије.

(2) Налазе испитивања потписује овлашћено лице – руководиоца лабораторије.

Члан 31.

Лабораторија подноси Министарству захтјев за добијање овлашћења, уз који прилаже:

- а) извод из регистра надлежног суда,
- б) доказ о просторним условима смјештаја,
- в) доказ о квалитетном систему узимања узорака,
- г) попис мјерних уређаја, инструмената и техничке опреме и
- д) доказ о стручној оспособљености и броју запослених.

Члан 32.

(1) Испуњавање прописаних услова за добијање овлашћења из члана 31. овог правилника утврђује стручна комисија, коју именује министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар).

(2) Комисија обавља преглед и након тога саставља записник с приједлогом о овлашћењу.

(3) На основу записника и приједлога комисије, министар издаје рјешење о овлашћењу.

(4) Министарство води евиденцију овлашћених лабораторија.

Члан 33.

Ако лабораторија не испуњава услове прописане овим правилником, Министарство ће рјешењем одузети овлашћење и брисати је са пописа овлашћених лабораторија.

VIII - УТВРЂИВАЊЕ ЦИЈЕНЕ МЛИЈЕКА

Члан 34.

(1) Основну цијену једног литра сировог млијека задовољавајућег квалитета прописаног овим правилником уговарају произвођач и мљекара, односно организатор откупа, на основу новчаних вриједности јединица масти и протеина.

(2) Новчане вриједности јединица масти и протеина из става 1. овог члана дефинишу се уговором, који потписују обје стране.

Члан 35.

(1) Обрачун основне цијене сировог млијека обавља се на основу процентуалног учешћа млијечне масти и протеина (45 : 55), те њихове јединичне новчане вриједности, према формули:

$$\text{ОЦМ} = (\text{М} \cdot \text{в1}) + (\text{Б} \cdot \text{в2}),$$

гдје је:

ОЦМ = основна цијена сировог млијека,

М = постотак масти у млијеку према анализи овлашћене лабораторије,

Б = постотак протеина у млијеку према анализи овлашћене лабораторије,

в1 = новчана вриједност масне јединице коју уговарају произвођач и мљекара, односно организатор откупа,

в2 = новчана вриједност јединице протеина коју уговарају произвођач и мљекара, односно организатор откупа.

(2) Новчана вриједност јединица масти и протеина исказује се на двије децимале.

Члан 36.

(1) Сирово млијеко коме се не утврђује квалитет не може се откупљивати.

(2) Мљекаре, односно организатори откупа дужни су да врше откуп, пријем и обрачун цијене сировог млијека у складу са одредбама овог правилника и да о томе сваком произвођачу издају обрачун до 10. у мјесецу за претходни мјесец.

(3) У обрачуну морају бити наведени сви утврђени параметри у млијеку, те обрачуната цијена млијека из које се јасно види како су поједини параметри учествовали у цијени млијека.

(4) Мљекара, односно откупљивач има право да додатно новчано стимулише произвођача на име количина произведеног млијека. Додатне стимулације произвођачима од стране мљекара, односно организатора откупа не улазе у основну цијену млијека, а износ стимулација не може бити већи од обрачунате вриједности за литру млијека.

(5) Откупљивач има право искључити из откупа произвођача млијеко уколико млијеко не задовољава основне захтјеве квалитета млијека прописане овим правилником.

(6) Уколико се обрачун основне цијене млијека врши на основу килограма свјежег млијека, за потребе обрачуна премија врши се претварање у литре, тако што се за основу узима количник између килограма млијека и специфичне тежине млијека (1,032 g/cm).

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

(1) Откупљивачи свјежег сировог млијека дужни су да своје пословање ускладе са одредбама овог правилника у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог правилника.

(2) Овлашћене лабораторије дужне су да своје пословање ускладе са одредбама овог правилника и да оспособе узимаче узорака у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог правилника.

Члан 38.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о квалитету свјежег сировог млијека ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/09 и 87/12).

Члан 39.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.01-8050/13
1. јула 2013. године
Бања Лука

Министар,
Мр **Стево Мирјанић**, с.р.

1079

На основу члана 35. став 8. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12), министар просвјете и културе доноси

П РА В И Л Н И К О ШКОЛСКОМ КАЛЕНДАРУ ЗА ШКОЛСКУ 2013/2014. ГОДИНУ

Члан 1.

Овим правилником утврђује се вријеме остваривања васпитно-образовног рада у средњим школама (у даљем тексту: школа), као и вријеме и трајање школског распуста за ученике у школској 2013/2014. години.

Члан 2.

(1) Школска година почиње 1. септембра 2013. године и траје до 31. августа 2014. године.

(2) Настава у првом полугодшту почиње у понедјељак, 2. септембра 2013. године, а завршава се у петак, 27. децембра 2013. године.

(3) Настава у другом полугодшту почиње у понедјељак, 20. јануара 2014. године.

(4) Настава у другом полугодшту завршава се:

а) за ученике IV разреда гимназије и вјерских школа у петак, 16. маја 2014. године,

б) за ученике I, II и III разреда гимназије и вјерских школа у петак, 13. јуна 2014. године,

в) за ученике III разреда трогодишњег и IV разреда четворогодишњег образовања у средњим стручним и техничким школама настава се завршава у петак, 16. маја 2014. године,

г) за ученике I и II разреда трогодишњег и I, II и III разреда четворогодишњег образовања у средњим стручним и техничким школама настава се завршава у петак, 13. јуна 2014. године,

д) за ученике IV разреда умјетничких школа настава се завршава у петак, 23. маја 2014. године,

ђ) за ученике I, II и III разреда умјетничких школа настава се завршава у петак, 6. јуна 2014. године.

(5) Пројекат седмица у средњим стручним и техничким школама реализује се у складу са наставним планом и програмом.

(6) Током наставне године школе су дужне да реализују све активности у складу са Законом о средњем образовању и васпитању (у даљем тексту: Закон), годишњим програмом рада школе и наставним планом и програмом.

Члан 3.

(1) У току школске године ученици имају зимски, прољећни и љетни распуст.

(2) Зимски распуст почиње у понедјељак, 30. децембра 2013. године, а завршава се у петак, 17. јануара 2014. године.

(3) Прољећни распуст траје од понедјељка, 14. априла, до петка, 18. априла 2014. године.

(4) Љетни распуст траје од завршетка наставе у школској 2013/2014. години до почетка наставе у школској 2014/2015. години.

Члан 4.

(1) Школа доноси школски календар васпитно-образовног рада (у даљем тексту: школски календар) којим се детаљно одређује распоред организовања рада школе:

а) настава,

б) ваннаставне активности и

в) друге активности, у складу са наставним планом и програмом, годишњим програмом рада школе и Законом.

(2) Школа може, у складу са годишњим програмом рада школе и школским календаром, наставну годину завршити и прије прописаног рока, под условом да је реализовала наставни план и програм у складу са Законом.

(3) Уколико има оправданих разлога за одступање од одредаба прописаних овим правилником, школа је дужна да претходно затражи сагласност Министарства просвјете и културе.

Члан 5.

(1) Школа може, у складу са својим годишњим програмом рада школе и наставним планом и програмом, организовати излете, екскурзије и посјете као ваннаставне активности.

(2) За облике ваннаставних активности школа треба да сачини посебан програм који ће као прилог бити у склопу годишњег програма рада школе.

(3) Дан за организовање школске славе има карактер радног ненаставног дана и школа га утврђује школским календаром.

Члан 6.

Директор школе одговоран је за:

а) праћење реализације школског календара и

б) усклађивање времена за реализацију наставног плана и програма.

Члан 7.

Табеларни преглед школског календара за школску 2013/2014. годину налази се у Прилогу 1. овог правилника, који је његов саставни дио.

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.021/020-1398/13
28. јуна 2013. године
Бања Лука

Министар,
Горан Мутабиџа, с.р.

Прилог 1.

СЕПТЕМБАР 2013.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						
5	4	4	4	4		21

НОВЕМБАР 2013.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	
4	4	4	3	5		20

ЈАНУАР 2014.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		
2	2	2	2	2		10

МАРТ 2014.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						
5	4	4	4	4		21

МАЈ 2014.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
4	4	4	4	3		19

ОКТОБАР 2013.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
4	5	5	5	4		23

ДЕЦЕМБАР 2013.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					
4	4	4	4	4		20

ФЕБРУАР 2014.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		
4	4	4	4	4		20

АПРИЛ 2014.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
2	4	4	3	3		16

ЈУН 2014.						
П	У	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					
2	2	2	2	2		10

 ПОЧЕТАК НАСТАВЕ
 НЕРАДНИ ДАНИ

Нова година 1. и 2. јануар

Дан Републике 9. јануар

Међународни празник рада 1. и 2. мај

Дан победе над фашизмом 9. мај

Дан успостављања Општег оквирног споразума за мир у БиХ 21. новембар

 Школски распуст

 Празнични дани

ПРОЉЕЋНИ: од 14.4.2014. до 18.4.2014. године

ЗИМСКИ: од 30.12.2013. до 17.1.2014. године

16. МАЈ завршетак редовне наставе (160 дана матуранти , 180 дана остали ученици)

13. ЈУН завршетак редовне наставе у музичкој школи (165 дана матуранти , 175 дана остали ученици)

1080

На основу члана 33. став 2. Закона о комуналној полицији ("Службени гласник Републике Српске", број 28/13) и члана 69. ст. 1. и 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар управе и локалне самоуправе доноси

УПУТСТВО

О САДРЖАЈУ И ВОЂЕЊУ ЕВИДЕНЦИЈЕ О ИЗВРШЕНОМ КОМУНАЛНО-ИНСПЕКЦИЈСКОМ НАДЗОРУ

1. Овим упутством прописују се садржај и начин вођења евиденције о извршеном комунално-инспекцијском надзору.

2. Евиденцију о извршеном комунално-инспекцијском надзору комунални полицајац води у књизи евиденције о извршеним комунално-инспекцијским надзорима комуналног полицајца (у даљем тексту: Књига евиденције), формата А-3, са нумерисаним страницама.

3. У Књигу евиденције комунални полицајац уписује податке хронолошким редом, даном почињања вршења комунално-инспекцијског надзора.

4. Књига евиденције може се водити и у електронском облику.

5. Књига евиденције садржи рубрике у које се уписују сљедећи подаци:

- редни број,
- број предмета,
- по чијем захтјеву се врши комунално-инспекцијски надзор,
- означавање субјекта надзора,
- датум извршеног комунално-инспекцијског надзора,
- предмет комунално-инспекцијског надзора,
- наложене мјере и радње,

- рок до кога треба да се изврше наложене мјере и радње,

- резултат предузетих мјера и радњи,

- број и датум издавања прекршајног налога или захтјева за покретање прекршајног поступка, односно пријаве за учињено кривично дјело,

- број и датум одлуке суда и

- напомена.

6. Садржај Књиге евиденције утврђен је на обрасцу, који се налази у Прилогу 1. овог упутства и чини његов саставни дио.

7. Књига евиденције закључује се за сваку годину уз потпис комуналног полицајца и службеника који руководи комуналном полицијом у административној служби јединице локалне самоуправе.

8. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 10.3-020-1713/13

5. јула 2013. године

Бања Лука

Министар,
Лејла Решић, с.р.

Прилог 1.

САДРЖАЈ ЕВИДЕНЦИЈЕ О ИЗВРШЕНОМ КОМУНАЛНО-ИНСПЕКЦИЈСКОМ НАДЗОРУ

Редни број	Број предмета	По чијем захтјеву се врши комунално-инспекцијски надзор	Означавање субјекта надзора	Датум извршеног комунално-инспекцијског надзора	Предмет комунално-инспекцијског надзора	Наложене мјере и радње
1	2	3	4	5	6	7

Рок до којег треба да се изврше наложене мјере и радње	Резултат предузетих мјера и радњи	Број и датум издавања прекршајног налога или захтјева за покретање прекршајног поступка, односно пријаве за учињено кривично дјело	Број и датум одлуке суда	Напомена
8	9	10	11	12

1081

На основу члана 207. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/02, 87/07 и 50/10), генерални секретар Владе Републике Српске доноси

ЗАКЉУЧАК

О ИСПРАВЦИ ТЕХНИЧКЕ ГРЕШКЕ У УРЕДБИ О САДРЖАЈУ И ОБЛИКУ СЛУЖБЕНЕ ЛЕГИТИМАЦИЈЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, број: 04/1-012-2-986/13, од 18. априла 2013. године (“Службени гласник Републике Српске број 44/13)

У Уредби о садржају и облику службене легитимације Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-986/13, од 18. априла 2013. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 44/13), у члану 4. став 1. умјесто броја: “9,5” треба да стоји број: “8,6” и умјесто броја: “6” треба да стоји број: “5,4”.

Број: 04.5.02/012-2059/13
11. јула 2013. године
Бања Лука

Генерални секретар
Владе,
Владо Благојевић, с.р.

Уставни суд Републике Српске

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка а), члана 60. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, доноси је

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 35. Правилника о јавним паркиралиштима, број: 01-345-13/09 (“Службени гласник општине Нови Град”, број 23/09), није у сагласности са Уставом Републике Српске.

Одбацује се приједлог за утврђивање неуставности и незаконитости члана 7. став 1. и чл. 18-23. Правилника о јавним паркиралиштима, број: 01-345-13/09 (“Службени гласник општине Нови Град”, број 23/09).

Образложење

Српска демократска странка, Општински одбор Нови Град, поднио је, 24. маја 2012. године, Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) приједлог за утврђивање неуставности и незаконитости члана 7. став 1. и чл. 18-23. Правилника о јавним паркиралиштима, број: 01-345-13/09, од 15. октобра 2009. године (“Службени гласник општине Нови Град”, број 23/09). Мада је предагач од Суда затражио да оспорени правилник у цјелини огласи неуставним, из изнесених навода произлази да се оспоравање неуставности и законитости, суштински, односи на његов члан 7. став 1. те чл. 18-23. Прописивањем одредби из члана 7. став 1. којима се, између осталог, уређује наплата паркирања на отвореним паркиралиштима код насеља Ограде и Јаруге, становници ових стамбених насеља доводе се у неравноправан положај у односу на становнике других градских насеља у којима је етажном власницима омогућено бесплатно паркирање. Предагач сматра да оваква одредба у оспореном правилнику није у сагласности са чланом 10. Устава Републике Српске. Поред овога, истиче се да је прописивањем одредби из чл. 18-23. Правилника, којима је уређен поступак блокирања непрописно паркираних возила, у супротности са чланом 69. За-

кона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине. Предлагач сматра да је адресатима члана 21. Правилника, прописивањем да ће возило бити деблокирано по достављању доказа о уплати казне, ускраћена могућност негирања кривике у одговарајућем судском поступку. Због свега наведеног подносилац приједлога сматра да оспорени правилник није у сагласности са Законом о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине, Уставом Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске, те предлаже утврђивање његове неуставности и незаконитости.

У одговору који је Суду доставила начелник општине Нови Град у потпуности се оспоравају наводи из приједлога, те се истиче да је Правилник о јавним паркиралиштима донесен у складу са позитивним прописима. Сматрају да су наводи из приједлога који упућују на неусклађеност одређених оспорених одредаба Правилника са чланом 69. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине неосновани јер ови акти и не регулишу исту материју, а оспорени акт, истиче, ни једном одредбом не ограничава власника блокираног возила у његовом праву да се обрати надлежном суду. С обзиром на наведено, предлаже да Суд одбије приједлог за оцјену уставности и законитости овог правилника.

Правилник о јавним паркиралиштима, број: 01-345-13/09 ("Службени гласник општине Нови Град", број 23/09), донијела је начелник општине Нови Град, 15. октобра 2009. године, на основу члана 43. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 101/04, 42/05 и 118/05), чл. 51. и 60. Статута Општине Нови Град ("Службени гласник општине Нови Град", бр. 11/05 и 2/08) и члана 3. Одлуке о паркирању ("Службени гласник општине Нови Град", број 6/09).

Оспореним одредбама Правилника ближе је уређена наплата паркирања, са временским ограничењем, на отвореним паркиралиштима која су прецизирана, с обзиром на локацију, те је, између осталог, одређено да се оваква наплата врши на отвореним паркиралиштима код насеља Ограде - "Паркиралиште Ограде", насеља код бијелих зграда, Улице видовданска у Јаруга центру - "Паркиралиште центар" (члан 7. став 1); надаље, дефинисани су случајеви у којима комунални полицајац или радник на контроли наплате паркирања могу одредити премјештање возила, односно када могу одредити блокирање истог направом за блокирање точкова (члан 18); прописано је да послове блокирања возила врши Одсјек за саобраћај и паркинге Одјељења за привреду и друштвене дјелатности, односно радници на контроли и наплати паркирања, те да послове премјештања возила врши Одсјек за саобраћај и паркинге Одјељења за привреду и друштвене дјелатности или МУП РС. Општина Нови Град, у недостатку материјално-техничких услова за обављање послова премјештања возила, може уговором ангажовати правно или физичко лице да у име Општине врши послове премјештања возила (члан 19); комунални полицајац или радник полиције, по утврђеном прекршају, односно учињеној повреди општих услова издаје налог за премјештање или блокирање возила; док се поступак премјештања сматра започетим започињањем дизања возила "пауком", а поступак блокирања точкова започињањем постављања направе за блокирање; прописана је и обавеза фотографисања возила које се блокира, односно премјешта, и то у сврху доказивања учињеног прекршаја, као и стања возила (члан 20); овлашћени радник Одсјека за саобраћај и паркинге Одјељења за привреду и друштвене дјелатности приликом блокирања возила дужан је да на предње вјетробранско стакло и на врата код браве возила стави наљепницу са упутама возачу на српском (ћирилица и латиница), енглеском и њемачком језику, а возило ће бити деблокирано након достављеног доказа о уплати накнаде (члан 21); трошкове премјештања возила на друго мјесто и накнаду за смјештај тих возила, односно за блокирање и деблокирање истих сноси власник, односно корисник возила; штете настале за вријеме премјештања, односно чувања на депонији сноси установа која је извршила премјештање возила, док штете настале приликом блокирања и деблокирања возила сноси Одсјек за саобраћај и паркинге Одјељења за привреду и друштвене дјелатности (члан 22). Цијене премјештања

и чувања, као и блокирања и деблокирања возила, те начин наплате штете причињене на направи за блокирање точкова прописане су оспореним чланом 23.

Поред наведеног, Суд је, у складу са чланом 4. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), проширио оцјену уставности и законитости и на члан 35. Правилника, којим је прописано да исти ступа на снагу даном доношења, те да ће се објавити у "Службеном гласнику општине Нови Град".

Чланом 109. Устава је утврђено да закони, други прописи и општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања, осим ако из нарочито оправданих разлога није предвиђено да раније ступе на снагу, те да се прије ступања на снагу закони, други прописи и општи акти државних органа објављују у одговарајућем службеном гласилу. С обзиром на наведену уставну одредбу, Суд је утврдио да начин на који је чланом 35. Правилника одређено његово ступање на снагу није сагласан са Уставом. Наиме, прописивањем да Правилник ступа на снагу даном доношења, те да ће се накнадно објавити у службеном гласилу повријеђено је начело из члана 109. Устава, према коме, између осталог, сви општи акти морају, на првом мјесту, бити објављени како би се учинили доступним грађанима, да би, тек протеком времена, ступили на снагу, односно постали дио правног система. Нормирање према којем Правилник ступа на снагу даном доношења, поред тога што представља кршење принципа обавезне претходне објаве општих аката, подразумијева ступање на снагу прије истека наведеног рока од осам дана од дана објављивања, а да притом нису наведени и образложени нарочито оправдани разлози ранијег ступања на снагу. С обзиром на изложено, Суд је утврдио да су оваквим нормирањем повријеђени принципи из члана 109. Устава, те је одлучио као у ставу 1. изреке ове одлуке.

Имајући у виду да овај правилник није ступио на снагу у складу са чланом 109. Устава Републике Српске, Суд је оцијенио да исти није важећи општи правни акт у правном поретку Републике Српске. Због тога, с обзиром на чињеницу да се ради о неуставном правном акту, са формалног аспекта, Суд се није упуштао у оцјену његове уставности са материјалноправног аспекта, тј. оцјену уставности члана 7. став 1. и чл. 18-23. Правилника, те је одлучио као у ставу 2. изреке ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-45/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Џерард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 40. став 5. и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 2. став 2. Одлуке о комуналној накнади, број: 01-022-37/12, од 29. марта 2012. године ("Службени гласник општине Брод", број 3/12), није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о комуналним дјелатностима ("Службени гласник Републике Српске", број 124/11).

Образложење

Мато (Иван) Крајиновић из Брода дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 2. став 2. Одлуке о комуналној накнади, број: 01-022-37/12, од 29. марта 2012. године ("Службени гласник општине Брод", број 3/12), коју је донијела Скупштина општине Брод. У иницијативи је наведено да је оспорени члан ове одлуке у

супротности са одредбама члана 24. Закона о комуналним дјелатностима ("Службени гласник Републике Српске", број 124/11), јер различито, у односу на законске одредбе, одређује обвезнике плаћања комуналних услуга. Давалац иницијативе, наиме, сматра да Скупштина општине не може својом одлуком одредити као обвезнике плаћања комуналне накнаде искључиво власнике стамбеног, пословног или другог простора, те у вези с тим наводи да се оспореним одредбама члана 2. став 2. Одлуке о комуналној накнади оспорава право закуподавца да писменим уговором, овјереним од стране надлежног органа, пренесе обавезу плаћања на закупца. Поред тога, указује на одредбе оспорене одлуке по којима закупци стана или пословног простора као стварни корисници објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње могу бити и ослобођени плаћања те обавезе. На основу наведеног, предлаже да Суд утврди неуставност и незаконитост оспорених одредаба Одлуке о комуналној накнади.

У одговору на наводе из иницијативе, који је Уставном суду доставила Скупштина општине Брод, поред осталог, наведено је да оспорени члан 2. став 2. Одлуке о комуналној накнади није у супротности са Законом о комуналним дјелатностима, јер се овом одредбом не искључује ниједна категорија обвезника плаћања комуналне накнаде, већ се прописује да се рјешења на име ове накнаде првенствено издају и достављају власницима. На овај начин се, по њиховом мишљењу, не оспорава начин плаћања комуналне накнаде, односно оспореном одредбом Одлуке, како је наведено, не одређује се ко ће, у случају постојања правног посла између власника и корисника стамбеног, пословног или другог простора, платити накнаду, јер је то ствар оних који су тај посао и закључили. Истичу да је циљ оваквог прописивања обезбјеђивање веће ефикасности у наплати наведене комуналне накнаде, јер је често вођење поступка наплате комуналне накнаде скупље од саме висине те накнаде. Такође, оспоравају и основаност тврдње даваоца иницијативе о немогућности одређених категорија обвезника за ослобађање од плаћања комуналне накнаде и наводе да су чланом 14. оспорене одлуке прописани објекти и намјена у коју се користе, те лица која су ослобођена од плаћања ове накнаде. Наводећи да је оспорена одлука донесена на основу Закона о комуналним дјелатностима, предлажу да Суд не прихвати иницијативу.

Одлуку о комуналној накнади, број: 01-022-37/12, од 29. марта 2012. године ("Службени гласник општине Брод", број 3/12), Скупштина Општине Брод је донијела на основу члана 30. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 101/04, 42/05 и 118/05), члана 22. Закона о комуналним дјелатностима ("Службени гласник Републике Српске", број 124/11), члана 36. алинеја 2. Статута Општине Брод - Пречишћени текст ("Службени гласник општине Брод", бр. 12/09 и 9/10) и члана 112. Пословника Скупштине општине Брод - Пречишћени текст ("Службени гласник општине Брод", број 12/09). Оспореним одредбама члана 2. став 2. ове одлуке прописано је да су обвезници плаћања комуналне накнаде искључиво власници стамбеног, пословног или другог простора, а само изузетно корисници, носиоци станарског права, закупци у случају да власници нису познати или нису доступни.

У поступку оцјењивања уставности и законитости оспореног члана 2. став 2. Одлуке о комуналној накнади ("Службени гласник општине Брод", број 3/12) Суд је имао у виду Устав Републике Српске, којим је у члану 102. став 1. тачка 2. утврђено да општина преко својих органа у складу са законом уређује и обезбјеђује обављање комуналних дјелатности, као и члан 108. став 2, којим је утврђено да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом.

Такође, Суд је имао у виду и релевантне одредбе Закона о комуналним дјелатностима ("Службени гласник Републике Српске", број 124/11), којим је прописано: да је корисник комуналне услуге физичко лице, предузетник, удружење грађана, привредно друштво и друга правна лица, органи, организације и институције јавних служби који на законит начин користе комуналне производе и услуге (члан 3. тачка т); да се, изузетно, комунална услуга може ускратити ко-

риснику ако одбије да закључи уговор о коришћењу комуналне услуге (члан 19. став 2. тачка г); да скупштина јединице локалне самоуправе, у складу са овим законом, прописује обавезу плаћања комуналне накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње (члан 22. став 1); да се комунална накнада одређује према јединици изграђене корисне површине (м²) за стамбени, пословни и помоћни простор и објекте друштвеног стандарда (члан 23); да су обвезници накнаде из члана 23. овог закона власници стамбеног, пословног или другог простора, носиоци станарског права, закупци стамбеног, пословног или другог простора, односно физичка и правна лица која су корисници објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње (члан 24) и да је јединица локалне самоуправе дужна да усклади прописе о вршењу комуналних дјелатности са одредбама овог закона и донесе прописане одлуке у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона (члан 41).

Имајући у виду наведене уставне и законске одредбе, Суд је оцијенио да овлашћења скупштине јединице локалне самоуправе из члана 22. став 1. Закона о комуналним дјелатностима не дају основ да се актом општине, мимо законом утврђених обвезника плаћања комуналне накнаде, прописује да су то искључиво власници стамбеног, пословног или другог простора, а само изузетно, корисници, носиоци станарског права, закупци у случају да власници нису познати или нису доступни. Суд је утврдио да је чланом 2. став 1. Одлуке о комуналној накнади, идентично законском нормирању, прописано питање обвезника комуналне накнаде, због чега је другачије прописивање истог правног питања, из оспореног става 2. овог члана, несагласно са чланом 24. Закона о комуналним дјелатностима, па и онда када такво прописивање има циљ да се рјешења на име ове накнаде првенствено издају и достављају власницима, како тврди доносилац оспорене одлуке. Наиме, наведеним законским одредбама прописано је да је обвезник плаћања комуналне накнаде искључиво корисник који је у облигационом односу са даваоцем комуналне услуге и комунална услуга дата једном кориснику не може се условљавати испуњењем обавезе плаћања комуналне услуге од стране неког другог, у конкретном случају, власника стамбеног, пословног или другог простора који тај простор не користи. У погледу навода даваоца иницијативе да се оспореним одредбама Одлуке оспорава право закуподавца да писменим уговором, овјереним од стране надлежног органа, пренесе обавезу плаћања на закупца, те да, на основу ове одредбе, закупци стана или пословног простора као стварни корисници објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње не могу бити и ослобођени плаћања те обавезе, Суд је оцијенио да исти спадају у питања примјене закона, о чему Суд, сагласно члану 115. Устава Републике Српске, није надлежан да одлучује.

Имајући у виду да оспорена одредба члана 2. став 2. Одлуке о комуналној накнади није у сагласности са чланом 24. Закона о комуналним дјелатностима, Суд је оцијенио да, сходно томе, ова одредба није у сагласности ни са одредбом члана 108. став 2. Устава Републике Српске, према којој прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом.

Поред наведеног, цијенећи да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-49/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Џерард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 40. став 5. и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 7. Правилника о садржају и начину полагања завршног и матурског испита у средњим стручним и техничким школама ("Службени гласник Републике Српске", број 9/09) није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11).

Образложење

Момчило Гламочић из Кнежева дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјену уставности и законитости члана 7. Правилника о садржају и начину полагања завршног и матурског испита у средњим стручним и техничким школама ("Службени гласник Републике Српске", број 9/09), који је донио министар просвјете и културе у Влади Републике Српске. У иницијативи се наводи да оспорена одредба предметног правилника није у сагласности са чланом 109. став 2. Закона о средњем образовању и васпитању, којим је прописано да наставничко вијеће именује испитне комисије за полагање завршног и матурског испита, а не директор школе, како је то предвиђено наведеном одредбом оспореног општег акта. Сходно наведеном, давалац иницијативе предлаже да Суд, након спроведеног поступка, утврди да члан 7. Правилника о садржају и начину полагања завршног и матурског испита у средњим стручним и техничким школама није у сагласности са Уставом и законом.

Министарство просвјете и културе није доставило одговор на наводе из иницијативе.

Правилник о садржају и начину полагања завршног и матурског испита у средњим стручним и техничким школама ("Службени гласник Републике Српске", број 9/09) донесен је на основу члана 63. став 7. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 74/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08). Оспореним чланом 7. овог правилника прописано је да директор школе именује чланове испитног одбора и испитну комисију за спровођење и полагање завршних и матурских испита.

У поступку оцјењивања уставности и законитости оспорене одредбе предметног правилника Суд је имао у виду да је т. 11. и 12. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава, утврђено да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, систем јавних служби и образовање. На основу наведених уставних овлашћења, Законом о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11) уређена је дјелатност средњег образовања и васпитања као дио јединственог система образовања, оснивање и престанак рада средње школе, статус ученика, наставника, стручних сарадника и осталих радника, руковођење и управљање школом, надзор над радом школа и друга питања од значаја за средње образовање. Чланом 63. став 7. овог закона, на основу којег је донесен оспорени правилник, прописано је да министар просвјете и културе доноси, између осталог, правилник о садржају и начину полагања завршног и матурског испита у средњим стручним и техничким школама. Поред тога, према члану 69. ст. 1. и 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), органи управе доносе правилнике, наредбе и упутства, а правилником се разрађују поједине одредбе закона или прописа Владе, док је чланом 82. став 2. истог закона, који је наведен као правни основ за доношење предметног правилника, прописано да министар представља министарство, доноси прописе и рјешења у управним и другим појединачним стварима, одлучује о правима и дужностима запослених у министарству, као и о другим питањима из дјелокруга министарства.

Полазећи од наведених законских одредаба Суд је оцијенио да је министар просвјете и културе, у конкретном случају, био овлашћен да донесе предметни правилник, којим је, ради спровођења Закона о средњем образовању и васпитању, поближе регулисано питање садржаја и начина полагања завршног испита у средњим стручним школама, као и матурског испита у средњим техничким школама. Међутим, по оцјени Суда, оспорени члан 7. овог правилника, према којем директор школе именује чланове испитног одбора и испитну комисију за спровођење и полагање завршних и матурских испита, није у сагласности са Законом о средњем образовању и васпитању. Наиме, чланом 109. став 1. и став 2. тачка и) овог закона прописано је да наставничко вијеће чине наставници и стручни сарадници у школи, те да наставничко вијеће именује испитне комисије за полагање завршног испита, матурског испита и ванредних испита за ванредне ученике и за одрасле полазнике на приједлог директора и разматра изјештај о полагању испита. Како из цитиране одредбе јасно произлази, Законом је дато овлашћење искључиво наставничком вијећу, које је стручни орган школе, да именује испитне комисије за полагање завршног и матурског испита, а не директору школе, како је то нормирано оспореним правилником. Такво овлашћење за директора средње школе не садрже ни одредбе члана 99. овог закона, којим је прописано да је директор школе одговоран за законитост рада и за успјешно обављање дјелатности школе, те су таксативно побројани послови које директор обавља у оквиру руковођења школом, али није предвиђено да именује испитне комисије, нити испитне одборе. Сходно наведеном, Суд је оцијенио да је доносилац предметног правилника, прописивањем као у одредби члана 7. овог акта, изашао из законских оквира, чиме је дошло до повреде начела законитости из члана 108. став 2. Устава Републике Српске, према којем прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом.

Поред тога, Суд је констатовао да је након доношења оспореног правилника Законом о измјенама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 104/11) члан 109. став 2. тачка и) основног закона измијењен тако што је прописано да наставничко вијеће именује испитне комисије за полагање разредног, завршног, матурског, допунског, поправног и годишњег испита. Како из наведеног произлази, овако измијењена законска одредба суштински не утиче на оцјену уставности и законитости оспореног члана Правилника, јер на исти начин уређује питање овлашћења за именоване испитне комисије за полагање завршног и матурског испита.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, у складу са чланом 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, о уставности и законитости оспореног члана 7. предметног правилника одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-58/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка а) и члана 60. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 10. Уредбе о минимуму процеса рада и начину његовог обезбјеђивања у образовним установама и установама ученичког и студентског смјештаја

(“Службени гласник Републике Српске”, број 124/12) није у сагласности са Уставом Републике Српске.

Одбацује се приједлог за утврђивање неуставности и незаконитости чл. 1. до 9. Уредбе из тачке 1. ове одлуке.

Образложење

Републички одбор Синдиката образовања, науке и културе Републике Српске дао је Уставном суду Републике Српске приједлог за утврђивање неуставности и незаконитости Уредбе о минимуму процеса рада и начину његовог обезбјеђивања у образовним установама и установама ученичког и студентског смјештаја (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/12), коју је донијела Влада Републике Српске. Као разлог оспоравања предлагач наводи да је Влада оспореном уредбом ограничила право на штрајк, спречавајући Синдикат образовања, науке и културе да реализује одлуку о штрајку као организованом прекиду рада, и то потпуном обуставом рада, будући да се рад према Уредби мора одвијати у ограниченом обиму. Предлагач, такође, сматра да Влада није овлашћена да уредбом, као актом ниже правне снаге, проширује листу дјелатности од општег интереса, те указује на члан 11. став 1. Закона о штрајку (“Службени гласник Републике Српске”, број 111/08), којим су таксативно наведене дјелатности од општег интереса у којима је у случају штрајка потребно обезбиједити минимум процеса рада. С тим у вези предлагач износи мишљење да дјелатности које обављају образовне установе и установе ученичког и студентског стандарда нису дјелатности од општег интереса за које постоји правни основ за утврђивање минимума процеса рада, уколико се запослени у овим дјелатностима одлуче на остваривање права на штрајк. Образлажући своје наводе о неуставности и незаконитости оспорене уредбе, предлагач је детаљно изнио своја тумачења појединих одредаба Закона о штрајку, Закона о основном образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 106/09 и 104/11), Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12), а осврнуо се и на поједине одредбе Конвенције УН о правима дјетета, којима је загарантовано право дјетета на образовање. Сагласно изложеном, предлагач сматра да је оспореном уредбом повријеђен члан 42. Устава Републике Српске, те одредбе чл. 4. и 12. Закона о штрајку.

Влада Републике Српске доставила је одговор у коме је, поред осталог, навела да је оспорена уредба донесена полазећи од надлежности Владе утврђене у члану 90. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, те члану 15. тачка г) и члану 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), сагласно којима је Влада овлашћена да доноси акте за извршавање закона. Основ за тврдњу да су дјелатности које обављају образовне установе и установе ученичког и студентског стандарда дјелатности од општег интереса и да се у том смислу на штрајк запослених у овим дјелатностима могу примјенити релевантне одредбе Закона о штрајку (“Службени гласник Републике Српске”, број 111/08), по мишљењу доносиоца, представљају одредбе члана 2. став 1. Закона о основном образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 71/09 и 104/11), односно члана 1. став 2. Закона о средњем образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 106/09 и 104/11), члана 5. и члана 6. став 1. Закона о ученичком стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 93/06), те члана 1. Закона о студентском стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 34/08). С тим у вези, у одговору се указује и на одредбе Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12), којим су као јавне службе дефинисане установе, предузећа и други облици организовања утврђени законом који обављају дјелатности од општег интереса којим се обезбјеђује остваривање права и дужности физичких и правних лица, као и остваривање другог законом утврђеног интереса. Стога се, према наводима из одговора, не може говорити о прекорачењу овлашћења из Закона о штрајку, већ само о прописивању минимума процеса рада и начина његовог обезбјеђивања у дјелатностима основног и средњег образовања, односно у образовним установама

и установама ученичког и студентског стандарда, чиме је испуњен један од посебних услова за остваривање права на штрајк запослених у овим дјелатностима од општег интереса. Доношење оваквог акта, како се наводи у одговору, представља законску обавезу Владе као оснивача, те је на овај начин запосленима у овим дјелатностима омогућено да остваре право на штрајк, а да се при томе не доведе у питање право на образовање.

Влада се није изјаснила о разлозима који су утицали на то да се чланом 10. Уредбе пропише ступање на снагу овог акта наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”. У одговору Министарства просвјете и културе Републике Српске истиче се да је наведено прописивање у општем интересу обезбјеђивања друштвене бриге о дјети, будући да је Одлуком Гранског синдиката образовања, науке и културе, број: 365-1/12, од 15. децембра 2012. године, био најављен штрајк у области образовања, због чега је било неопходно уредити ову област и прописати минимум процеса рада и начин његовог обезбјеђивања у образовним установама и установама ученичког и студентског смјештаја у случају штрајка, па самим тим обезбиједити што хитније ступање на снагу ове уредбе.

Оспорену Уредбу о минимуму процеса рада и начину његовог обезбјеђивања у образовним установама и установама ученичког и студентског смјештаја (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/12, од 31. децембра 2012. године) донијела је Влада Републике Српске на основу члана 12. став 2. Закона о штрајку (“Службени гласник Републике Српске”, број 111/08) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08). Уредбом је прописано да запослени у установама образовања, ученичког и студентског смјештаја могу у складу са Законом о штрајку да организују штрајк под условом да обезбиједи минимум процеса рада прописан овом уредбом (члан 1), те да минимумом процеса рада који се мора обезбиједити у установама основног и средњег образовања обухвата извођење редовне наставе по дневном распореду часова у складу са годишњим програмом рада школе (члан 2).

Поред тога, Суд је, у складу са чланом 4. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), проширио поступак оцјене уставности и законитости и на члан 10. Уредбе, којим је прописано да ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

У поступку разматрања оспорене Уредбе о минимуму процеса рада и начину његовог обезбјеђивања у образовним установама и установама ученичког и студентског смјештаја (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/12) Суд је, прије свега, имао у виду одредбу члана 109. став 1. Устава Републике Српске, којом је утврђено да закони, други прописи и општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања, осим ако из нарочито оправданих разлога није предвиђено да раније ступе на снагу. Имајући у виду да доносилац оспореног акта у поступку доношења Уредбе, као ни накнадно, није навео постојање нарочито оправданих разлога за ступање на снагу исте прије истека рока од осам дана од дана објављивања, утврђених у поступку доношења оспореног акта, Суд је оцијенио да одредба члана 10. Уредбе није у сагласности са Уставом Републике Српске. По оцјени Суда, наводи Министарства просвјете и културе Републике Српске, које није доносилац оспореног акта, а који се односе на разлоге који су утицали на то да Влада Републике Српске, као доносилац акта, пропише ступање на снагу овог акта наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске” не могу се сматрати нарочито оправданим разлозима за раније ступање на снагу општег акта у смислу члана 109. став 1. Устава.

Имајући у виду да ова уредба није ступила на снагу у складу са чланом 109. став 1. Устава, по оцјени Суда, она није важећи општи правни акт у правном поретку Републике Српске. С обзиром на наведено, Суд је оцијенио да се ради о неуставном правном акту, са формалног аспекта,

због чега се Уставни суд није упуштао у оцјену његове неуставности и незаконности са материјалноправног аспекта, те је одлучио као у ставу 2. изреке ове одлуке.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-4/13
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка в) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законности Одлуке о заштити изворишта воде за пиће "Матарушко поље - Тукови", "Матарушко поље II" и "Приједорчанка" ("Службени гласник општине Приједор", број 9/06).

Образложење

Намзија Нашић из Приједора дала је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законности Одлуке о заштити изворишта воде за пиће "Матарушко поље - Тукови", "Матарушко поље II" и "Приједорчанка" ("Службени гласник општине Приједор", број 9/06), коју је донијела Скупштина општине Приједор. Давалац иницијативе наводи да је оспорена одлука донесена без претходне шире јавне расправе, која би омогућила грађанима који живе у подручјима која обухватају заштитне зоне да дају своје мишљење, затим да није израђен стручни елаборат у вези са предложеним мјерама заштите овог подручја, као и да није прописан начин на који ће се надокнадити штета коју ће домаћинства претрпјети због примјене усвојених мјера.

Будући да поднесена иницијатива није садржавала све неопходне податке за даље поступање Суда у овој правној ствари, дописом од 13. марта 2012. године, који је давалац иницијативе примио 26. марта 2012. године, затражено је од даваоца иницијативе да захтјев прецизира тако што ће навести разлоге на којима заснива свој захтјев, као и одредбе Закона о водама и Устава Републике Српске које сматра да су повриједене у конкретном случају. Истовремено је упозорен да ће, уколико не поступи по наведеном, Суд донијети рјешење којим се иницијатива не прихвата.

Како давалац иницијативе у остављеном року није отклонио наведене недостатке, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка в) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да не прихвати дату иницијативу.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-19/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка а), члана 40. став 5. и члана 61. став 1. т. г) и д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихватају се иницијативе за оцјену уставности члана 5. став 2, члана 45. став 2, члана 47. став 5. и члана 172. ст. 1, 2, 3, 4. и 5. тачка в) Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 134/11).

Образложење

Симо (Рајка) Савановић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 47. став 5. и члана 172. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 134/11). Посебне иницијативе за оцјењивање уставности истог закона Суду су дали и: Ристо Чакаревић из Осјечана, за оцјењивање уставности Закона, а посебно одредбе члана 172. став 4. и став 5. тачка в); Драго Вученовић из Бање Луке, за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 5. став 2, члана 45. став 2, члана 47. став 5. и члана 172. ст. 1, 2. и 3. и Момир Новаковић, за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 172. ст. 1, 2, 3. и 4. Сви иницијатори наводе да је доношењем новог Закона о пензијском и инвалидском осигурању нарушен уставни принцип равноправности и једнакости грађана пред законом, односно одредба члана 10. Устава Републике Српске. Као примјер кршења овог уставног принципа наведено је да осигураници са истим условима за остваривање права на пензију неће остварити исте износе старосне пензије, зависно од чињенице да ли ово право стичу од ступања на снагу важећег закона или је исто право остварено по одредбама претходно важећег закона. Поред наведеног, даваоци иницијатива сматрају да се оспореним законским одредбама врши дискриминација и према новим и према ранијим пензионерима, што је, по њиховом мишљењу, супротно члану 2. Закона о дискриминацији ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 59/09), као и то да се дискриминација врши, односно да се члан 10. Устава Републике Српске крши и прописивањем као у члану 172. став 5. тачка в. Закона, да се за одређена лица неће поново одређивати пензије. Такође, оспоравајући усклађеност одредбе члана 5. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању са чланом 10. Устава, један од иницијатора наводи да законодавац овом одредбом себи даје право да измјенама и допунама Закона укида стечена права, те, уз захтјев за одговор на нека конкретна питања у погледу садржаја члана 45. став 2. и члана 47. став 5. Закона, предлаже да Суд оцијени уставност и ових одредаба. Један од иницијатора наводи да је Законом, а посебно одредбом члана 172. став 4, повриједен принцип владавине права из члана 5. алинеја 4. Устава Републике Српске, јер се на основу исте мијења његово стечено право. На основу изнесеног, те због тога што сматрају да не би требало бити великих разлика у висини пензија код истих износа уплата у пензијски фонд, предлажу да Уставни суд утврди неуставност оспорених законских одредаба.

С обзиром на то да је посебним иницијативама тражено покретање поступка за оцјену уставности истог закона, Суд је, сагласно члану 9. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 114/12 и 29/13), на основу Рјешења број: У-20/12, од 29. маја 2013. године, по иницијативама водио јединствен поступак, припајајући иницијативе: У-22/12, У-37/12 и У-46/12 првоприспјелој иницијативи: У-20/12.

У одговорима на наводе из иницијатива, које је Уставном суду доставила Народна скупштина Републике Српске, прије свега, истиче се да није у надлежности Уставног суда да оцјењује међусобну усклађеност закона уопште, па тако ни Закона о пензијском и инвалидском осигурању и Закона о забрани дискриминације, као и то да је немогуће да се законодавац изјасни у погледу навода о неусаглашености Закона са начелима Устава. Наиме, у одговорима је наведено да се ради о уопштено датим квалификацијама, које не остављају простор за аргументовано упоређивање норме Закона са конкретизованом нормом Устава. Такође, наведено је да предметним нормирањем законодавац није повриједио начело члана 10. Устава Републике Српске, односно да је у надлежности законодавне власти да само-

стално, између осталог, уреди услове за стицање права из пензијско-инвалидског осигурања. У вези с тим наведено је да могуће другачије уређење предметне материје, по мишљењу даваоца иницијатива, није уставноправно релевантно, јер само по себи не подразумева да је позитивно законодавство у супротности са Уставом. Поред тога, истичу да је законодавац позитивним прописивањем узео у обзир захтјеве које пред њега поставља Устав, те да није угрозио начела солидарности и узајамности на којима је базиран систем пензијско-инвалидског осигурања. У вези са изнесеним мишљењем, наведено је да примјена начела солидарности у пензијском систему искључује непосредан и сразмјеран однос између уплаћених доприноса и висине пензија због чега се одређеним категоријама осигураника одређује пензија у већем износу од оног који би им припадао по основу уплаћених доприноса, док се другим одређује пензија у мањем износу од припадајућег, као и то да на висину пензије утиче и обрачунско раздобље из којег се узима износ плате ради обрачуна пензије. Сматрају да је законодавац тај који процјењује да ли објективна разлика оправдава и у којој мјери различито третирање у, иначе, истој или сличној ситуацији, те да Уставни суд није надлежан да цијени цјелиходност оваквог рјешења. Посебно се истиче да нормирањем садржаним у члану 172. став 4. Закона законодавац није повриједио ниједно начело Устава Републике Српске, па тако ни она садржана у члану 5. алинеја 4. и у члану 10. Устава. С обзиром на изнесене аргументацију, као и то да Устав не гарантује обим права по основу социјалног осигурања, предлажу да Суд иницијативе не прихвати.

Оспореним одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 134/11) прописано је: да стечена права из пензијског и инвалидског осигурања могу престати само у случајевима утврђеним овим законом (члан 5. став 2); да за одређивање личних бодова осигураника пензијски стаж може износити највише 40 година (члан 45. став 2); да годишњи лични коефицијент може износити највише четири (члан 47. став 5) и, у члану 172, да корисницима права из пензијског и инвалидског осигурања који су та права остварили по прописима који су примјењивани до почетка примјене овог закона та права се обезбјеђују и даље (став 1) и да се износ новчаног давања по основу права из пензијског и инвалидског осигурања из става 1. овог члана за мјесец у коме је Закон ступио на снагу усклађује у складу са чланом 83. овог закона, почевши од 1. јануара 2013. године (став 2); да ће Фонд, ради примјене става 2. овог члана, по службеној дужности обавијестити кориснике права о износу новчаног давања за мјесец у коме је Закон ступио на снагу (став 3), да ће за кориснике пензије која је одређена од пензијског основа у складу са чланом 87. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 40/02, 47/02, 110/03, 67/05, 20/07, 33/08, 1/09, 71/09, 106/09 и 118/09) Фонд по службеној дужности донијети рјешење о утврђивању новог износа пензије одређене од пензијског основа у складу са чл. 77. до 86. тог закона, од првог дана наредног мјесеца након ступања Закона на снагу (став 4), и да, изузетно од става 4. овог члана, неће се поново одређивати пензије кориснику старосне или инвалидске пензије учесника НОР-а (став 5. тачка в).

У поступку оцјењивања уставности оспорених законских одредаба Суд је имао у виду да је чланом 49. Устава Републике Српске утврђено да се слободе и права остварују, а дужности испуњавају непосредно на основу Устава, осим ако је Уставом предвиђено да се услови за остваривање појединих од њих утврђују законом, те да се законом може прописати начин остваривања појединих права и слобода само када је то неопходно за њихово остваривање. Такође, Суд је, у конкретном поступку, имао у виду да је тачком 12. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава, утврђено да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, и социјално осигурање и друге облике социјалне заштите, као и то да су, према члану 10. Устава, грађани Републике Српске равноправни у слободама, правима и дужностима, једнаки су пред законом и уживају исту правну заштиту без обзира на расу, пол, језик, националну

припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовно стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друго лично својство.

По оцјени Суда, Законом о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 134/11), сходно наведеним уставним овлашћењима, уређења је област пензијског и инвалидског осигурања, као и права и обавезе по овом основу. Чланом 1. Закона прописано је да се овим законом уређују обавезно пензијско и инвалидско осигурање на основу међугенерациске солидарности и добровољно пензијско и инвалидско осигурање за лица која нису обавезно осигурана по овом закону, као и права и обавезе на основу тих осигурања. С обзиром на то да Устав не уређује услове и начин остваривања тих права, па тако ни случајеве престанка стечених права из овог осигурања, услове одређивања личних бодова осигураника, као и износ највишег годишњег личног коефицијента и услове под којима се корисницима права из пензијског и инвалидског осигурања та права обезбјеђују и даље, те начин усклађивања износа новчаних давања по основу наведеног права и обавјештавања корисника права о томе, та питања се, по оцјени Суда, сагласно наведеним уставним одредбама, уређују законом.

Имајући у виду наведено, као и начин на који су оспореним законским одредбама регулисана ова питања, Суд је оцијенио да прописивањем као у оспореним законским одредбама није повријеђен принцип једнакости из члана 10. Устава, односно да се прописани услови и начин остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања једнако односе на све осигуранике који се налазе у истој правној ситуацији прописаној тим одредбама. Наиме, Уставом гарантовани принцип једнакости, по оцјени Суда, односи се на једнакост у правима, а не и на једнакост у условима под којима се поједино право остварује, односно оспореним одредбама Закона не ускраћују се Уставом утврђена права већ се, сагласно наведеним овлашћењима, утврђују услови за остваривање тих права. Тако се, по оцјени Суда, оспореним законским одредбама не ограничавају нити ускраћују права корисника пензијског и инвалидског осигурања који су та права остварили по прописима који су примјењивани до почетка примјене овог закона, већ се обезбјеђује њихова заштита и утврђују правила за начин усклађивања накнаде. Такође, по оцјени Суда, прописивање као у оспореним одредбама Закона да стечена права из пензијског и инвалидског осигурања могу престати само у случајевима утврђеним овим законом и да за одређивање личних бодова осигураника пензијски стаж може износити највише 40 година, а да годишњи лични коефицијент може износити највише четири, сагласно је овлашћењима законодавца из члана 68. тачка 12. Устава да уреди и обезбједи систем у области социјалног осигурања и ствар је законодавне политике коју Уставни суд, сагласно одредби члана 115. Устава, није надлежан да оцјењује. Исто тако, по оцјени Суда, и прописивање као у члану 172. став 4. и став 5. тачка в) Закона ствар је законодавне политике, односно одређивање за које кориснике пензије ће Фонд за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, након ступања Закона на снагу, донијети рјешење о утврђивању новог износа пензије, а за које се изузетно неће поново одређивати пензија, ствар је цјелиходности, за чију оцјену Уставни суд, на основу члана 115. Устава, није надлежан. Код оваквог става, Суд је имао у виду да Устав ниједном својом одредбом не гарантује обим права по основу социјалног осигурања, па тиме ни права на пензију, односно њену висину.

Поред тога, Суд је у Рјешењу број: У-58/05, од 27. фебруара 2007. године, већ заузео став да Устав Републике Српске ниједном својом одредбом не гарантује обим права по основу социјалног осигурања, па тиме ни права на пензију, тако да прописивање начина усклађивања пензија, чиме се одређује њена висина, представља одраз цјелиходне процјене законодавца у уређивању ових правних односа и зависи од материјалних могућности друштва у одређеном периоду.

У погледу тврдње даваоца иницијатива да се оспореним одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању

крше одредбе члана 2. Закона о дискриминацији ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 59/09), Суд је оцијенио да, сагласно одредби члана 115. Устава, није надлежан да оцјењује међусобну усклађеност ових закона.

Цијенећи да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-20/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка а), члана 40. став 5. и члана 61. став (1) т. г) и д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјену уставности чл. 40, 106, 110, 120. и 126. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

Образложење

Клуб Бошњака у Вијећу народа Републике Српске дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјену уставности чл. 40, 106, 110, 120. и 126. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12). Давалац иницијативе је оспорио уставност наведених одредби Закона у односу на одредбе чл. 16, 48, 54, 56. и 60. Устава Републике Српске у односу на члан II став 3. т. е) и к) Устава Босне и Херцеговине и Анекс 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и у односу на члан 6. став 1. и члан 13. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, те члан 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.

Образлажући своје мишљење давалац иницијативе наводи да се овим законом повређују права великог броја Бошњака који, због ратних догађаја, живе ван Републике Српске, тврдећи да не могу активно учествовати у радњама и поступцима у вези са успостављањем новог катастра непокретности, чиме су доведени у неравноправан положај у односу на припаднике других конститутивних народа и Осталих; да промјене, у односу на раније регулисање предметне материје у систему регистрације и евиденције непокретности и стварних права на њима, које узрокују пренос надлежности са судова на органе управе, не могу довести до реалних и објективних стања, нарочито прије доношења и спровођења пописа и реституције одузете имовине; да овај закон није предвидио да комисије за излагање обавезно имају мултиетнички састав; да се оспореним нормирањем доводи у питање постојаност већ стечених права на некретностима, те задире у право власништва гарантовано Уставом и Европском конвенцијом о људским правима и слободама, као и повреде власничког интереса државе Босне и Херцеговине над државном имовином.

С тим у вези давалац иницијативе наводи да оспорена одредба члана 110. Закона није сагласна ни са Законом о стварним правима, истиче ауторитет судске власти, њену независност и самосталност, те предлаже да Суд, у конкретном случају, има у виду Одлуку овог суда, број: У-76/07, од

19. фебруара 2010. године, као и разлоге изнесене од стране Клуба Бошњака у Одлуци број: УВ-11/11, од 28. децембра 2011. године.

У одговору на наводе из иницијативе, који је Уставном суду доставила Народна скупштина Републике Српске, поред тога што иницијативу сматрају непотпуном и неуредном, предлаже се да Суд не прихвати, због ненадлежности *ratione materiae*, тражено оцјењивање сагласности оспореног закона са Законом о стварним правима, нити са Уставом Босне и Херцеговине и Анексом 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини. Уставни основ за доношење оспореног закона, како се наводи, садржан је у т. 6, 10. и 18. Амандмана ХХХП на Устав, којим је замијењен члан 68. Устава, те члану 70. тачка 2. Устава Републике Српске. Уз то, истичу да је легитимно право законодавца да, у вршењу јавне власти, обављање одређених послова изузме из надлежности једних и повјери у надлежност другим органима или институцијама, уколико је извјесно да ће исти релевантну дјелатност обављати компетентније, тачније, поузданије и ефикасније. Такође, подсјећају да је Одлуком Вијећа за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, број: УВ-11/11, од 28. децембра 2011. године, утврђено да Законом о премјеру и катастру Републике Српске није повријеђен витални национални интерес бошњачког народа, јер је оцијенио да је оспорени закон, имајући у виду предмет регулисања, као и начин на који је уређено питање премјера и катастра непокретности, општег карактера и да се једнако односи на све грађане Републике Српске. Поред тога, истичу да је давалац иницијативе погрешно закључио да је Уставни суд Одлуком број: У-76/07, од 19. фебруара 2010. године, надлежност за вођење земљишнокњижне евиденције повјерио судовима, јер је иста раније важећим Законом о земљишним књигама била повјерена судовима, а што у конкретном случају није био предмет оцјене уставности. У погледу навода у вези са Анексом 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, истиче се да је поврат имовине у Републици Српској реализован 99,9%, како је то наведено у извјештајима домаћих и међународних извора, међу којим и УНХЦР-а.

Оспореним одредбама Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12) прописано је: да се катастарски премјер врши у катастарској општини или њеном дијелу, да садржи постављање допунских геодетских референтних тачака за хоризонтално и вертикално позиционирање непокретности, одређивање њихових координата, идентификацију и обиљежавање границе катастарске општине и катастарске парцеле, геодетско мјерење и прикупљање података о непокретностима, о имаоцу права на непокретности, катастарско класирање земљишта, те да се у поступку катастарског премјера може вршити и бонитирање земљишта, да је прије почетка катастарског премјера Управа дужна да у најмање једном медију доступном на читавој територији Републике Српске, Босне и Херцеговине и на интернет страници Управе обавијести јавност о вршењу катастарског премјера и објави позив имаоцима права да учествују у поступку катастарског премјера, као и да јавним оглашавањем позове све имаоце права на земљишту уписане у пописни регистар, катастар земљишта, земљишну књигу, катастар непокретности, односно имаоце права који нису уписани ни у једну евиденцију да изврше обиљежавање граничних тачака парцела (члан 40); да ће се, ради утврђивања и уписа ималаца стварних права на парцелама и објектима чији посебни дијелови нису уписани у књигу уложених уговора или земљишну књигу као етажна својина, основати катастар непокретности у поступку излагања, док се, изузетно, имаоци стварних права уписани у земљишној књизи на објекту чији су посебни дијелови уписани као етажна својина и земљишту за редовну употребу објекта као заједничка својина уписују у катастар непокретности, као и да се, као ималац стварних права за објекте чији су посебни дијелови уписани у књигу уложених уговора или земљишну књигу као етажна својина, уписује лице према стању посљедњег уписа у књигу уложених уговора или земљишну књигу, те да ће се за земљиште за редовну употребу објекта, односно редовну употребу посебних дијелова објекта основати ка-

тастар непокретности у поступку излагања (члан 106); да се за имаоца права својине на објекту утврђује једно од лица: градитељ који има право својине, односно градитељи који имају право сувојине или заједничке својине на парцели, или градитељ који је имаоца другог одговарајућег стварног права на парцели, ако је за објекат издато одобрење за грађење или је објекат изграђен у вријеме када одобрење за грађење није било услов, или градитељ коме је издато одобрење за грађење и употребна дозвола, те да се, изузетно, као имаоца права својине на објекту уписује сувласник или заједничар на парцели, који је од свих осталих сувласника или заједничара стекао право које га овлашћује да на парцели изгради објекат (члан 110); да је одржавање катастра непокретности прикупљање, утврђивање и спровођење насталих промјена на непокретностима, стварним правима на њима и имаоцима тих права, које су од утицаја на податке катастра непокретности, у складу са одредбама овог закона (члан 120); да Управа по службеној дужности, у циљу обезбјеђења ажурности катастра непокретности, прати промјене на непокретностима упоређивањем података катастра непокретности са подацима добијеним периодичним снимањем територије Републике Српске из ваздуха или подацима добијеним другим методама и поступцима, те да су републички и други органи, предузећа, установе и друге организације дужни Управи доставити исправе које су од утицаја на податке о непокретностима и просторним јединицама (члан 126).

У поступку Суд је имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине, те организацију, надлежности и рад републичких органа, као и друге односе од интереса за Републику (т. 6, 10, и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава). Устав, даље, утврђује да послове државне управе обављају министарства и други републички органи управе, који спроводе законе и друге прописе и опште акте, рјешавају у управним стварима, врше управни надзор и обављају друге управне послове утврђене законом, као и да ће конститутивни народи и група Осталих бити пропорционално заступљени у јавним институцијама у Републици Српској, као што су министарства у Влади Републике Српске, општински органи власти, окружни судови у Републици Српској, као и општински судови у Републици Српској (члан 97. ст. 1. и 2. Устава, који је допуњен Амандманом LXXXV).

Полазећи од наведених уставних одредби, Законом о премјеру и катастру Републике Српске уређени су управни и стручни послови који се односе на премјер Републике Српске, катастар непокретности, катастар водова, основне геодетске радове, адресни регистар, топографско-картографско дјелатност. Геоинформациони систем Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, инфраструктуру геопросторних података Републике Српске и геодетске радове у инжењерско-техничким областима (члан 1). Катастарски премјером, у смислу Закона, сматра се геодетско мјерење и прикупљање података о непокретностима и имаоцима права на непокретностима (члан 35. став 1). Вршење премјера и израда катастра непокретности, његово одржавање и обнова, те уписи права на непокретностима су послови од општег интереса за Републику, а управне и стручне послове поводом наведеног, поред послова одређених Законом о републичкој управи, обавља Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове (чл. 6. и 10). Катастарска општина је основна територијална јединица за коју се врши катастарски премјер, оснива, обнавља и одржава катастар непокретности, а која обухвата подручје једног насељеног мјеста, за коју се Законом утврђује назив (члан 38. став 1). Одредбама чл. 71. до 75. Закона уређено је оснивање катастра непокретности према подацима катастарске евиденције, земљишне књиге, књиге уложених уговора о откуп у стамбених зграда и станова и књиге уложених уговора о продаји пословних зграда, пословних просторија и гаража, катастарског или комасационог премјера, као и у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима. Одредбама чл. 90. до 108. Закона пропи-

сане су врсте уписа у катастар непокретности, као и права на непокретностима која се уписују под условима, на начин и по поступку предвиђеним овим законом. Чл. 76. до 86. Закона прописан је састав и услови именовања комисије за излагање, њене дужности, поступак и начин рада, међу којима је и обавеза да објави оснивање катастра непокретности у јавном огласу са прецизно одређеном садржином. Истим законом прописано је право жалбе, у погледу утврђених података премјера и катастарског класирања земљишта, Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове у року од 15 дана од пријема рјешења, док се, у погледу утврђивања права на непокретностима, може покренути спор код надлежног суда у року од 30 дана од пријема рјешења (члан 87).

Имајући у виду наведено, по оцјени Суда, Народна скупштина Републике Српске имала је уставно овлашћење да законом уреди области премјера и катастра непокретности, катастра водова и упис стварних права на непокретностима у оквиру овлашћења законодавног органа утврђеног т. 6, 10, и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава. Наиме, законодавац је, процјењујући природу и значај односа који су у питању, утврдио послове и овлашћење надлежног органа за обављање појединих послова, као и услове за обављање истих. У конкретном случају, оспореним одредбама чл. 40, 106, 110, 120, и 126. Закона о премјеру и катастру Републике Српске законодавац је прописао послове (стручне и управне) које ће обављати Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, под којим условима, на који начин и по којем поступку. Право законодавца да уређује организацију, надлежност и рад државних органа, по оцјени Суда, укључује и право да одређену врсту надлежности, умјесто ранијем, додијели другом државном органу или институцији, јер законско уређивање надлежности није Уставом ограничено. Наиме, Устав Републике Српске не садржи ниједну одредбу на основу које би се прописивање надлежности, у конкретном случају, Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске могло довести у уставноправну везу са пописом становништва и реституцијом одузете имовине.

Поред наведеног, овим законом дефинисан је катастарски премјер као геодетско мјерење и прикупљање података о непокретностима и имаоцима права на непокретностима, који се врши у циљу оснивања или обнове катастра непокретности (члан 35. ст. 1. и 4). Како се оспорене одредбе Закона односе на геодетско мјерење и прикупљање података о непокретностима и имаоцима права на непокретностима, ради оснивања или обнове катастра непокретности, његово одржавање и ажурности, Суд је оцијенио да је питање оправданости вршења катастарског премјера, као и дужност поменуте републичке управе да, на прецизно одређен начин, обавијести јавност о вршењу катастарског премјера, ствар цјелисходности законодавне политике, која се утврђује у поступку доношења закона, а чија оцјена није у надлежности овог суда према одредби члана 115. Устава.

У погледу навода даваоца иницијативе да примјеном оспорених одредби Закона може доћи до немогућности остваривања имовинских права Бошњака, да су тиме доведени у неравноправан положај у односу на припаднике других конститутивних народа и групе Осталих, те да промјене у односу на раније регулисање предметне материје, у систему регистрације и евиденције непокретности и стварних права на њима, које узрокују пренос надлежности са судова на органе управе, не могу довести до реалних и објективних стања, Суд је оцијенио да, сагласно одредбама члана 115. Устава, није надлежан да оцјењује уставност појединих одредаба са становишта начина њихове примјене, прецизности и јасноће.

У вези с наводом да комисија за излагање нема мултиетнички састав, Суд је утврдио да комисија за излагање не припада кругу јавних институција у којим ће конститутивни народи и група Осталих, сагласно Амандману LXXXV на Устав Републике Српске, бити пропорционално заступљени. Како је одредбама чл. 76. до 89. оспореног закона прописан састав и услови именовања комисије за

излагање као стручног тијела, поступак и начин рада, а при чему се ни на који начин не уређују питања персоналних, па тиме ни националног састава комисије, то су, по оцјени Суда, неосновани наводи даваоца иницијативе у погледу обавезног мултиетничког састава ове комисије.

Наводи предлагача с позивањем на одредбе чл. 16, 48, 54, 56. и 60. Устава Републике Српске, према оцјени Суда, нису од утицаја на уставност оспорених чл. 40, 106, 110, 120. и 126. Закона о премјеру и катастру Републике Српске. Наиме, прописивањем као у оспореним одредбама не ограничавају се уставне слободе и права, јер се у односима уређеним овим одредбама слободе и права грађана и својинска заштита не остварују непосредно на основу Устава, већ на основу закона, што произилази из члана 49. ст. 1. и 2, члана 60. Устава, као и т. 6. и 8. Амандмана XXXII Устава Републике Српске.

Такође, Суд је оцијенио да оспореним нормирањем није дошло до повреде ниједног од начела гарантованих Уставом Републике Српске, као ни члана 6. став 1. и члана 13. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, те члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.

У погледу захтјева даваоца иницијативе за оцјену сагласности оспореног закона са Уставом Босне и Херцеговине, Анексом 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, те Законом о стварним правима Републике Српске, Суд није прихватио иницијативу, с обзиром да према члану 115. Устава Републике Српске није у оквиру надлежности овог суда да оцјењује сагласност закона и других прописа Републике Српске са Уставом Босне и Херцеговине, Анексом 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, те међусобну усаглашеност, у овом случају, одредби члана 110. Закона о премјеру и катастру Републике Српске са Законом о стварним правима Републике Српске, јер се ради о прописима исте правне снаге који су донесени од стране истог органа.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-31/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка а), члана 40. став 5. и члана 61. став 1. т. г) и д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. јуна 2013. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјену уставности члана 12. став 1, члана 16. став 1. и члана 17. став 1. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03).

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјену уставности и законитости Одлуке број: 01-216/12, од 23. фебруара 2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/12).

Образложење

Бранислав Бореновић и Драган С. Јовић дали су Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иниција-

тиву за покретање поступка за оцјену уставности члана 12. став 1, члана 16. став 1. и члана 17. став 1. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и уставности и законитости Одлуке број: 01-216/12, од 23. фебруара 2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/12), коју је донијела Народна скупштина Републике Српске. Даваоци иницијативе оспорили су уставност наведених одредби Закона у односу на Амандмане LXVI и LXVII став 4, којим су замијењени преамбула и члан 1. Устава, те чл. 5, 13, 16, 33, 39, 111. и 113. Устава Републике Српске у односу на члан II став 3. тачка к) и став 4. Устава Босне и Херцеговине и Анекс 6. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и чл. 13. и 14. Европске конвенције о људским правима и слободама, те члан 1. Протокола број 1 уз Конвенцију. Поред тога, у иницијативи се наводи да оспорена одлука није у сагласности са цитираним одредбама Устава Републике Српске, као и чланом 2. став 1. тачка 1.1, чланом 3. став 2. т. А), Б), Д), и Е), те чланом 7. став 4. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

У образложењу иницијативе наводи се да оспореним нормирањем није предвиђена жалба на писмену препоруку комисије за избор и предложено ранг-листу са најбољим кандидатима, већ приговор одговорном јавном службенику на коначно именовање, док се копија истог доставља Омбудсмену Републике Српске, који, уколико поступак именовања није спроведен у складу са одредбама овог закона, може дати препоруку. Даваоци иницијативе сматрају да приговор не може бити дјелотворан правни лијек за разлику од жалбе која Законом није предвиђена, јер, како се наводи, препорука Омбудсмена не обавезује, односно није санкционисано супротно поступање, па је због тога оспореним нормирањем дошло до кршења наведених уставних принципа: о неповредивости људског достојанства; једнаке заштите својих права у поступку пред судом и другим државним органом, права на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се рјешава о праву или на законом заснованом интересу; право учешћа у обављању јавних послова и под једнаким условима пријема у јавну службу; права на рад и слободу рада; права на имовину, односно да примјена оспорених одредби Закона доводи до дискриминације грађана по тим основима. У прилог томе наводе лични примјер даваоца иницијативе Драгана С. Јовића као учесника отвореног поступка за избор и именовање чланова Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске.

С тим у вези, сматрају да оспорено нормирање доводи и до неравнојерне заступљености конститутивних народа и групе Осталих у Републици Српској и у Босни и Херцеговини, те да су поједине одредбе овог закона међусобно несагласне, као што је члан 3. став 1. са одредбом члана 3. став 2. тачка д). Предлажу да Суд утврди да оспорене одредбе Закона и оспорена одлука нису у сагласности са Уставом и законом.

У одговору Народне скупштине Републике Српске истиче се: да је иницијатива неуредна и непотпуна, односно да није јасно да ли је у питању заштита мањинских народа или дискриминаторни карактер Закона у односу на све грађане Републике; да тврдње давалаца иницијативе да је оспореним нормирањем дошло до кршења права на имовину, гарантованог Европском конвенцијом о основним људским правима и слободама и права лица које није именовано на одређену позицију, нису основане и у вези с тим указују на правни став који је заузео Суд у Рјешењу број: У-5/07, од 5. јула 2007. године, приликом оцјењивања уставности члана 46. Закона о допуни Закона о висини стопе затезне камате, односно да "право на имовину не постоји до тренутка стицања одређене имовине, а то право не подразумијева и право на стицање имовине"; да, осим уопштене тврдње о повреди права на рад, није прецизирано која су права из члана 39. Устава Републике Српске оспореним прописивањем повријеђена; да су неосновани наводи о повреди права на дјелотворан правни лијек, јер је оспореним чл. 16. и 17. Закона прописано право да било ко може поднијети приговор Омбудсмену на коначно именовање, као и посту-

пање надлежног органа по препоруци истог; да Европска конвенција не познаје општу обавезу недискриминације, већ је заштита по основу члана 14. повезана са другим правима гарантованим овом конвенцијом; да су, с обзиром на материју коју регулишу, неосноване тврдње да оспорено нормирање доводи до неравнојерне заступљености конститутивних народа и Осталих, како у Републици Српској, тако и у Босни и Херцеговини; те да је оспорена одлука донесена у складу са Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске. Сматрају да, у суштини, даваоци иницијативе оспоравају концепт Закона, јер не садржи норме које би по њиховом мишљењу требао да садржи, те да промјену оваквог стања треба тражити у законодавном оквиру, путем измјена и допуна оспореног закона. Предлаже се да Суд иницијативу не прихвати.

Оспореним одредбама Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) прописано је: да ће комисија за избор, након интервјуа и на основу у потпуности документованих одлука сваког члана комисије, путем писмене препоруке предложити ранг-листу са најбољим кандидатима одговорном јавном службенику на даље разматрање, а која садржи све релевантне информације које изборна комисија има о кандидатима и њене препоруке (члан 12. став 1); да било који члан јавности, у случају када постоје докази да принципи утврђени у члану 3. овог закона или поступци нису испоштовани, може поднијети приговор на коначно именоване у складу са одредбама овог закона (члан 16. став 1); да Омбудсмен, када је налаз коначан по питању да поступак именованја није спроведен у складу са одредбама овог закона, може дати препоруку одговорном јавном службенику да се коначно именованје поништи и да се приступи новом поступку именованја (члан 17. став 1).

Оспореном Одлуком број: 01-216/12, од 23. фебруара 2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/12), коју је донијела Народна скупштина Републике Српске, у Надзорни одбор Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука, на период од четири године, изабрани су: Илија Ј. Џомбић, Славниша Сандић, Небојша Лукић, Нада Мирјанић Глувић, Мирјана Остојић и Милош Вукосављевић (тачка 1) и ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске" (тачка 2).

У поступку оцјењивања уставности оспорених одредби Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, Суд је имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено да се уставно уређење темељи на гарантовању и заштити људских слобода и права у складу са међународним стандардима (члан 5. став 1. алинеја 1), да су грађани равноправни у слободама, правима и дужностима и једнаки пред законом (члан 10), те да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, организацију, надлежности и рад државних органа, као и друге односе од интереса за Републику (т. 10. и 18. Амандмана ХХХИ, којим је замијењен члан 68. Устава).

На основу наведених уставних одредби, Суд је утврдио да је Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, у складу са наведеним уставним овлашћењем, уређен отворени поступак избора којим се врши коначно и поновно именованје на позиције у регулисаним органима. Тако су, поред осталог, прописани услови, начин рада и обавеза комисије за избор да одговорном јавном службенику путем писмене препоруке предложи, уз релевантне информације, ранг-листу са најбољим кандидатима, да је кандидат, који је први на ранг-листи и којег је препоручила већина чланова комисије за избор, најуспјешније прошао отворену конкуренцију, да ће одговорни јавни службеник обезбиједити да се изврши коначно именованје тог кандидата, а у супротном биће разматрани кандидати који су рангирани као слједећи на листи са ужим избором за именованје (члан 12). Такође, да било који члан јавности може, у случају кад постоје докази да принципи утврђени у члану 3. овог закона или поступци нису испоштовани, поднијети одговорном јавном службенику приговор на коначно

именованје и да се копија истог доставља Омбудсмену Републике Српске, те да је одговорни јавни службеник дужан о томе обавијестити подносиоца приговора у року од седам дана од дана подношења, док је канцеларији Омбудсмена дужан доставити писмени одговор на приговору у року од четрнаест дана од дана подношења истог. Омбудсмен може предузети све мјере неопходне да се приговор испита, те уколико већина доказа упућује да је коначно именованје извршено у супротности са принципима из члана 3. овог закона и поступцима утврђеним овим законом, дужан је да припреми налаз и закључке, који могу садржавати препоруку тамо гдје докази упућују да је дошло до кршења принципа и процедура утврђених овим законом, и које, без изношења повјерљивих информација, може објавити, укључујући и препоруке, те да исте доставља и лицу које је поднијело приговор (члан 16). Када је налаз коначан по питању да поступак именованја није спроведен у складу са одредбама овог закона, Омбудсмен може дати препоруку одговорном јавном службенику да се коначно именованје поништи и да се приступи новом поступку именованја, а уколико Омбудсмен да препоруке одговорном јавном службенику с циљем да се усвоје нове мјере, исти је дужан да у одређеном временском року обавијести Омбудсмена о поступцима и роковима за спровођење тих поступака на основу наведених препорука, у супротном или ако Омбудсмен није задовољан наведеним одговором или приједлогом мјера на основу његових препорука, своје налазе и препоруке у вези са именованјем упућује Народној скупштини Републике Српске (члан 17).

Имајући у виду наведено, Суд је оцијенио да се оспорено нормирање којим је уређен начин и поступак рада комисије за избор, укључујући интервју и предлагање ранглисте са најбољим кандидатима, могућност подношења приговора, те препорука Омбудсмена, у законом одређеним случајевима, да се коначно именованје поништи и приступи новом поступку именованја, не може сматрати угрожавањем права и слобода човјека и његове личности, нити је доведено у питање Уставом гарантовано право на рад и доступност, под истим условима, радног мјеста и функције (члан 39. Устава), јер се оспорене одредбе једнако односе на сва лица која се налазе у истој правној ситуацији. Исто тако, Суд је оцијенио да су неосноване тврдње даваоца иницијативе да оспорено прописивање доводи до неравнојерне заступљености конститутивних народа и Осталих у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини, јер се оспореним законским одредбама не прави разлика међу субјектима на које се односи ни у смислу равноправног и без дискриминације учествовања конститутивних народа, Осталих и грађана у вршењу власти у Републици Српској. Такође, Суд је оцијенио да се овим одредбама не врши дискриминација ни по било ком другом основу.

Суд сматра да правни лијек против састављене ранглисте није дозвољен јер се не ради о коначном акту, него само о једној фази у поступку избора кандидата. Исто тако Суд је мишљења да је прописивање приговора као правног средства, а не жалбе на коначно именованје, питање цјелисходности законодавне политике у које Суд није овлашћен да улази. При томе се има у виду да је заштита права незадовољних лица коначном одлуком о избору обезбијеђена у судском поступку. Доношење препорука Омбудсмена је уобичајен начин рада ове институције који је предвиђен законом који то регулише (Закон о Омбудсмену) и не може се мијењати другим законима. Дакле, оваквим прописивањем није дошло до повреде уставних принципа из чл. 16, 111. и 113. Устава Републике Српске.

Због свега наведеног Суд је оцијенио да се оспореним нормирањем не доводе у питање ни остали уставни принципи, као ни гаранције из чл. 13. и 14. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, те члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Суд указује да члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију штити само постојећу имовину, што не укључује и заштиту права стицања имовине.

У погледу захтјева за оцјену сагласности оспорених законских одредби са Уставом Босне и Херцеговине,

Анексом 6. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и међусобне сагласности појединих одредби оспореног закона, Суд је оцијенио да, према члану 115. Устава Републике Српске, није у његовој надлежности да оцјењује сагласност закона и других прописа Републике Српске са Уставом Босне и Херцеговине и Анексом 6. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и међусобну сагласност појединих одредби, у овом случају члана 3. став 1, са одредбом члана 3. став 2. тачка д) оспореног закона.

Чланом 115. став 1. т. 1. и 2. Устава Републике Српске утврђено је да Уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката са Уставом и о сагласности прописа и општих аката са законом.

Како из оспорене Одлуке број: 01-216/12, од 23. фебруара 2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/12), произлази, овај акт се односи на индивидуално одређене субјекте и на конкретан поступак именовања. Према томе, оспорени акт и по форми и по садржини има карактер појединачног, а не општег правног акта, због чега Уставни суд, сагласно одредби члана 115. Устава Републике Српске, није надлежан да оцјењује његову уставност и законитост. Сагласно наведеном, Суд је одлучио да, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), због ненадлежности, иницијативу за покретање поступка за оцену уставности и законитости оспорене одлуке не прихвати.

Сматрајући да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-35/12
26. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске

На основу члана 8. став 2. Закона о гасу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 86/07 и 121/12), члана 190. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07 и 50/10), члана 10. став 2. тачка 4. Статута Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске - Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 6/10) и члана 65. Правилника о издавању дозвола ("Службени гласник Републике Српске", број 39/10), одлучујући по захтјеву привредног друштва "Бијељина-гас" д.о.о. Бијељина за измјену дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, на 65. редовној сједници, одржаној 3. јула 2013. године, у Требињу, д о н и ј е л а је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗМЈЕНИ РЈЕШЕЊА О ИЗДАВАЊУ ДОЗВОЛЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ ТРГОВИНЕ И СНАБДИЈЕВАЊА ПРИРОДНИМ ГАСОМ

1. Усваја се захтјев привредног друштва "Бијељина-гас" д.о.о. Бијељина, број: 01-259-3/13, од 31.05.2013. године, за измјену или допуну дозволе, тако да у Рјешењу о издавању дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, број: 01-496-16/11, од 26.01. 2012. године:

- тачка 2. диспозитива Рјешења и тачка 4. Услови дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, број: 01-496-04-2/11/12, мијења се и гласи:

"Дозвола за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом издаје се на период важења до 26.01.2022. године".

- тачка 6.2 Услови дозволе, брише се.

- у табеларном дијелу насловне стране дозволе, текст у рубрици "Период важења дозволе" мијења се и гласи: "до 26.01.2022.".

2. Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

О б р а з л о ж е њ е

Привредно друштво "Бијељина-гас" д.о.о. Бијељина (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднијело је Захтјев за измјену или допуну дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом на прописаном обрасцу који је у Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) запримљен 31.05.2013. године, под бројем 01-259-3/13. Подносилац је у захтјеву навео да је важећа дозвола издата 26.01.2012. године, на период од пет година, па тражи да се измијени рок важења дозволе, у складу са измјенама и допунама Закона о гасу.

У складу са чланом 15. Правилника о издавању дозвола (у даљем тексту: Правилник), Регулаторна комисија је 5. јуна 2013. године обавијестила подносиоца о комплетности захтјева и објавила обавјештење за јавност на својој интернет страници, огласној табли и у дневним новинама "Глас Српске" о поднесеном захтјеву, одредивши рок за достављање коментара јавности и подношење захтјева за стицање статуса умјешача, до 12. јуна 2013. године. До истека рока остављеног у обавјештењу за јавност, Регулаторној комисији нису достављени коментари на захтјев за измјену дозволе, нити захтјеви за стицање статуса умјешача у овом поступку.

Подносилац захтјева је корисник дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, број: 01-496-04-2/11/12, коју је Регулаторна комисија донијела Рјешењем број: 01-496-16/11, на 37. редовној сједници, одржаној 26.01.2012. године. Дозвола је издата на период од пет година, почев од 26.01.2012. године, у складу са чланом 9. став 2. Закона о гасу ("Службени гласник Републике Српске", број 86/07). Такође, тачка 6.2 услови издате дозволе је била дефинисана у складу са чланом 18. став 1. истог закона у коме је наведено да су све дјелатности из сектора природног гаса, укључујући и дјелатност снабдијевања и трговине природним гасом регулисане дјелатности које представљају дјелатности од општег интереса.

Закон о измјенама и допунама закона о гасу ("Службени гласник Републике Српске", број 86/07) ступио је на снагу 2.01.2013. године.

Измијењеним одредбама члана 9. став 2. Закона о гасу прописано је да се дозволе у сектору природног гаса могу издати на период до 10 година, те да се у смислу одредбе члана 18. став 1. овога закона дјелатност трговине и снабдијевања природним гасом не сматра регулисаном дјелатношћу. С обзиром на наведене одредбе и чињеницу да у поступку по захтјеву подносиоца није било коментара јавности, нити захтјева за стицање статуса умјешача на поднесени захтјев, Регулаторна комисија је, на 64. редовној сједници, одржаној 14.06.2013. године, оцијенила да је захтјев подносиоца основан и на основу одредби члана 17. став 3. Правилника, утврдила је Нацрт рјешења о измјени Рјешења о издавању дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом. Поступак по захтјеву је спроведен у складу са одредбом члана 70. став 2. Правилника, будући да је подносилац захтјева навео чињенице и приложиво потребне доказе на основу којих се могу утврдити оправданим разлози за измјену ове дозволе без одржавања јавне расправе.

Дана 17. јуна 2013. године Регулаторна комисија је обавијестила подносиоца захтјева и објавила обавјештење за јавност о утврђеном Нацрту рјешења на својој интернет

страници, огласној табли и у дневним новинама “Глас Српске”, одредивши рок за достављање коментара јавности на Нацрт рјешења, као и рок за подношење захтјева за стицање статуса умјешача, до 26. јуна 2013. године. До истека рока остављеног у обавјештењу за јавност, Регулаторној комисији нису достављени коментари на Нацрт рјешења о измјени Рјешења о издавању дозволе, нити захтјеви за стицање статуса умјешача у овом поступку.

На основу изложеног, а с обзиром да су разлози за измјену ове дозволе основани, одлучено је као у тачки 1. диспозитива Рјешења.

Поука о правном лијеку заснива се на одредби члана 8. став (5) Закона о гасу и одредбама чл. 5. и 15. Закона о управним споровима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 109/05 и 63/11).

Правна поука: Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу, у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења.

Број: 01-259-9/13/R-65-99

3. јула 2013. године
Требиње

Предсједник,
Миленко Чокорило, с.р.

На основу члана 234. тачка 1. и члана 235. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/02, 87/07 и 50/10), члана 18. став 1. Статута Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске – Пречишћени текст (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/10), члана 33. став 1. тачка д. и члана 34. став 5. Пословника о раду Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 59/10), Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, на 66. редовној сједници, одржаној 10.07.2013. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК

О ПОНАВЉАЊУ ТАРИФНОГ ПОСТУПКА

1. Понавља се тарифни поступак за одобрење накнаде за прикључење на дистрибутивну мрежу покренут захтјевом Мјешовитог холдинга “Електропривреда Републике Српске” Требиње Матично предузеће а.д. Требиње, број: 01-6-1/13, од 10.01.2013. године.

2. Поступак из тачке 1. овог закључка поновиће се у дијелу који се односи на прибављање и утврђивање података који утичу на цијену стандардног и нестандартног прикључка, с тим да се радње које су раније предузете у тарифном поступку на које не утичу разлози понављања тарифног поступка неће понављати.

3. Ступањем на снагу овог закључка одлаже се извршење Рјешења о утврђивању накнаде за прикључење објекта крајњих купаца на дистрибутивну мрежу, број: 01-6-19/13/P-64-97, од 14.06.2013. године, објављеног у “Службеном гласнику Републике Српске”, број 57/13.

4. Овај закључак је коначан и ступа на снагу даном доношења, а диспозитив овог закључка објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”, док се Закључак са образложењем објављује на интернет страници и огласној табли Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске.

Напомена: Комплетан Закључак са образложењем објављен је на интернет страници и огласној табли Регулаторне комисије: www.geers.ba, а увид у Закључак може се извршити у службеним просторијама Регулаторне комисије у Требињу, Српска улица број 2.

Број: 01-6-22/13/P-66-129

10. јула 2013. године
Требиње

Предсједник,
Миленко Чокорило, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број АП 476/10, рјешавајући апелацију “SB Softa”, предузећа за производњу рачунара и рачунарских програма д.о.о.

Београд, на основу члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. тачка 2. и члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 60/05, 64/08 и 51/09), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
- Tudor Pantiru, потпредсједник,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Мато Тадић, судија,
- Constance Grewe, судија,
- Мирсад Ђеман, судија,
- Маргарита Цаца-Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 24. маја 2013. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација “SB Softa”, предузећа за производњу рачунара и рачунарских програма д.о.о. Београд, поднесена против Пресуде Врховног суда Републике Српске број 118-0-Рев-08-000 532 од 10. новембра 2009. године и Пресуде Окружног суда у Требињу број 015-0-Пж-07-000 065 од 11. фебруара 2008. године.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. “SB Soft”, предузеће за производњу рачунара и рачунарских програма д.о.о. Београд (у даљем тексту: апелант) из Београда, којег заступа Небојша Рудан, адвокат из Требиња, поднио је 5. фебруара 2010. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Врховног суда Републике Српске (у даљем тексту: Врховни суд) број 118-0-Рев-08-000 532 од 10. новембра 2009. године и Пресуде Окружног суда у Требињу (у даљем тексту: Окружни суд) број 015-0-Пж-07-000 065 од 11. фебруара 2008. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, од Врховног суда, Окружног суда и тужене “Електропривреде” Републике Српске (у даљем тексту: тужена) 14. и 15. октобра 2010. године затражено је да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд и Окружни суд 26. и 30. октобра 2010. године доставили су одговоре на апелацију. Тужена је доставила одговор на апелацију 25. и 30. октобра 2010. године, а током 2010, 2011. и 2013. године у више наврата тужена је достављала допуне одговора на апелацију.

4. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговори на апелацију достављени су апеланту 8. новембра 2010. године, а допуне одговора тужене 8. априла 2013. године достављене су апеланту.

5. Уставни суд је, у смислу члана 93. Правила Уставног суда, одбио захтјев тужене за изузеће Миодрага Симовића, потпредсједника Уставног суда, у одлучивању о предметној апелацији, јер не постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност.

6. Одлуком о допустивости број АП 1340/08 (Одлука Уставног суда број АП 1340/08 од 17. новембра 2008. године, објављена на www.ustavisud.ba), Уставни суд је одбацио апелацију због неисцрпљивања правних лијекова могућих према закону коју је тужена поднијела против Пресуде Окружног суда број 015-0-Пж-07-000 065 од 11. фебруара 2008. године.

III - Чињенично стање

7. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

а) Поступак вођен ради неоснованог коришћења Пословно-информационог система (предмет испитивања пред Уставним судом)

8. Апелант је 12. октобра 2004. године поднио тужбу против тужене којом је тражио да се утврди “да је тужена у периоду од 1. јануара 2000. године до данас неосновано и неовлашћено користила и употребљавала апелантово ауторско дјело означено као Пословно-информациони систем ...у”. С тим у вези, апелант је тражио да се обавезе тужена “... да плати износ од 70.838.398,73 КМ (укупан приход који је тужена остварила – затезна камата на потраживања потрошача електричне енергије коју је тужена об-

рачунала примјењујући Пословно-информациони систем) на име неоснованог и неовлашћеног коришћења апелантовог софтвера Пословно-информационог система... за период од 1. јануара 2000. године до 31. јула 2004. године...”.

9. У образложењу тужбе апелант је, између осталог, навео да је са туженом 22. јануара 1999. године закључио уговор о реализацији Пословно-информационог система за потребе електродистрибутивних предузећа у склопу тужене (у даљем тексту: спорни уговор). Чланом 1. спорног уговора одређен је предмет уговора, и то израда рачунарског програма софтвера за Пословно-информациони систем (у даљем тексту: ПИС). Чланом 4. спорног уговора одређени су цијена и начин плаћања накнаде (аванс око USD 2,4 милиона, у току 12 мјесеци од завршеног и инсталираног софтвера око USD 1,4 милиона и од пријема посла око USD један милион). Тужена није извршила обавезе из уговора нити у погледу плаћања, нити у погледу обезбјеђења претпоставки за имплементацију софтвера због чега је извршила битну повреду спорног уговора. Имплементирајући софтвер и користећи га тужена је стекла значајну корист, тј. реализовала је камате од купаца захваљујући неовлашћеном коришћењу софтвера без којег та средства не би никада остварила. Чланом 10.1 спорног уговора потврђено је начело *racita sunt servanda* које је тужена грубо прекршила због чега, у смислу наведеног члана и члана 219. Закона о обавезним односима (у даљем тексту: ЗОО), овлашћен је да тражи да му тужена исплати наведени износ на име неосновано стечене користи.

10. Пресудом Основног суда у Требињу (у даљем тексту: Основни суд) број ПС-155/04 од 16. маја 2005. године обавезана је тужена да апеланту за период од 1. јула 2000. године до 31. јула 2004. године исплати потраживани износ умањен за дио затезних камата које су искњижене.

11. Одлучујући о жалби тужене, Окружни суд донио је Рјешење број Пж-15/05 од 7. марта 2006. године којим је жалбу уважио и укинуо првостепену пресуду, те предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење с налогом да се изврши увид у предмет број ПС-23/02 и да се саслуша вјештак М. Ш.

12. У поновном поступку апелант је остао при тужбеном захтјеву с тим што је прецизирао тужбени захтјев. Тужена је остала при одговору на тужбу с тим што је поднијела противтужбени захтјев.

13. Пресудом Основног суда број 095-0-ПС-06-000-061 од 29. јануара 2007. године усвојен је апелантов прецизиран тужбени захтјев којим је тражио да се утврди да тужена неосновано и неовлашћено користи апелантово ауторско дјело (ПИС), те да се, у складу с тим, обавезе тужена да му на име неоснованог коришћења ПИС-а за период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године и кроз стечену корист исплати потраживани износ са законским затезним каматама и да се туженој забрани свако даље коришћење ПИС-а. Истом пресудом усвојен је противтужбени захтјев тужене којим је тражила да се апелант на име потпуне реституције због раскида спорног уговора обавезе на плаћање укупног износа од 4.466.977,22 КМ са законским затезним каматама. Такође, истом пресудом одређено је да свака странка сноси своје трошкове. У образложењу пресуде Основни суд је навео да је, између осталог, саслушао вјештака информатичке струке М. Ш. и извршио увид у спис број ПС-23/02 (у пресуди грешком означен број списка као ПС-132/02). Основни суд је истакао да је апелант поставио захтјев за утврђење да је тужена неосновано користила његово ауторско дјело (ПИС), те тражио да се тужена обавезе да му исплати предметни износ. Овај захтјев је заснован на чињеници да је апелант имао ПИС-а којег је уступио туженој на коришћење под условима из спорног уговора. Тужена није уредно измиривала обавезе, односно тужена је признала да је посљедњу рату измирила 14. маја 2001. године. Због неиспуњења обавеза, апелант је туженој од 1. јуна 2001. године забранио даље коришћење ПИС-а, а након тога је 13. октобра 2006. године раскинуо спорни уговор. Међутим, тужена је и након тога наставила да користи његов ПИС. Због наведеног, апелант је истакао да су испуњене процесне претпоставке из члана 219. ЗОО за усвајање тужбеног захтјева. Основни суд је истакао да је апелантов тужбени захтјев основан, зато што је апелант испунио своје обавезе 81,25%, а тужена 33,28% (налаз вјештака информатичке струке), односно да апелант није могао у цијелости да испуни своју обавезу, зато што је тужена током цијелог периода имплементације ПИС-а ову обавезу опструирала. Тужена је неовлашћеном коришћењем ПИС-а од 1. јула 2001. године остварила корист у износу прихода тужене, тј. досуђеног износа, који је утврђен у складу са налазом и мишљењем вјештака финансијске струке. Везано за приговор да у овој правној ствари постоје двије тужбе, Основни суд је истакао да је неоснован, зато што је у међувремену раскинут спорни уговор на којем је био заснован захтјев за испуњење уговора у предмету број ПС-23/02, тако да је раскидом уговора отпала могућност настављања поступка.

14. Одлучујући о жалбама апеланта и тужене, Окружни суд донио је Пресуду број 015-0-Пж-07-000 065 од 11. фебруара 2008. године којом је жалбе уважио, преиначио првостепену пресуду тако што је одбио и тужбени захтјев и противтужбени захтјев.

Истом пресудом Окружни суд је одлучио да свака страна сноси своје трошкове. У образложењу пресуде Окружни суд је навео да се жалба основано указује да је првостепена пресуда заснована на погрешној примјени материјалног права и повреди одредаба парничног поступка. Апелант тужбени захтјев заснива на одредбама члана 132. став 4. и одредбама члана 219. ЗОО. Одредбама члана 132. ЗОО прописани су правни учинци раскида уговора због неиспуњења, а одредбама члана 219. ЗОО прописан је случај употребе туђе ствари у своју корист као облика стицања без основа. Дакле, потпуно је јасно да наведени правни основи представљају различите изворе обавеза и међусобно се искључују. Из тужбеног захтјева произишало да се он заснива на институту неоснованог богаћења, а не на учинку раскинутог уговора (члан 132. ЗОО). Према наводима из тужбе, стечена корист тужене настала је по основи неоснованог коришћења ПИС-а у периоду од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године, дакле, у периоду егзистирања спорног уговора који је раскинут 13. октобра 2006. године. Суштинско питање основаности тужбеног захтјева заснованог на институту неоснованог богаћења искључиво зависи од утврђења да ли постоји правни основ у неком правном послу или закону који би оправдао умањење и увећање имовине. У конкретном случају жалбама се оправдано указује да је спорни уговор раскинут тек у току 2006. године због чега је представљао ваљан правни основ који је омогућавао туженој да у периоду од раскида уговора користи софтвер у складу са уговореним начином реализације. Околност да је апелант својим дописом од 23. маја 2001. године обавијестио тужену да ће коришћење софтвера од 1. јуна 2001. године бити нелегално уколико тужена не измири обавезе, не може да буде основ за закључак да је коришћење софтвера од тужене након 1. јуна 2001. године било неосновано, зато што тај допис не може да има карактер акта којим се уговор раскида и као такав је правно ирелевантан у смислу оцјене постојања уговора. Одлука о раскиду уговора мора да буде саопштена другој страни на сигуран и недвосмислен начин, као што је апелант то учинио путем обавјештења од 13. октобра 2006. године. Због наведеног, тужена у жалби основано истиче да је у периоду од 1. јула 2001. до 31. јула 2004. године спорни уговор био на снази, односно да је био на правној снази, зато што је тужена имала законит правни основ да у том периоду користи спорни софтвер, без обзира на понашање стране у извршењу уговорних обавеза. Окружни суд је, даље, истакао да се жалбом основано указује да карактер “користи” не може да представља обрачуната затезна камата на потраживање по основи продаје електричне енергије купцима из категорије домаћинства, јер не представља обogaћење, него споредно потраживање које прати правну природу главног дуга, који непобитно припада само туженој. Због наведеног, није остварен још један основ института неоснованог богаћења – повећање имовине једног лица “науштрб” смањења имовине другог лица. Осим тога, неспорно је да апелант није повукао тужбу усмјерену на испуњење уговора (предмет број ПС-23/02), чиме би манифестовао своју вољу да одустане од тражења својих права у покренутој парници.

15. Даље, Окружни суд је навео да жалба основано указује на одредбе члана 10.1 спорног уговора које прописују да, уколико једна уговорна страна не поштује преузете обавезе, због чега друга страна буде оштећена, дужна је другој страни да накнади штету и измаклу добит. Међутим, предметна тужба нема карактер тужбе којом се тражи накнада штете, нити измакле добити. Осим тога, жалбом се основано указује на контрадикторност образложења првостепене пресуде са њеном изреком у дијелу у којем се тврди да је апелант, због неиспуњења уговора, “раскинуо уговор са туженом 13. октобра 2006. године, међутим, тужена је и након тога наставила неовлашћено да користи ПИС и по том основу, остварила корист у висини означеној у тужбеном захтјеву”. Није спорно да би употреба софтвера након раскида уговора имала елементе неоснованог коришћења, али из тужбеног захтјева слиједи да је период неовлашћеног коришћења од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године, дакле, период када је на снази био спорни уговор. Даље, првостепени суд је пресуду засновао на налазу и мишљењу вјештака финансијске струке. Међутим, из налаза и мишљења овог вјештака слиједи да се досуђени износ односи на обрачун законске затезне камате у периоду од 1. јула 2000. године до 31. јула 2004. године, а исти износ у изреци побијане пресуде односи се на период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године. Ово неслагање представља повреду одредаба парничног поступка.

16. Одлучујући о апелантовој ревизији, Врховни суд донио је Пресуду број 118-0-Рев-08-000532 од 10. новембра 2009. године којом је ревизију одбио. Истом пресудом Врховни суд је одбио захтјев тужене за накнаду трошкова насталих у поступку по ревизији. Врховни суд је истакао да је другостепена пресуда правилна и законита због следећих разлога: Из стања списка слиједи да апелант тражи да му тужена накнади новчани износ за који се обогатила неовлашћеном коришћењем његовог ПИС-а у периоду од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године. Спорни уговор, закључен 22. јануара 1999. године, двострано је обавезни уговор за који важи правило истовременог испуњења. Због наведеног, нити једна страна није дужна да испуни своју обавезу ако друга страна не испуни или

није спремна да испуни своју обавезу (члан 122. став 1. ЗОО). Нити једна страна није у потпуности испунила своје обавезе из спорног уговора, нити је у том правцу изказала намјеру, што је резултирало споразумним раскидом уговора у јесен 2006. године. У члану 124. ЗОО садржано је опште правило о правима повјерљивца у двострано обавезном уговору када дужник не испуни своју обавезу, тј. повјерљивац може да тражи извршење уговора или његов раскид, а у сваком случају и накнаду штете због неизвршења. Захтјев за извршење уговора и захтјев за раскид уговора не могу да се кумулирају. У конкретном случају апелант се првобитно определио да тражи извршење уговора због чега је 2002. године поднио тужбу против тужене ради испуњења уговора. Он је тек крајем 2006. године изразио вољу да раскине спорни уговор, а све до тада је инсистирао на испуњењу уговорних обавеза (дописи упућени туженој у којим тражи да тужена измири своје новчане обавезе преузете спорним уговором). Врховни суд је, даље, навео да, према одредбама члана 262. ст. 1. и 2. ЗОО, када дужник не испуни обавезу или закасни са њезиним испуњењем, повјерљивац има право да захтијева накнаду штете коју је усљед тога претрпио. Међутим, захтјев за накнаду штете не може да се кумулира са захтјевом за накнаду према правилима о стицању без основа. Одредбама члана 210. став 4. ЗОО регулисано је да обавеза враћања, односно накнаде вриједности настаје и када се нешто прими с обзиром на основу која се није остварила или која је касније отпала. У конкретном случају спорни уговор је био на снази све до јесени 2006. године, што значи да је до тада правни основ спорни уговор постојао и зато нема стицања без основа. У случају када обавеза дужника има своју основу у уговору који је закључен с повјериоцем, неизвршавањем такве обавезе није дошло до неоснованог обогаћења дужника у смислу члана 210. ЗОО. Даље, није могућа примјена ни одредаба члана 219. ЗОО (на чијој примјени апелант инсистира), јер употреба туђе ствари у своју корист постоји само у случају када неко лице правно неосновано употријеби туђу ствар и на тај начин оствари корист, а у конкретном случају тужена је имала правну основу за коришћење ПИС-а.

17. Врховни суд је истакао да апеланту не припада накнада ни у смислу члана 132. став 4. ЗОО, јер наведене одредбе регулишу питање реституције у случају раскида уговора, која има циљ успостављање ранијег стања. Уговор је раскинут 2006. године, а тужбом се тражи накнада за период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године, тј. за период у којем је спорни уговор био на снази. Даље, Врховни суд је навео да нису основани нити ревизиони наводи да је тужена неелегално користила ПИС с обзиром на то да јој је то апелант забрањено наведеним дописом, те да тужена није могла да користи права из спорног уговора уколико није испуњавала уговорне обавезе, зато што, када једна страна не поштује уговор, односно не извршава своје обавезе, друга страна може да тражи раскид или испуњење уговора, али не може да забрани другој страни да користи права из уговора све док уговор правно постоји.

18. Осим тога, нису основани ревизиони наводи да се неосновано стечена корист састоји од затезних камата које тужена обрачунава неуредним платишама. Камата је споредно потраживање које је везано за главно потраживање, односно она дијели судбину главног дуга. У конкретном случају се главно потраживање односи на дуг по основу утрошка електричне енергије, што је приход тужене по основу закона и општих аката тужене, који није у било каквој вези са спорним уговором. Због тога је и камата на главни дуг приход тужене, па њиховом наплатом се тужена није неосновано обогатила, нити је апелант осиромашео. Није прихватљив апелантов став да је ПИС омогућио туженој наплату камата, јер је ПИС коришћен за обраду података који се односе како на главни дуг, тако и на камате. Наиме, тужена је и без коришћења ПИС-а могла да обрачуна затезне камате.

б) Поступак вођен ради испуњења спорног уговора

19. Апелант је 23. априла 2002. године поднио тужбу против тужене ради испуњења спорног уговора. У тужби апелант је навео да му је тужена само дјелимично платила уговорени износ (1.846.026,24 USD), чиме је апеланту битно отежала реализацију уговорених обавеза, тј. да му тужена укупно дугује 4.533.095,91 USD. Рјешењем Основног суда број РС-23/02 од 19. фебруара 2003. године, које је потврђено Рјешењем Округног суда број Гж-84/03 од 28. марта 2003. године, прекинут је поступак до доношења одлуке у кривичном предмету број Ки-96/02 против окривљеног С. М. због кривичног дјела закључивање штетног уговора из члана 255. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске. Апелант је 17. новембра 2004. године поднио предлог за наставак поступка. Рјешењем Основног суда број РС-23/02 од 29. децембра 2004. године одређено је да се прекинути поступак настави. Одлучујући о жалби тужене, Рјешењем Округног суда број Пж.8/05 од 2. августа 2005. године жалба је уважена и укинуто рјешење од 29. децембра 2004. године, те предмет враћен на поновни поступак.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

20. Апелант сматра да му је побједним пресудама повријеђено право на правично суђење из члана II/3. е) Устава Босне и Херцеговине

и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана II/3. к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

21. Апелант истиче да су разлози другостепене пресуде у погледу правног основа за коришћење ПИС-а супротни општим начелима ЗОО које су уговорне стране дужне да поштују. Тужена није испунила своје обавезе због чега је он дописом од 23. маја 2001. године поново тражио да тужена испуни своје обавезе и уједно је обавијестио тужену да ће коришћење ПИС-а сматрати неовлашћеним уколико тужена не измири своје обавезе. Тужена је у противуговорном захтјеву навела да је престала да испуњава обавезе 14. маја 2001. године. Округни и Врховни суд нису узели у обзир да је апелант и формално раскинуо уговор током 2006. године, а тужена је и даље наставила да користи ПИС као да се ништа није десило, не плаћајући апеланту ништа. С тим у вези, наведено треба довести у везу са одредбама члана 210. став 4. ЗОО које прописују обавезу враћања, односно накнаду вриједности кад се нешто прими с обзиром на основ који се није остварио, или који је касније отпао. Непобитно је да у конкретном случају основ правног посла никада није био остварен, јер је апелант 23. маја 2001. године упозорио тужену да неелегално користи софтвер. Раскидом уговора 2006. године престаје било какав правни основ за коришћење ПИС-а, али га тужена и даље користи, што је супротно одредбама члана 210. став 4. ЗОО. Апелант истиче да је потпуно немарено и начело дужности испуњења обавеза, *rastra sunt servanda*, које је у домаћем праву прописано одредбама члана 17. ЗОО. Став Округног и Врховног суда да он, у смислу члана 124. ЗОО, нема право раскинути уговор није правилан, јер ни он није испунио до краја своју обавезу, зато што је он у одлучујућем дијелу испунио своју обавезу. Апелант наводи да је он поступао у смислу члана 132. ст. 2. и 4. ЗОО, јер је 23. маја 2001. године упутио допис туженој, а 13. октобра 2006. године обавијестио тужену да раскида спорни уговор. Прије инсталације ПИС-а тужена није могла да изврши обрачун законских затезних камата, тако да је потпуно јасно да је имала корист од ПИС-а. Апелант наводи да је произвољно примјењена одредба члана 219. ЗОО. Тужена је упозорена да неелегално користи његов софтвер, јер није испунила уговорне обавезе, а непобитно је да је тужена имала корист од његовог софтвера (омогућавање и наплата затезних камата). Апелант истиче и да му је онемогућено да користи право из члана 262. став 1. ЗОО, тј. да као вјеровник обавезноправног односа захтијева испуњење обавезе од дужника.

22. Апелант наводи да је он у цијелости изгубио спор иако су Округни и Врховни суд констатовали да је апелант испунио своју уговорну обавезу у омјеру од 81,25 %, а да је тужена своју обавезу испунила са 33,28%. Произилази да тужена није поштовала своје обавезе у претежном дијелу, али да за Округни и Врховни суд наведено није значајно, тј. то што тужена користи ПИС а да при томе не плаћа ништа, није битно.

23. Апелант, даље, наводи да, у складу са одредбама члана 2. ЗПП, суд примјењује материјално-правну норму према сопственој оцјени и није везан за наводе странака, а у одредбама члана 53. став 3. Закона о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП) прописано је да суд није везан правним основом тужбеног захтјева. Округни и Врховни суд морали су испитати његов захтјев у складу са другим релевантним одредбама ЗОО. Судови су требали да узму у обзир начело једнаке вриједности давања, дужност испуњења обавеза, права друге стране кад једна страна не испуни обавезу, учинак раскида, употребу туђе ствари и испуњење и посљедице неиспуњења. Апелант, даље, наводи да је другостепени суд у цијелости одбио тужбени захтјев, а да при томе није навео нити један разлог из члана 229. ЗПП.

24. Апелант наводи да чињеница да тужба за испуњење уговора није повучена у предмету број РС 23/02 у којем је поступак прекинут 23. априла 2002. године нема значаја, јер је уговор престао да постоји, а тиме и могућност наставак поступка за његово испуњење (не може да се тражи испуњење непостојећег уговора).

25. Даље, апелант указује на пристрасност, јер садашњи пуномоћник тужене Југослав Милановић за вријеме вођења поступка у предмету број РС.23/02 поступао је као уредујући судија. Наведено не само да је супротно одредби члана 37. став 5. тачка 4. Закона о адвокатури Републике Српске него је показао да је као судија фактички заступао интересе тужене, јер је незаконитим рјешењем донио одлуку о прекиду поступка и тиме допринио да дође и до повреде права на правично суђење у разумном року.

26. Повреду права на имовину апелант налази у неовлашћеном лишавању апеланта да користи дио своје имовине. Наиме, неспорно је да је имовина економска вриједност његовог софтвера. Апелант наводи да је он у претежном дијелу испунио своје обавезе, а тужена то није. Његова тужба је произвољно одбијена тако да је извршено незаконито мијешање у његово право на имовину. Јасно је да се у конкретном случају ради о очекиваној добити – његовој имовини коју је он извјесно остварио испуњењем обавеза са 81,25 %. Пресудама Округног и Врховног суда извршено је грубо кршење његових права на имовину.

27. Апелант тражи да Уставни суд, у смислу члана 64. став 2. Правила Уставног суда, донесе пресуду у меритуму и да остави на снази пресуду Основног суда, јер се ради о спору који, иначе, дуго траје са аспекта стандарда суђења у разумном року.

28. Апелант је дописом од 16. марта 2011. године ургирао да Уставни суд поступа у предмету и затражио да се предмет приоритетно узме у рад, због дужине трајања цијелог поступка у овом предмету у којем је дошло до повреде права на суђење у разумном року, као што је већ истакнуто у апелацији, те висине спора која ће створити непотребну штету коју ће дужник тријети плаћањем камата. Апелант је у допису, такође, истакао да у прилогу доставља наредбу Окружног тужилаштва Бања Лука од 10. маја 2010. године којом је обустављена истрага против Слободана Мрдића, чији је статус генерални директор тужене (закључење штетног уговора), и Петра Бабића (порезна утаја). Из овога слиједи да је наведено доказ да је исконструисана истрага против бившег директора тужене у сврху стварања инцидентног питања за прекид поступка, што је тврдио и у апелацији.

б) Одговор на апелацију

29. Врховни суд је истакао да нису повријеђена права која апелант наводи у апелацији. Своје обавезе апелант у потпуности није испунио и не припада му право да тражи од тужене извршење њених обавеза. Све до 2006. године апелант је инсистирао на испуњењу уговора да би, након тога, свој захтјев засновао на институту раскида уговора. Његова тврдња да је и након 2006. године, тј. након раскида уговора, тужена противправно користила његов софтвер је ирелевантна, јер се тужбеним захтјевом тражила накнада само за период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године. У овој парници обје стране су поставиле тужбене захтјеве тако да су нетачне апелантове тврдње да су судови судили искључиво у корист тужене. Врховни суд је истакао да није повријеђен временски период за исплату камате које обрачунава и наплаћује од неуредних платиша електричне енергије. Ове камате су приход тужене и ни по којем законском основу не припадају апеланту, тако да не могу да се сматрају његовом очекиваном имовином.

30. Окружни суд је навео да нису основани апелантови наводи, те предложио да се апелација одбије као неоснована.

31. Тужена (у одговору који је потписао пуномоћник тужене, адвокат М. М.) је истакла да су апелантови наводи паушални. Наиме, апелант у једном дијелу апелације наводи да је поднио тужбу ради испуњења спорног уговора, а у другом дијелу тврди да је раскинуо спорни уговор. Даље, тужена наводи да је посебно апсурдан дио захтјева у којем се тражи да тужена апеланту исплати камате које је наплатила на име кашњења уплата потрошача електричне енергије. Тужена истиче да је Врховни суд указао да је спорни уговор био на снази до јесени 2006. године, што значи да је до тада правни основ постојао, тако да нема стицања без основа. Осим тога, Врховни суд је правилно указао да потраживање не постоји ни у смислу члана 219. ЗОО, јер постоји правни основ, тј. спорни уговор.

32. Тужена (у одговору који су потписали пуномоћници тужене, адвокати Р. П. и Ј. М.) је навела да је у апелацији наведено да је заступник подносиоца апелације Небојша Рудан, адвокат из Требиња. Међутим, из апелације је видљиво да тај адвокат није потписао апелацију, а из потписа апелације није могуће утврдити ко је потписник апелације, јер се не наводи његово име, његов статус и његова правна подобност да потпише предметну апелацију поготово ако се има у виду да апелација није писана нити у Требињу, одакле је апелантов заступник, нити у Београду, гдје је апелантово сједиште. Посебно је индикативно да је апелација писана 5. фебруара 2010. године, те да је исти дан непосредно предана у суд, што код тужене покреће озбиљну сумњу ко стоји иза ове апелације. Тужена је истакла да апелација није уредна и предложила да Уставни суд, у складу са чланом 20. Правила Уставног суда, затражи од апеланта да уклони наведене недостатке.

33. Даље, тужена је предложила да ОХР учествује у поступку, будући да је пословање тужене, укључујући и спорни уговор, било предмет посебне истраге антикорупционог тима ОХР-а, који је захтијевао процесуирање одговорних лица. Предмет се налази пред Тужилашвом БиХ и у фази је истраге. У допису од 25. фебруара 2005. године ОХР је истакао да се међу власницима лиценци "Ogacle" не налази апелант. Тужена је, даље, навела да је предмет узет приоритетно у рад иако није постојала апелантова ургенција. Ова чињеница изазива оправдану сумњу у пристрасност тадашњег председника Уставног суда, који је након једног конкретног текста у листу "Press" "устао" у заштиту овог предмета, заборављајући при томе колико је времена потрошено на указивање на криминал у вези са спорним уговором. Тужена је предложила изузеће Миодрага Симовића, потпредседника Уставног суда.

34. Тужена је, даље, навела да образложења побијаних пресуда не остављају утисак било какве произвољности, јер садрже конзистентне разлоге на основу којих је закључено да је апелантов тужбени захтјев неоснован. Апеланту је заступао адвокат који познаје право, тако да је заиста збуњујуће становиште из апелације да суд треба да тражи правни основ који би био основан. Даље,

тужена истиче да није повријеђено апелантово право на имовину, јер апелант није дефинисао имовину. Наиме, у овом случају се преплићу заштита интелектуалне својине, неовлашћено коришћење те својине, што, заправо, није предмет овог спора. Посебно не може да се говори о имовини, јер апелант није власник лиценце "Ogacle" на којој је засновао софтвер који је предмет спорног уговора. Тужена, даље, наводи да апелант предлаже да Уставни суд мериторно ријешити предметну апелацију. Међутим, одредба члана 64. став 2. Правила Уставног суда је неуставна, јер Уставни суд није суд четвртог степена, односно не постоји уставни основ на темељу којег би Уставни суд могао мериторно да суди. У односу на апелантове наводе да му је повријеђено право на суђење у разумном року, тужена наводи да су неосновани ако се има у виду број одржаних рочишта, те број донесених одлука.

35. Тужена је истакла да је апелант злоупотребио институт апелације, искривљујући истину како би Уставни суд довео у заблуду, те који би укидањем побијаних пресуда апеланту омогућио неовлашћену наплату 54 милиона КМ са затезним каматама од тужене. Уколико би дошло до наведеног, то би значило велики губитак за тужену (1/3 вриједности укупне годишње потрошње електричне енергије у Републици Српској), што би проузроковало отварање стечајног поступка над туженом услед чега би био угрожен електроенергетски сектор у Републици Српској. Осим тога, покренута је истрага због кривичног дјела закључивање штетног уговора која још није окончана.

36. У допунама од 1 до 7, уз које је достављен низ докумената, тужена је навела да апелацију треба одбацити, будући да ју је поднијело неовлашћено лице. Наиме, апелацију је потписао Петар Бабић, један од апелантових сувласника, а не директор, као апелантов законски заступник или евентуално адвокат као овлашћени пуномоћник. Из рјешења Трговачког суда у Београду слиједи да је као апелантов заступник уписана Ведрана Сушак и да, осим ње, нити једно друго лице није овлашћено да поднесе апелацију. Уз апелацију није достављено било какво овлашћење у писаном облику како је то предвиђено одредбама члана 19. став 6. Правила Уставног суда. Осим тога, тужена је поновила да апелант није посједовао лиценцу "Ogacle" тако да су нетачне његове тврдње да је софтвер апелантова својина, односно да представља његово ауторско дјело.

V - Релевантни прописи

37. Закон о обавезним односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85 и 57/89, те "Службени гласник РС", бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04) у релевантном дијелу гласи:

Права једне стране кад друга стране не испуни своју обавезу
Члан 124.

У двостраним уговорима, кад једна страна не испуни своју обавезу, друга страна може, ако није што друго одређено, захтијевати испуњење обавеза или, под условима предвиђеним у идућим члановима, раскинути уговор простом изјавом, ако раскид уговора не наступа по самом закону, а у сваком случају има право на накнаду штете.

Дјејство раскида
Члан 132.

1) Раскидом уговора обје стране су ослобођене својих обавеза, изузев обавезе на накнаду евентуалне штете.

2) Ако је једна страна извршила уговор потпуно или дјеломично, има право да јој се врати оно што је дала.

3) Ако обје стране имају право захтијевати враћање датог, узајамна враћања врше се по правилима за извршење двостраних уговора.

4) Свака страна дугује другој накнаду за користи које је у међувремену имала од онога што је дужна вратити, односно накнадити.
[...].

СТИЦАЊЕ БЕЗ ОСНОВА

Одсјек 1.

ОПШТЕ ПРАВИЛО

Члан 210.

Кад је неки дио имовине једног лица прешао на било који начин у имовину неког другог лица, а тај прелаз нема свој основ у његовом правном послу или у закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће - да накнади вриједност постигнутих користи.

Обавеза враћања, односно накнаде вриједности настаје и кад се нешто прими с обзиром на основ који се није остварио или који је касније отпао.

Употреба туђе ствари у своју корист
Члан 219.

Кад је неко туђу ствар употребио у своју корист, ималац може захтијевати, независно од права на накнаду штете, или у одсуству ове, да му овај накнади корист коју је имао од употребе.

Испуњење обавезе и последица неиспуњења

Члан 262. ст. 1. и 2.

(1) Повјерилац у обавезном односу је овлаштен да од дужника захтијева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савјесно у свему како она гласи.

(2) Кад дужник не испуни обавезу или закасни са њеним испуњењем, повјерилац има право захтијевати и накнаду штете коју је усљед тога претрпио.

38. Закон о парничном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 58/03, 85/03, 74/05 и 63/07) у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

У парничном поступку суд одлучује у границама захтјева који су стављени у поступку. Суд у поступку примјењује материјално право по властитој оцјени и није везан за наводе странака у погледу материјалног права.

Члан 53. ст. 3. и 4.

Суд није везан за правни основ тужбеног захтјева.

Суд ће поступити по тужби и кад тужилац није навео правни основ тужбеног захтјева.

Члан 229. т. 1, 2. и 4.

Другостепени суд ће, у сједници вијећа или на основу одржане расправе, пресудом преиначити првостепену пресуду, ако утврди да постоји један од следећих разлога изнесених у жалби:

1) ако је утврдио да постоји повреда одредаба парничног поступка, осим у случајевима из члана 227. овог закона;

2) ако је у сједници вијећа другачијом оцјеном исправа и посредно изведених доказа већ изведених пред првостепеним судом утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди;

4) ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно примијенио материјално право;

39. Закон о адвокатури Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/07 и 59/08) у релевантном дијелу гласи:

Члан 37. став 2. тачка 4.

Адвокат ће одбити заступање:

ако је у истом предмету он или члан или запослени адвокатске канцеларије или друштва поступао као судија, јавни тужилац, овлашћено службено лице Министарства унутрашњих послова или као службено лице у органу управе;

VI - Допустивост

40. У складу са чланом VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

41. У складу са чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

42. Уставни суд, прије свега, сматра да тужена наводи да је апелацију поднијело неовлашћено лице, тј. да лице које је потписало апелацију није овлашћено за заступање апеланта, односно да је у апелацији наведено да апеланта заступа Небојша Рудан, адвокат из Требиња, али из апелације је видљиво да тај адвокат није потписао апелацију. Осим тога, уз апелацију није достављено било какво овлашћење у писаном облику, како је то предвиђено одредбама члана 19. став 6. Правила Уставног суда. Због наведеног, тужена је предложила да се апелација одбаци, зато што ју је поднијело неовлашћено лице, у смислу члана 16. Правила Уставног суда.

43. Уставни суд сматра да одредбе члана 19. став 2. Правила Уставног суда прописују да, поред осталог, апелација мора да садржи потпис подносиоца апелације. У складу са одредбама члана 19. став 6. Правила Уставног суда, ако подносилац апелације има заступника, заступник мора да приложи овлашћење за заступање у писаном облику. У конкретном случају предметну апелацију је својеручно потписало лице које је потписало спорни уговор и апелација је овјерена печатом апеланта као правног лица. Даље, у апелацији је наведено да је контакт-лице за преписку са Уставним судом Небојша Рудан, адвокат из Требиња, који је у апелацији наведен као апелантов заступник, а у предмету се налази овлашћење од 28. јануара 2010. године којим је апелант овластио наведеног адвоката да у апелантово име поднесе апелацију Уставном суду против побијане пресуде Врховног суда. Из достављене документације слиједи да је апелантов заступник Небојша Рудан био апелантов адвокат пред редовним судовима. Уставни суд уочава да су одговори на апе-

лацију достављени овом адвокату 8. новембра 2010. године, да се наведени адвокат није оглашавао у вези са било каквим сумњама о овлашћењу, те да у спису не постоји било каква документација да је апелант оспоравао овлашћење дато овом адвокату. Апелант је био страна у поступку пред редовним судовима због чега је јасно да има правни интерес да поднесе апелацију, а апелација је потписана и овјерена апелантовим печатом. Имајући у виду све наведено, Уставни суд оцјењује ове наводе тужене неоснованим.

44. Даље, Уставни суд сматра да је предмет оспоравања апелацијом Пресуда Врховног суда број 118-0-Рев-08-000 532 од 10. новембра 2009. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апелантов заступник Небојша Рудан, адвокат, примио је 11. децембра 2009. године, а апелација је поднесена 5. фебруара 2010. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 16. став 1. Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 16. ст. 2. и 4. Правила Уставног суда, јер није очито (prima facie) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због којег апелација није допуштена.

45. Имајући у виду одредбе члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 16. ст. 1, 2. и 4. Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација у овом дијелу испуњава услове у погледу допуштивости.

VII - Меритум

46. Апелант оспорава пресуде Врховног и Округног суда, тврдећи да му је тим пресудама повријеђено право на правично суђење из члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције и право на имовину из члана II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

47. Члан II/3. Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2. овог члана, а она обухватају:

[...]

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

Члан 6. став 1. Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом. [...]

48. Прије свега, Уставни суд сматра да се ради о поступку у којем је тужилац тражио накнаду због неовлашћеног коришћења његовог софтвера, тако да се ради о предмету који је грађанско-правне природе. У складу са наведеним, члан 6. став 1. Европске конвенције је примјењив у конкретном случају. Према томе, Уставни суд мора да испита да ли је поступак пред судом био правичан онако како то захтијева члан 6. став 1. Европске конвенције.

49. Дакле, апелант сматра да су Округни и Врховни суд произвољно примијенили одредбе ЗОО, јер је неспорно да је тужена имала корист од његовог софтвера (омогућавање и наплата затезних камата). Осим тога, апелант наводи да су судови морали расправити о тужбеном захтјеву у вези са другим релевантним одредбама, те да је другостепени суд у цијелости одбио тужбени захтјев, а да при томе није навео нити један разлог из члана 229. ЗПП. Апелант указује на дужину предметног поступка, те на пристрасност у вези са предметом ради испуњења уговора (ПС-23/02).

50. Уставни суд, прије свега, подсјећа да није надлежан да врши проверу утврђених чињеница и начина на који су редовни судови протумачили позитивно-правне прописе осим уколико одлуке редовних судова крше уставна права. То ће бити случај када одлука редовног суда не укључује или погрешно примјењује уставно право, када је примјена позитивно-правних прописа била очито произвољна, када је релевантни закон сам по себи неуставан или када је дошло до повреде основних процесних права, као што су право на правичан поступак, право на приступ суду, право на ефективан правни лијек и у другим случајевима (види, Уставни суд, Одлука број У 29/02 од 27. јуна 2003. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 31/03). Такође, правичност поступка се оцјењује на основу поступка као цјелине (види, Уставни суд, Одлука број У 63/01 од 27. јуна 2003. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 38/03, и Европски суд за људска права, Thomas против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Уставни суд подсјећа и на праксу Европског суда за људска права из које произилази, такође, да су домаћи судови дужни да образложе своје пресуде, при чему не морају да дају детаљне одговоре на сваки навод, али ако је поднесак суштински важан за исход предмета, суд се у томе случају у својој пресуди мора њиме посебно позабавити.

Дакле, судска одлука мора да има разлоге на којима је заснована и мора да има образложење поготову на поднесак који је суштински важан за исход спора. У противном, постоји повреда члана 6. став 1. Европске конвенције (види, Европски суд, Van der Hurk против Холандије, пресуда од 19. априла 1994. године, став 61).

51. Уставни суд сматра да из образложења првостепене пресуде којом је усвојен апелантов тужбени захтјев слиједи да, пошто је утврђено да је апелант ималац ПИС-а, а пошто је тужена неовлашћеним коришћењем ПИС-а остварила наведену корист, испуњене су претпоставке из члана 219. ЗОО због чега је апеланту досудно предметни износ.

52. Међутим, пресудом Окружног суда наведена пресуда је преиначена и одбијен апелантов тужбени захтјев у цијелости. Из образложења пресуде Окружног суда слиједи да околност да је апелант дописом од 23. маја 2001. године обавијестио тужену да ће коришћење софтвера од 1. јуна 2001. године бити нелегално уколико тужена не измири обавезе, не може бити основа за закључак да је коришћење софтвера од тужене након 1. јуна 2001. године било неосновано. Тужена је у периоду од 1. јула 2001. до 31. јула 2004. године имала законит правни основ да у том периоду користи спорни софтвер без обзира на понашање страна у извршењу уговорних обавеза. Изрека пресуде је нејасна и неразумљива и у супротности је са изведеним доказима.

53. Из образложења пресуде Врховног суда слиједи да се апелант првобитно определио да тражи извршење уговора због чега је 2002. године поднио тужбу против тужене ради испуњења уговора. Он је тек крајем 2006. године изразио вољу да раскине спорни уговор, а све до тада је инсистирао на испуњењу уговорних обавеза. У смислу одредаба члана 262. ст. 1. и 2. ЗОО, тужбени захтјев није основан, јер захтјев за накнаду штете не може да се кумулира са захтјевом за накнаду по правилима о стицању без основа. Ни одредба члана 210. став 4. ЗОО није примјењива, зато што је спорни уговор био на снази све до јесени 2006. године, што значи да је до тада правни основ/спорни уговор постојао и зато нема стицања без основа. Осим тога, није могуће примјенити ни одредбе члана 219. ЗОО, јер је тужена имала правни основ за коришћење ПИС-а. Апеланту не припада накнада ни у смислу члана 132. став 4. ЗОО, јер наведене одредбе регулишу питање реституције у случају раскида уговора.

54. Уставни суд подсјећа да су апелант и тужена 22. јануара 1999. године закључили спорни уговор којим се апелант обавезао да ће инсталирати ПИС код тужене (члан 1.1 спорног уговора), а тужена се обавезала да ће исплатити апеланту накнаду (чл. 4.1 - 4.4 спорног уговора). Апелант је поднио тужбу против тужене ради исплате накнаде због неоснованог коришћења његовог ПИС-а, зато што тужена није имала правни основ да користи ПИС, јер је он дописом од 23. маја 2001. године обавијестио тужену да ће коришћење ПИС-а бити нелегално ако тужена не измири своје обавезе. Побјаним пресудама одбијен је апелантов тужбени захтјев, јер судови нису оцијенили садржину дописа од 23. маја 2001. године као документ којим је апелант раскинуо уговор због чега је, према ставу суда, тужена у периоду од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године имала правни основ да користи ПИС.

55. Уставни суд, даље, подсјећа да је апелант поднио двије тужбе против тужене, и то прву 23. априла 2002. године ради испуњења спорног уговора, а другу 12. октобра 2004. године ради неоснованог и неовлашћеног коришћења ПИС-а. Уставни суд уочава да из садржине дописа од 23. маја 2001. године који је апелант упутио туженој слиједи: "Претходним дописом од 3. маја 2001. године смо Вас обавијестили да више нисмо у могућности да обављамо активности на реализацији, одржавању и развоју ПИС-а. Овим дописом Вас обавјештавамо о сљедећем: 1. Почевши од 1. јуна 2001. године коришћење информатичких рјешења апеланта ће бити нелегално уколико тужена до тада не измири своје доспјеле обавезе. 2. Услед организационих измјена у апеланту, послове везане за књиговодствени информациони систем тужене ћемо моћи поново да обављамо тек након шест мјесеци од измирења обавеза тужене. На организационе измјене смо били принуђени услед дуготрајног неизмирења финансијских обавеза тужене, али и из разлога што нисмо упознати са званичним ставом тужене поводом питања даље реализације уговора."

56. Уставни суд сматра да одредбе члана 124. ЗОО прописују да, у случају неиспуњења уговорних обавеза од једне уговорне стране, предвиђају могућност да друга уговорна страна тражи или испуњење уговора или да једнострано раскине уговор простом изјавом воље, дакле, омогућавају или једну или другу радњу. Уставни суд оцјењује аргументованим образложење побјаних пресуда да је спорни уговор егзистирао до када је раскинут, а то је до 13. октобра 2006. године, односно не налази произвољност у ставу суда да из дописа од 23. маја 2001. године слиједи да је апелант тражио испуњење уговорних обавеза, као једну од радњи у смислу члана 124. ЗОО. Даље, апелант је поставио тужбени захтјев тако што је, због неоснованог коришћења ПИС-а у смислу члана 219. ЗОО, тражио да му тужена исплати предметни износ за период од 1. јула 2001. годи-

не до 31. јула 2004. године. Уставни суд је претходно закључио да је образложење побјаних пресуда аргументовано из којег слиједи да је спорни уговор, као правни основ, егзистирао до 13. октобра 2006. године, а да апелант тражи накнаду за период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године, што указује управо, како произилази из образложења побјаних пресуда, да није испуњен основни услов да би се могло, у смислу одредаба члана 219. ЗОО, удовољити тужбеном захтјеву. Осим тога, Уставни суд оцјењује образложење побјаних пресуда аргументованим да није могућа примјена одредаба члана 210. став 2 ЗОО (прије измјена ЗОО, став 4. члан 210. ЗОО), јер је спорни уговор био на снази све до јесени 2006. године, што значи да је до тада правни основ/спорни уговор постојао и зато нема стицања без основа. У односу на апелантове наводе у вези са примјеном члана 132. ЗОО, Уставни суд сматра да су наведеним одредбама регулисани правни учинци раскида уговора, дакле, основна претпоставка за примјену наведених одредаба је да је дошло до раскида уговора. Уставни суд понавља да апелант тражи накнаду за период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године у којем је спорни уговор егзистирао. Из образложења пресуде Врховног суда слиједи да апеланту не припада накнада ни у смислу члана 132. став 4. ЗОО, јер наведене одредбе регулишу питање реституције у случају раскида уговора, која има циљ успостављање ранијег стања. Слиједи да су образложења побјаних пресуда и у овом дијелу аргументована, тј. да апеланту не припада накнада ни у смислу члана 132. став 4. ЗОО, јер наведене одредбе регулишу питање реституције у случају раскида уговора. Везано за апелантове наводе о примјени члана 262. ЗОО, Уставни суд сматра да из наведених одредаба недвосмислено произилази да повјерилац има право да тражи од дужника испуњење обавеза, те да има право да тражи и накнаду штете под одређеним условима. Међутим, у конкретном случају апелант је дописом од 23. маја 2001. године тражио испуњење уговора по којем тужена очито није поступила, али је тужбом тражио накнаду на име неовлашћеног коришћења ПИС-а, а не накнаду штете. Из образложења побјаних пресуда произилази да захтјев за накнаду штете не може да се кумулира са захтјевом за накнаду по правилима о стицању без основа. Слиједи да су образложења побјаних пресуда и у овом дијелу аргументована, тј. да није могућа ни примјена члана 262. ЗОО, јер апелант није тражио накнаду штете. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да су апелантови наводи неосновани у овом дијелу.

57. Апелант наводи да суд примјењује материјално право према сопственој оцјени и није везан за наводе странака. Суд није везан правним основом тужбеног захтјева због чега су судови морали о тужбеном захтјеву расправити у вези са другим релевантним одредбама. Уставни суд сматра да из одредаба члана 2. ЗПП произилази да суд мора да донесе одлуку у границама захтјева који су постављени, али да не мора да примјени одредбе материјалног права које су странке навеле у тужбеном захтјеву. Даље, наводи да из одредаба члана 53. став 3 ЗПП слиједи да суд није везан за правни основ тужбеног захтјева. У конкретном случају апелант је тражио накнаду због неоснованог коришћења ПИС-а за период од 1. јула 2001. године до 31. јула 2004. године у висини прихода који је тужена имала користећи његов ПИС, у смислу члана 219. ЗОО. Дакле, тужбени захтјев у конкретном случају није постављен за испуњење уговорних обавеза (покренут раније парнични поступак ради измирења потраживања тужене), нити за враћање инсталираног ПИС-а, односно накнаду његове вриједности, нити су у том смислу извођени докази. Из образложења побјаних пресуда слиједи да спроведени докази у предметном поступку нису потврдили да је тужена неосновано користила апелантов ПИС, слиједећи то, нису биле примјењиве друге одредбе ЗОО у смислу којих је било могуће удовољити тужбеном захтјеву. Ако се има у виду све наведено, не може да се констатује да Окружни и Врховни суд нису апеланту пружили правну заштиту у оквиру постављеног тужбеног захтјева. Апелант наводи да је другостепени суд поступио супротно одредби члана 229. ЗПП, односно да је првостепена пресуда преиначена, а да другостепена пресуда не садржи разлоге за наведено. Уставни суд сматра да је недвосмислено да је у смислу наведених законских одредаба Окружни суд могао да преиначи првостепену пресуду, будући да је, између осталог, утврдио да је првостепени суд погрешно примјенио материјално право. Уставни суд уочава да је Окружни суд у образложењу пресуде аргументовао, односно прецизно навео разлоге због којих наведене одредбе ЗОО нису примјењиве у конкретном случају. Осим тога, Окружни суд је образложио и због којих разлога постоје повреде парничног поступка (контрадикторност изреке пресуде са утврђеним чињеничним стањем). Ако се има у виду све наведено, Уставни суд оцјењује апелантове наводе неоснованим и у овом дијелу.

58. У односу на апелантове наводе у вези са дужином предметног поступка, Уставни суд уочава да је поступак покренут 2. октобра 2004. године, а да је окончан 10. новембра 2009. године, дакле, у року од пет година и један мјесец. У овом периоду донесено је пет судских одлука (првостепена пресуда од 16. маја 2005. године укинута и предмет враћен на поновни поступак рјешењем другостепеног суда од 7. марта 2006. године, првостепена пресуда у поновном поступку донесена 29. јануара 2007. године, другостепена пресуда

донесена 11. фебруара 2008. године и пресуда по ревизији донесена 10. новембра 2009. године). Према мишљењу Уставног суда, дужина трајања предметног поступка није прешла границе "разумног рока" у смислу члана 6. став 1 Европске конвенције, односно да је дужина трајања поступка била сразмјерна околностима конкретног случаја, тако да и ови апелантови наводи нису основани.

59. Апелант указује на пристрасност, јер је садашњи пуномоћник тужене Ј. М. поступао као уредујући судија у предмету број ПС-23/02, што је противно одредбама члана 37. Закона о адвокатури, и у том поступку донио је незаконито рјешење о прекиду поступка, што је утицало на дужину тог поступка. Уставни суд сматра да одредбе члана 37. став 2. тачка 4. наведеног закона прописују: Адвокат ће одбити заступање: ако је у истом предмету он или члан или запослени адвокатске канцеларије или друштва поступао као судија, јавни тужилац, овлашћено службено лице Министарства унутрашњих послова или као службено лице у органу управе. Уставни суд сматра да су апелантови наводи неосновани, јер се не ради о истом предмету. Предмет анализе Уставног суда није поступак у предмету број ПС-23/02 због чега су и ови апелантови неосновани.

60. Уставни суд закључује да оспореним пресудама није повријеђено апелантово право на правично суђење из члана П/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције.

Право на имовину

61. Члан П/3.к) Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2. овог члана, а она обухватају:

к) Право на имовину.

Члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију гласи:

Свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примјењује такве законе које сматра потребним да би надзирала коришћење имовине у складу са општим интересима или да би обезбиједила наплату пореза или других доприноса или казни.

62. У вези са апелантовим наводима о повреди права на имовину, Уставни суд мора прво испитати да ли је члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију примјенљив у конкретном случају. У том правцу Уставни суд указује на конзистентну праксу Европског суда за људска права и сопствену јуриспруденцију према којој "имовина" у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију може бити или "постојећа имовина" или "добра", укључујући и потраживања у односу на која лице има бар "легитимно очекивање" да ће их реализовати (види, Европски суд, Peter Gratzinger и Eva Gratzingerova против Чешке Републике, Одлука о допуности од 10. јула 2002. године, апликација број 39794/98, став 69).

63. У конкретном случају апелант је поставио тужбени захтјев тако што је тражио исплату накнаде због неоснованог коришћења његовог ПИС-а. Међутим, како је егзистирао спорни уговор, у смислу релевантних одредаба ЗОО, није био испуњен основни услов (непостојање правног основа/уговора) да би се радило о стицању без основа, односно коришћењу туђе ствари у своје име. У претходном дијелу образложења утврђено је да није било произвољности у оцјени судова да је тужена овлашћено користила апелантов ПИС. Стога, апелант није могао да има "легитимно очекивање" да ће о његовом захтјеву за накнаду због неоснованог коришћења његовог ПИС-а бити удовољено. У складу са наведеним, Уставни суд сматра да су апелантови наводи о кршењу права из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију неосновани, будући да апелант нема "имовину" која би улазила у дјелокруг заштите члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

VIII - Закључак

64. Уставни суд закључује да нема кршења права на правично суђење из члана П/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције, будући да образложења пресуда редовних судова не указују на било какву произвољност. Осим тога, не постоји повреда права на имовину из члана П/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију, јер апелант нема "имовину" која би улазила у дјелокруг заштите члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

65. На основу члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

66. Према члану VI/5. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Због уочене техничке грешке, а на основу члана 36. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 114/12 и 29/13), секретар Уставног суда Републике Српске даје

ИСПРАВКУ

Одлуке број: У-32/12, од 29. маја 2013. године, објављене у "Службеном гласнику Републике Српске", број 49/13, од 13. јуна 2013. године

У изреци и образложењу Одлуке, у дијелу у којем се наводи број "Службеног гласника Републике Српске" у којем је објављена оспорена Уредба о борачком додатку, последице броја: "6/12" треба додати зарез: ",", и бр.: "46/12 и 49/12".

Број: СУ-241/13
9. јуна 2013. године
Бања Лука

Секретар
Уставног суда РС,
Мр Љубомир Ожеговић, с.р.

САДРЖАЈ

ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1049 Указ о постављењу шефа Представништва Републике Српске у Републици Грчкој 1

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1050 Закон о нуспроизводима животињског поријекла .. 1

1051 Закон о измјенама и допунама Закона о шумама.. 10

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1052 Одлука о утврђивању најниже цијене рада, број: 04/1-012-2-1505/13..... 13

1053 Одлука о усклађивању акта о оснивању Јавне установе Јавни фонд за дјечију заштиту 13

1054 Одлука о утврђивању оправданости оснивања Високе школе организационих наука Екватор и давању сагласности на Елаборат 14

1055 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава за капитална улагања, број: 04/1-012-2-1448/13..... 14

1056 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава за капитална улагања, број: 04/1-012-2-1449/13..... 15

1057 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-1452/13..... 15

1058 Одлука о давању сагласности на Интерни план и програм утрошка средстава, број: 04/1-012-2-1440/13..... 15

1059 Одлука о давању сагласности Министарству управе и локалне самоуправе на План утрошка средстава - текући грант Друштва чланова Матице српске у РС, за период 1. јануар – 30. јун 2013. године 15

1060 Одлука о давању сагласности Министарству управе и локалне самоуправе на План утрошка средстава - текући грантови Каритасу у Републици Српској, за период 1. јануар - 30. јун 2013. године 16

1061 Одлука о расподјели добити, број: 04/1-012-2-1453/13..... 16

1062	Одлука о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1428/13.....	16	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра за пружање стручних услуга у пољопривреди, број: 04/1-012-2-1434/13.....	22
1063	Одлука о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1427/13.....	17		
1064	Одлука о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1423/13.....	18	Рјешење о постављењу вршиоца дужности секретара Министарства просвјете и културе Републике Српске, број: 04/1-012-2-1439/13.....	23
1065	Одлука о допуни Одлуке о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1426/13.....	18		
1066	Одлука о измјени Одлуке о додјели концесије за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске предузећу ДОО “Маљчић” Градишка (“Службени гласник Републике Српске”, број 88/08).....	19	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	
1067	Одлука о измјени Одлуке о додјели концесије за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске предузећу ДОО “Дарко комерц” Косјерево - Лакташи (“Службени гласник Републике Српске”, број 113/06).....	19	1078 Правилник о квалитету свјежег сировог млијека	23
1068	Рјешење број: 04/1-012-2-1425/13.....	19	МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ	
1069	Рјешење број: 04/1-012-2-1403/13.....	19	1079 Правилник о школском календару за школску 2013/2014. годину.....	27
1070	Рјешење број: 04/1-012-2-1404/13.....	20	МИНИСТАРСТВО УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ	
1071	Рјешење о давању сагласности за закључење Уговора о замјени некретнина - шуме и шумског земљишта у својини Републике Српске.....	20	1080 Упутство о садржају и вођењу евиденције о извршеном комунално-инспекцијском надзору.....	28
1072	Рјешење о давању сагласности за поуну упражњених радних мјеста у Центру за једнакост и равноправност полова Републике Српске - Гендер центру.....	20	ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАРИЈАТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
1073	Рјешење о давању сагласности на промјену назива Школског центра “Петар Кочић” Србац у Центар средњих школа “Петар Кочић” Србац... 21		1081 Закључак о исправци техничке грешке у Уредби о садржају и облику службене легитимације Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-986/13, од 18. априла 2013. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 44/13).....	29
1074	Рјешење о допуни Рјешења број: 04/1-012-2-1052/13, од 15.05.2013. године .. 21		УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
1075	Рјешење о измјени Рјешења о именовану Уређивачког одбора Енциклопедије Републике Српске.....	21	Одлука број: У-45/12.....	29
1076	Рјешење о именовану Интерресорне радне групе за сарадњу са организацијама цивилног друштва.....	21	Одлука број: У-49/12.....	30
1077	Рјешење о именовану Комисије за избор чланова Управног одбора Јавне установе “Воде Српске”.....	22	Одлука број: У-58/12.....	32
	Рјешење о разрешењу вршиоца дужности помоћника министра за прехранбену индустрију, индустрију сточне хране и индустрију пића у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, број: 04/1-012-2-1433/13.....	22	Одлука број: У-4/13.....	32
	Рјешење о постављењу помоћника министра за водопривреду у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, број: 04/1-012-2-1435/13.....	22	Рјешење број: У-19/12.....	34
			Рјешење број: У-20/12.....	34
			Рјешење број: У-31/12.....	36
			Рјешење број: У-35/12.....	38
			РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
			Рјешење о измјени Рјешења о издавању дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, број: 01-259-9/13/R-65-99.....	40
			Закључак о понављању тарифног поступка, број: 01-6-22/13/P-66-129.....	41
			УСТАВНИ СУД БиХ	
			Одлука о допуности и меритуму, број: АП 476/10.....	41
			Исправка Одлуке Уставног суда РС, број: У-32/12, од 29. маја 2013. године, објављене у “Службеном гласнику Републике Српске”, број 49/13, од 13. јуна 2013. године.....	47
			ОГЛАСНИ ДИО	8 страна

